

உ
கணபதி துணை.

திருக் கரச்சின்ன ஸ்தல புராணம்.

என்னும்

கணி ஸ்காரவநலாஹாதீழ் ||

இஃது

குமபகோணம் அகதிவைகஸபாபண்டிதர்
பிரமமழீ க. ச. கிருஷ்ணசாஸ்திரிகளவர்களால்
மொழிபேர்க்கப்பட்ட தமிழ்வரணத்ததுடனகூட
பல சிவநேசர்களுடைய வேண்டிகோளினபடி

பொன்னிரா

K முத்தராமசிவாசாரியார குமார

M இராமநாதசிவாசாரியார் அவர்களால்

குமபகோணத்திலுள்ள புத்தகத்ததுடனகூட

பிரமாதீசுவர ஸ்வகாசி-ஸ்

1913.

இதன் விலை ரூபாய் 1-0-0.

அறிவிப்பு.

திருச்சேழநாட்டில் வில்வாரண்ணியமென்கிற திருத் துறைப்பாளத்திலுள்ள பம்புகுந்தநல்லூரில் வலிக்கும் மகா-நா-நா-நா கணம் பஞ்சநத முதலியாரவர்கள் இவ்வருமை வாய்ந்த ஸ்தலபுராணத்தை ஸகல ஜனங்களுடைய உபகாரத்திற்காக தமிழின் வசன நடையாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்றெம்மை கேட்டுக்கொண்டபடியால் இஸ்தலபுராணம் 9-அத்தியாயம் இருந்ததை எடுத்தெழுதி வேதாரண்ணியம் ஸ்தலபுராணம் தமிழுரைசெய்தச்சியற்றிய கும்பகோணம் அத்துவைத ஸபா பண்டிதர் பிர்மஸ்ரீ க. ச. கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அநேகம் பிரபுக்களுடைய திரவியஸஹாயத்தை முன்னிட்டு, ஸம்ஸ்கிருதமும் தமிழ் உரையும் இரண்டும் சேர்த்து அச்சியற்றிய எனது சிரமத்தை சிவநேசச்செல்வர்களிதை வாங்கிப் பார்த்து சிவபுண்ணியத்தை அடைந்துய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

M. இராமநாதசிவாசாரியார்.

திருக்கரச்சின்னஸ்தலபுராணம், நூ 1—0—0,

இப்புஸ்தகம் வேண்டுமென்பவர்கள் அடியில் கண்ட விலாஸதாரிடம் நேரிலாவது வி. பி. மூலமாயாவது பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

M. இராமநாதகுருக்கள்,

பாம்புகுந்தநல்லூர்,

ஆலத்தம்பாடி போஸ்ட்,

திருத்துரைப்பூண்டித்தாலூர்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைச்சின்னம் பண், சீகாமரம்.

தைய்யலோர் கூறுடையான் றண் மதிசேர் செஞ்சுடையான்
மையுலாமணிமிடற் றுன் மறை விளங்கு பாடலா
னெய்யுலாமுவிலை வேலேந்தி நிவந்ததொளிசேர்
கையுடையான் மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே. (1)

விடமல்கு கண்டத்தான் வெள்வளையோர் கூறுடையான்
படமல்கு பாம்பரையான் பற்றாதார் புரமெரித்தா
னடமல்கு மாடலிநா னுன்மறையோர் பாடலிநான்
கடமல்கு மாவுரியானுறை கோயில் கைச்சினமே. (2)

பாடலார் நான்மறையான் பைங்கொன்றை பாம்பினொடுஞ்
சூடலான் வெண்மதியரன் றுது கரந்தையொடு
மாடலானங்கை யனலேந்தி யாடரவக்
காடலான் மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே. (3)

பண்டமரர் கூடிக்கடைந்த படுகடனஞ்
சுண்டபிரானென்றிறைஞ்சியும்பர் தொழுதேத்த
விண்டவர்கடொன்னகர மூன்றுடனே வெந்தவியக்
கண்ட பிரான் மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே. (4)

தேய்ந்துமலி வெண்பிறையான் செய்யதிருமேனியினான்
வாய்ந்திலங்கு வெண்ணீற்றான் மாதீனையோர் கூறுடையான்
சாந்தமரர் வேண்டத் தடங் கடனஞ்சுண்ட னங்கைக்
காய்ந்த பிரான் மேவி யுறை கோயில் கைச்சினமே. (5)

மங்கையோர் கூறுடையான் மன்னு மறை பயின்றா
 னங்கையோர் வெண்டலையா னுடரவம பூண்டுகந்தான்
 றிங்கொளடு பாம்பணிந்த சீரார் திருமுடிமேற்
 கங்கையினான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே (6)

வரியரவே நாணுக மால்வரையே வில்லாக
 வெரிகணையான் முப்புரங்கொய்துகந்த வெய்பெருபான்
 பொரு சுடலை யீம்புரம் காட்டான் மேர்த்ததோ
 கரியுரியான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே (7)

போதுலவு கொன்றை புனைந்தான் திருமுடிமேன்
 மாதுமையாளஞ்சமலையெடுக்க வாளரக்க
 னீதியினுலேத்த நிகழ்வித்து நின்றொடு
 காதலினான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே. (8)

மண்ணினை முன் சென்றிந்த மாலுமறையவனு
 மெண்ணறியா வண்ணமெரியுருவமாயபிரான்
 பண்ணிசையாலேத்தப் படுவான் றன் நெற்றியின் மேற்
 கண்ணுடையான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே (9)

தண் வயல சூழ் நாழித் தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
 கண்ணுதலான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினத்தைப்
 பண்ணிசையா லேத்திப் பயின்ற விவை வல்லரா
 விண்ணவரா 'யோங்கி' வியனுலகமாள்வாரோ. (10)

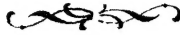
ஸ்ரீ சுவேதவலயாம்பாஸமேத

காச்சின்னமூர்த்தயே நம:

சிவமயம்

சிவாலய ஜீர்னோத்தாரண பிரகடன பத்திரிகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ கவேத வலயாம்பா ஸமேத
கபச்சின்ன ழுத்தயே நம:.

சைவத்தின் மேற்சமயம் சோழிலை யதிற்சார் சிவமாய்
கெய்வத்தின் மேற் றெய்வமில்லென நான்மறைச்சொம்பொ
மையவைத்த சீர்திருத்தேவாரமுந் திருவாசகமு, [நுள்வாய்
பனைக கரசசெய்தநாலவாபொற்றாளெயமுயிர்த கணையே

உலகெலா முணர்நதோதர்கரிய ஸ்ரீசச்சிதானந்த
ஸாவக்ஞத்வாதிஷ்டாகுண்யபரிபூர்ண வாக்கு மனாதிக கோ
சர ஸ்வரூப சிவஜோதியானது ஸ்ரீ வனமீகதிருவருட் பெரு
ஞ்சோதியாய் ஸகலீகரித்து அததிருவருட்குறியின் றும், ஸ்ரீ
வீதிவிடங்க தியாகாதிராஜமூர்த்தப்பகபதியாய் ஆனிறபனித
தும், பாற்கடலுறைவோன் மார்ப்பகபமாதும், கற்பகராட்
டார்கனிப்புற விருந்தும், பொன்னாட்டாரும் பொலிவுறுமா
ருரின் சென் திசையில் மூன்றுலகங்களும் புகழ்பெற்றொங்
கிய சந்திரநதிஸமீபத்தில் கோங்குவனமென்றும், கைச்
சின்னமென்றும் வழங்கானின்ற திவ்வியகோத்திரத்தில்
இரதிராணி கோவனான தேவேந்திரமகாராஜாவுக்கு கௌத
மமகரிஷியால் நேறிட்ட சாபத்தை விலக்கியதும், அகஸ்
தியமுனிவருக்கு பிர்ம்மஹத்திதோஷத்தை விலக்கியதும்,

இதுபோலின்னமனேக வைபவங்களோடு கூடினதாயும்,
ஸம்மந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளால் பாடல் பெற்றதாயுமுள்ள
புரீ வேள்வனாநாயகி ஸமேத கரச்சின்னமூர்த்தியாலயம் தீர்த்
தங்கள் மிகவும்ஜீர்ணமாயிருக்கின்றது. நாம் பெருதற்கரி
ய மானிடயாக்கையைப் பெற்றதற்கான பயன் சிவபெருமா
னைத்துதித்துப் பாடியும், சிவகைங்கரியங்களைச்செய்தலே
விசேஷம். இதர்க்குப்பிரமாணம்:- திருவலஞ்சுழிதேவாரம்

திருநானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
பண், இந்தளம்.

என்னபுண்ணியஞ்செய்தனைநெஞ்சமேயிருங்கடல்வையத்து
முன்னைநீபுரீநல்வினைப்பயனிடைமுழுமணித்தரளங்கள்
மன்னுகாவிரிசூழ்திருவலஞ்சுழிவாணனைவாயாரப்
பன்னியாதரித்தேத்தியும் பாடியும் வழிபடுமதனாலே.

அத்தகய சிவபணிகள் செய்யில் சிவபெருமான் நமக்கு
இவ்வுலகத்துள்ள இனிமையை விளைவிக்கும் உயிர்த்தோ
ழர்களைப் பார்க்கிலும் இனிமையை விளைவித்து நீங்காத
உயிர்த்தோழராயிருந்து இனிமையை விளைவிப்பார். இதற்
குப்பிரமாணம்:- திருவிடைமருதூர் தேவாரம்,

திருநாவுக்கரசு நாயனார்
திருக்குறுந்துகை.

கனியினும் கட்டிபட்ட கரும்பினும்
பனிமலர்க்குழற் பாவை நல்லரினுந்
தனிமுடி கவித்தானுமரசினு
மினியன்றன்னடைந்தார்க்கிடை மருதனே.

இவ்வாறு ஈசுவரகைங்கரியங்களைச் செய்து சிவநேசத்தைப்
பெறுவதேனும் கரச்சின்னேசராலயம் தீர்த்தங்களை ஜீர்

னோத்தாரணஞ் செய்தவன் பயன் முன் ஆலயநிர்த்தாரணஞ் செய்தவர்களடையும் பயனைப்பார்க்கிலும் ஆயிரம் டங்கதிகபலனை யடையப் பெறும். இதற்கு பிரமாணம்,

சிவபுண்ணியத்தேளிவு.

மாதவர் மடங்களாதி வரதன் மந்திரங்களாதி

நாதமாமிலிங்கமாதி நளினபுட்கரணியாதி

சேதமுற்றிடின முன்போல் செய்கின்றோர்க்குருபலன் தா

னோதுமுன் செய்தோர்தம்மிகையிரங் குணிதமோங்கும்.

புண்ணியங்களில் மிக்க உன்னத ஸ்தானம் பெற்ற சிவாலய ஜீர்னோத்தாரண சிவகைங்கரியமானது பக்தியிற் சிறந்த நனவான்களுக்கும் அரிதாயிருப்ப மார்க்கநெறியை அறியாத என்னை இச்சிவபணிசெயச்சொல் விழுத்தது ஸ்ரீகரச் சின்னேசுவர திருவருனோக்கட்டிறனே யன்று மற்றொன்றன்றென்க சிவபணிசெய்வாரும் செய்தற்குப்பொருளுதவி புரிவாரும் முக்தியடைவார். இதர்க்கு பிரமாணம்,

சைவ சமய நெறி.

“திருப்பணிசெய்வாரும் சிவனையுன்னிச செம்பொன் விருப்புடனீவார் பெறுக வீடு.”

“உய்வாருதவு நிதி வாங்கித் திருப்பணியைச் செய்வார்பெறுக சிவம்.”

இத்தகைய கேஷத்திரத்தில் ஆலயம் தீர்த்தம் முதலிய ஜீர்னோத்தாரணஞ் செய்யும் சைவாபிமானசிலர்கள் அடையும். பலனை சிவபெருமானுலன்றி, எனையோர்களால் சொல்லுந் திறனன்றும். ஆதலால், சிவகைங்கரியங்களைச் செய்வார் பெறுவது சுத்தமாயாபுவபோகமாகிய சிவபதமே யாம். அதனை யித்தன்மையதென அளவை முகத்தால் ஒருவாறு கூறின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்கு சமணர்களால் நேர்ந்த தீங்கானது நன்மையாய் முடிந்து றுகர்ந்த இன்

பத்தை ஒக்கும். இதர்க்கு பிரமாணம்,

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசுதென்றலும் வீங்களவேனிலும்
மூசுவண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
பீசனெநதை இணையடி நீழலே.

சைவாபிமான சீலர்கள் ! ஈசுவரன் மானிடசரீரத்தை ஆன்
மாக்களுக்கு அதுக்கிரகிப்பது தனதுபணியின் நிமித்தமாம்.

“மானிடப்பிறவிதானும் வகுத்தது மனவாக்காய்த
தானிடத்தைந்துமாடுமரன் பாணிக்காக வன்றோ
வானிடத்தவருட் மண்ணில்வந்தரன்றனை யர்ச்சிப்பர்”
என வரும் சிவஞானசித்தியாரினும் நன்கு விளங்கும்.

சிவநேசர்கள் தங்களிடத்துள்ள திரவியத்தில் மூன்றி
லீரண்டு மடங்கு செலவிடவேண்டுமாகலான் அவ்வாறு செ
லவிடுங்கால் உடன்படுவோர் முதற்கண் எவ்வளவு பொரு
ளுதவிபுரிபவர் முகலிப ஒன்பதின்மரும் தம்முள் சமத்
துவமாகி புண்ணியத்தை அடைவார்கள்.

இரப்பவர்க்கியவைதகா ரீபவர்க்கருளும் வைத்தா
கரப்பவர் தவசுட்கெல்லாம் கடு ரகங்கள் வைத்தார்
பரப்புநீர் கவகைதனை படர்ச்சடைமேலும் வைத்தா
ரரக்கனுக்கருளும் வைத்தாரையனை யாரநாரே.

என வருப திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாக்கின்
படி உதவி புரிவதினும் சிவசர்மங்களுக்கு செலவிடின் மிக்க
புண்ணியமாதலான் தாமும் தங்கள் தங்கள் சிவனடிச் செல்
வாக்குக்கு இச்சிவாலயார்ப்பணி நடைபெறுமாறு செய்தல்
வேண்டுமென்று திருவநளைச்சிந்திக்கப்படுகிறது. சுபர்சபம

பொன்னிசை முதலுராமசிவாசாரியார் நாமார்,

இராமநாத சிவாசாரியார்.

பாம்புகுந்தநல்லூர் வாலி.

உ
ஸ்ரீஸாம்பாய வரமெஸ்ஸ ஸ்ரீ ஹ்ணை நமஃ
ஸ்ரீஃ வ்யாராஹ்மீ ||

வ்யா ரெ ரா ஃ ஐ ரா ய ஃ ||

உ டெ வ ர ஐ ர த
வ்ய

ஸாசாம்பாயரம் விஷ்ணு சாஸிவண்தம் வ துஷ்டம்
ஐத்யு | வ்யஸஸவதநம் ய்யாயெ கவதவிவெவரவஸாஹ்யெ ||
வாஸீஸாஸ்யாஸுமீநஸ ஸவத்யாஸ்யாநாஸிவக்யுமெரி | யம் ந
க்யா க்யு தக்யு த்யாஸ்யுஸுமீ நமோஸி மஜாந நத்யு || ஸாஸவெ
ஸவத்யெவாகாநாம் விஷ்ணுஃ ஸவத்யாஸிணாத்யு | நியயெ
ஸவத்யிஷ்யாநாம் ஐக்ஷிணாஸிண தத்யெ நமஃ || ஸாஸவ்யுத
ஹா ஸாஸவியுஷ்யு மத்யாஸுமெஷ்யுவொ ஐஹேஸாஸம் | மூ
ஸாஸவாகா த்யாஸ்யுஹ கமெஸ்யு ஸீ ஸாஸவெநமஃ | கணீத்யு
காஸவநாயீஸா கஸவிஹேஸாஸாஸித்யு | கத்யெ வ்யுஷ்யெ
ஸெ தவத்யாஸிணாயா ஸவம் ||

நெதிராஸாஸ்யுநித்யா ஸுநயஸாஸநகாஸ்யம் | சுஷ்யா
த்யொமநிர தா வ்யுஹத்யாஸெநகத த்யாஸம் || க || ஸுஸுமத்யு

உ

திருக் கைச் சின்ன மாகா த்மியம்.

மு த லா வ து அ த் தி யா ய ம்.

கதையின் வரலாறு.

முன்காலத்திலொருக்கால் மிகவும பரிசுத்தமான நை

வொ லோதாநொ மிஜேடா ஸ்ரஹவாஹிநம் । யஜேஜா சுந்
ஸஞபாஸு ஸத்யு வ் தவராபணாம் ॥௨॥ ஜிதெஜியா ஜித
கெசுயாஸவபுஹி தஜயாஹவம் । ஸக்தா வரபியா விஷு
ஜெயபஹஸநா சுந்யு ॥௩॥ தவஸவபு ஜெஹாபுணெ
மெநிஸெ ஜெகிஷாயிமி । வணகா தெ ஜெஹாநஸரோஜெ
ஜெமாராதுஜே ॥௪॥ சுயபநொ ஜெஹாபுணாஃ சுயரீவாவ
புணாஸிநம் । ஜெகிஷ ஜெகிஷாபுபாபஹ ஜிஜ்ஜாஸகெவர
ஸாஸு ॥௫॥ ஷபிஸகிஸஹஸாணாஜெஷ்ணாஃ ஹாவிதாசு

மிசாரணணியமென்கிற தபோவனததில் வெகுதன்மங்கள்
தொட்டு வேதங்களை நியந்ததுடன் அகதியனஞ்செய்து
அவைகளினர்தகங்களை உள் ளபடியுணர்ந்து அவைகளில் வி
திக்கப்பட்ட விததியைநித்திகாமமியகர்மங்களை நிஷ்நாம
மாக அனுஷ்டித்து எவ்வரணுகர்ப்பணம் பண்ணி ஈசனு
டைய அனுசுகிரகததால் காமம், குரோதா, லோபம், மோகம்,
மதம், மாதஸரிய மென்கிற மனதின்மலங்களைபதறிச்சித்த
சுததியைபடைந்து விஷயங்களில் வெறுப்புற்று மோகந்
தில் விசேஷவிருப்பங்கொண்டு அதற்குச் சாதனமான அத
துவைதபிராமசாஷாந்நாரத்திற்காகச் சித்தவிருத்தியின்
ஒருமை பெற யமம், நியமம், ஆஸநம், பிராணாயாமம்,
பிரத்தியாகாரம், தியானம், தாரணம், ஸமாதி பென்கிற
அஷ்டாங்கயோகங்களை யப்பியசுகது ஆகியந்தமற்ற சுத்த
சித்தான பரமாகமாவே அகிலலோகங்களையுமாதரிக்கவேண்
டி அளவற்ற நித்தியகல்யாணகுணங்களுடன் திவ்வியமங்
களசரித்தோடாவிர்பவித்த ஸ்ரீமநாராயணனுடைய செந்
தாமரைமலரடியைசசினதையிலிருத்தித்தவஞ்செய்யும் செள
நகர் முதலான மகாமுனிவர்கள் ஸபைகூடி ஈசவரனுடைய
விசித்திரங்களான சரித்திரங்களைச்சொல்லிக்கொண்டுவருஞ்
சமயத்தில் முக்தியின் ஸ்வரூபத்தையும், அதின் சாதனத்
தையும் விசாரித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். அத்தருணம்

நாடி | தெவா ஸிஷுபு ஸிஷுணா ஸுஷூகதும்
 நஸக்யுதே ||௧|| சுதூகரே ஹோவிதாநாஸஸிஷு
 ஹோமேநி | சுமேநெதீஸாஸாணம் ஸுநிதே வளரா
 ணிகொததே ||௨|| தரோகம் மூநி ஐஷுஷா ஜலததீவ வாவ
 க்ய | சுஷுபுஷுஷு வநிஜயாரோஸுமீகூநயஸாநகாடி
 யம் ||௩|| ஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 கூர்க்குபா ||௪|| ஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 தம்மூநிஷுஷுஷு | துஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 துஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ௭ஸி ஹோமேநி | யாநிபாநி வுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 யாநயம் ||௫|| தாநி கீஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு

அகிலாண்டகோடிப் பிராமமாண்டநாயகனை நாராயணனே
 திருவுருவாய் வந்த வியாஸமகாமுனிவராலாதரவோடுபேத
 சிக்கப்பட்ட பதினெண்புராணங்களையுமந்தந்தத் தபோவ
 னங்களிலிருக்கின்ற சுத்தமனமுள்ள முனிவர்களுக்குப்
 தேசிகதுக்கொண்டு சஞ்சரிக்கும் சிவபக்ததிகாமணிபாகிய
 பூதமுனிவரந்த நைமிசவனம் வந்தார். அப்பொழுது அக்
 கினிபோல விளங்காநின்ற சூதமுனிவரைக்கண்டு தடுக்கிட்
 டெழுந்திருந்து எதிர்கொண்டழைத்து வந்து ஆஸனத்தி
 லிருத்தி அரங்கிய பாததீய ஆசமனங்கள் கொடுத்தது ஒ!
 மகாஹுவா! ஜீவேசுவரஜகததுக்களின் கததுவத்தை
 நன்றாயுணர்ந்து அவைகளுக்கதிஷ்டாவமான சச்சிதானந்த
 ஸதாசுவத்கைதகானாகத்தயானித்தத் தன்மையாய் ஜீவன்
 முத்திலிப்பெற்ற சூதமகாமுனிவரே! நல்வரவா, நாங்கள்
 செய்த தவத்தின் பலத்தால் பக்குவமுள்ள சிவ்யனுக்குப்
 பக்கத்தில் குருவென்கிற பழமொழி தவறா வண்ணம் தா
 னாகவே வந்த தயாநிதியே! முன்னுமாலுபதேசிக்கப்பட்ட
 மகாதீர்த்தங்கள் யாவற்றிலும் ஸ்நானஞ்செய்தும் மோ

ஸ்ரீகணீடுகாரவநாஹாஹேத்

காநிவ | தெஷாபோயரனெநெவ வுண்ணுப் பூவதிநு
 ததி || ௧௨ || ஐயாநீனா லெமாஹா ஸுதிநுதிவயபுடி ||
 யடிஹவ்ய தரம் மொகெ தீயடும் வாவலிநாஸாடி || ௧௩ ||
 கிஷாஹு வுராணஜே ஸவபுஸாஸுவிஸாஸடி | பூவலீஷா
 ஸாஸா ஹபுனெ நெராதும் கள் கடுஹமஹி நஃ || ௧௪ ||
 ஸாநி தம்-வஜீக்ஷுஷுஷிஷம் விபூ யாஷாஹிஜிடுகெ கா
 ஹி தி || வுராணஜே கிஷுஷாஹு வகூராஜி ஸுணு கா
 ஷாஸ || ௧௫ || தீயா நொகிஷிஷம் வடுவடும் கஸுராவி ஸுநி
 வுஹவாம் | தீநொகிஷிஷிஷு ஸு ஸுணுஹி ஸுதி
 வடுவடும் || ௧௬ || பூவகூராஜி ஸவகஸுநெத் தீயடும்
 வாவஹாஹ லெமா || ஹாடுகெஸாஸாஸுஷுஷுஷுஷு வ
 ராஜிஸாம் || ௧௭ || கெஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 து பொஜநடிநாதம் | விபூ கந்திஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ணீடுகாரவநாஹபடி || ௧௮ || ததூஸி கஸாவிஹாஹேத்

சுத்திற் கு முக்கியசாதனமானப் பிரமமஸாஷாதகாரமெங்
 களுக்குண்டாகவில்லை; ஆனதனால் பாபக்கூட்டங்களாகி
 பஞ்சப்பொதிகளைக்காட்டுக்கனல்போல் நீற்றிக்கருதவரி
 கான சச்சிதானந்தஸ்வரூபஸாஷாதகாரசாதனமாயுமதி
 ரகசியமாயுமிருக்கின்ற மகாதீர்த்தத்தைக்கேட்கக் குதூ
 கலத்தோடு கூடின வெங்களுக்குப் பதேசிக்கவேண்டுமென்
 னு சொன்னகாதி முனிவர்கள் வினவ; அவர்களை
 றோக்கிச் சுகமுனிவா சொல்லுகின்றார்:— ஓ
 சொன்னகாதி முனிவர்களை! உங்களால் கேட்கப்பட்ட
 விஷயமானது ஜகத்திற்கு ஹிதமாயுமதி
 ரகசியமாயுமுள்ளது, இதுவரை யொருவருக்கு
 ன் சொன்னதில்லை. உங்களுடையப் பிரீதிக்காகச்
 சொல்லப் போகின்றேன். சாவதானமாகக்கேளுங்கள்.
 அதென்னவென்றால் திருவாரூருக்குத்
 தென்புரமொருயோஜன தூரத்தில் கர்ண
 ணிகாரவநமென்றொரு திவ்வியஸ்தலமிருக்கின்றது.
 அவ்வி

மீவாஸுஸெவாரீ ! தமெஸ்ய வக்ஷதீணை வாஸெபுவ
 ஹாஸ தபோத்ர தம் ||௧௯|| வஜ்ரீயேபுதிக்கீவ்யா தம் வஜ்ரவா
 ணிவிநிதிபுத்ர ! தமெஸ்யவொதரஜிமாரக மஜ்ரீயேபுதி
 வ்யபுத்ர || ௨௦ || சூலெஸ்யபோசும ஸுநிஹிஷெபுவெவரவ்ய
 வஸுரெராரமெமம் ! யக்ஷகிஹ்ராமஸ்யபுவலிபிஷ்யாயமெ
 ரவரி ||௨௧|| வ்ருஹமக்யாபிபாபாநாபிவி ஸபெஜ்ரநிவ்யுதி
 புத்ர ! த தஸும தரோஹா த்யம் கணிகாராவமெநஸி கபு ||௨௨||
 ஸபெபுஷாபிவி தீயபூநாஸுதமெ ரொகஸபாவமபு ! பு
 வபுரோமெ துணவாவவா முகிதே மிமவபு பு ||௨௩|| பொ
 தரொ ஜநதீக்யே தம் தீயபூ மக்யாபுவமாஹமெ ! தஸ்ய
 பூணுமமம் வக்ஷதீ ஸுணுஜ்ர ஸுநிபூஜ்வாம் ||௨௪||
 தோ துதம் வி து தமெஸ்யவ த்ரிகொழிகுமஸம்பு தம் ! நி
 விபுஸ்ய ஸம்மநாகபூ தமெ தாரோக்ஷா ஸுஸுமாமெ த ||௨௫||
 மணுதெ வாம்ஸவொ மருதீள மணுதெ லிவி தாராகாரீ !

டததில கரச்சின்னரென்கிற பெயரோடுகூட ஜகதீசன் எ
 ள்ளவ்ருகின்றான். ஈசனுக்குத்தென்பரத்திலென்பகடி தூரத
 தில் வச்சிராயுதத்தால் வெட்டப்பட்ட வச்சிரதீர்த்தமொன்
 றிருக்கின்றது. அதின் வடபாகத்திலிந்திரதீர்த்தகமென்
 ரொரு தீர்த்தமிருக்கின்றது. அது தரிசித்தமாத்திரத்தில
 பஞ்சமகாபரம்பங்களைக்கூடப் பரிசரித்துப் புத்தமுத்தகளை
 யளிக்கும். அதில் ஸ்னானஞ்செய்தவர்கள் தனக்குமுந்தின
 பேர்களில் தந்தையின் வம்சத்தில் கோடி, தாயின் வம்சத்தில்
 கோடி, தனக்குப் பிச்சினவர்கள் கோடி, ஆக மூன்று கோடி
 பந்துக்களுடனீசனோடுகூடக்கைலையின் கிரியில் திவ்வியபோ
 கங்களையனுபவித்துப் பிறகு கைவல்யத்தையுமடைவார்கள்.
 முனிவர்களே ! இப்பாரிலுள்ள தூளிகளைக்கணக்கிட்டாலும்
 கணக்கிடலாம். ஆகாசத்திலுள்ள நகத்திரங்களைக் கணக்
 கிட்டாலும் கணக்கிடலாம். இந்திரதீர்த்தத்தின் மகிமையா

[illegible]

ஸ்தக்கையுந் துன்று இரத்தததைக்குடித்தலென்ன, அக்
கினிப்பிரலேசமென்ன, கலமழை, கனல்மழை, காட்பாசா,
மழுவாய்க்காச் சப்பட்ட ஜலம், உப்புத்தண்ணீரினவளால்
ஸ்னானம், கலலெறி, தலைமூரகத் தூக்கிக்கனலில் வாட்டுதல்,
கல்லால் செம்பப்பட்டயந்திரத்திலறைத்தல், தண்ணீரில்லா
த காட்டில கொடுத்த மணலிலும கனலிலும பிரட்டல், அ
மேத்தியத்தைப்பூசுதல், அமேத்தியத்தைத்தின்று வீரியத
தைக்குடித்தல், கனல் பரக்கக்காய்ந்த மணலால்முழுக்காட்
டி, காய்ந்த இறுப்பூசிகளையும், கலதுண்டுகளையும்சிலேஷ்மத
தையும் பக்ஷிக்கச்செய்து, பித்தத்தைக்குடிக்கவுஞ் செய்து,
மழுளிலும் ஊசிகள் கத்திகள் நிறைந்த படுக்கை
ளிலும் படுக்கச்செய்தல், கத்தியால் நாரங்காய்போல் தீறி
உப்பைத்திணித்து வாயிலும் மூக்கிலும் காதினும் காய்ந்த

நட்பு | கூதாராம்புவாநம் நரகம் தவாயஸுஞ்விஹக்ஷ
ணம் || ௪௦ || வனதாநி நரகாணுஜா நயாகி மதவாதகம் ||
கூதாராம்புவஞ்ஞாநாணம் புவெஸம் நோஹாஜ
நட்பு || ௪௧ || ஸாயுமெஹம் ஸாயுஜாஹேஸிமெஹநகேவய |
ஸெஷாஹம் விதவாநம் தவ்வாஷாணஹக்ஷணம் || ௪௨ ||
சுத்யுஸிந தாஸாநம் தயாஹநகேபுட்யு | தவாயஸய
நம் மெவ ஸததவாஸாநிமெவணம் || ௪௩ || ஸஞ்விபு
க்ஷவணம் மெவ நெக்யுபாபேபுவஸஸிஷம் | ஸிஸெ
ய ஸுஷணெமெவ ஹ்யொரவலிவ மெஹம் || ௪௪ || ஸு
கூதாராஸி வாதநம் மெவ ஹ்மபுஸவரிவஞ்விதே |
கூதாராஸிஸயாஸு ரெகேவாநாஹிக கயா || ௪௫ ||

உப்புததண்ணீரை நிறைதது உலக்கையாலடித்து எலும்பு
களை முறித்து நேத்திரங்களிலும் நகக்கண்களிலும் ஆண்
குறியிலும் விநுஷணத்திலும் மார்பிலும் செபுதிகளைய
நிறைது நரம்புகளை வெளியில் தென்னி யெடுத்ததத் தீயான்
கருக்கத்தொங்கலிட்டு உப்புததண்ணீர் நிறைந்த புதிரி
புதைத்ததன் முதலானவை யென்ன, மறுபடியெடுத்து ர
ரத்திலிருந்து அமேக்தியக்குழியில் தள்ளுதலென்ன இ
வை முதலான நாகங்களை இந்திதீர்த்தததிலும் வச்சிர
தீர்த்ததத்திலும் ஸ்னானம்செய்த மகானுபர்வன் கண்ணால்
கூடப் பார்க்காமட்டான் இவ்விரண்டு தீர்த்தங்களிலும்
ஸ்னானம் செய்தவன் பஞ்சமகாபாதகியானாலும் தாபந
தைகளைச்சேர்ந்த அனேகங்கோடி பீபர்களுடன் மூன்று
கற்பம் காலையில் வசித்துப் பிறகு கைவல்லியத்தையும்டை
வான். அகோ! யென்ன தீர்ந்தவைபலம்; யென்ன சேஷத்
திரவைபலம்; யென்ன லிங்கவைபலம்; யாரால் சொல்ல
முடியும். ஆதிசேஷனும் சொல்ல வல்லவனல்ல. மூன்கா
லத்திலேந்திரனிருக்கிரண்டு தீர்க்கங்களிலும் ஸ்னானம்செய்

உஃ க்ஷிதம் விபுரஃ கணிபுகாரஸ்ய வெவஹவ்ய ௧௫௨॥
 ஹி ஸ்ரீஸூத்ரே ரீஹாவாராணே
 சுமஸ்யஸம்ஹிதாயாம் ஸ்ரீஸூத்ராயஸ்யஸம்வாஷே
 வஹுவஹாமெ யதேபூதரவ்யஸெ
 வ்யாவ்யவாஸீஸரீஹாஹெது
 ஸ்ரீகணிபுகாரவநரீஹாஹெது
 உவொஹவாதவ்ய கரணஹாரீ
 வயதேபூதரவ்யஸெ

அதி கீ யொ ர ய ர ய ஃ ॥

உந்யஸ்ய மஹதீஸாவப்யாவஃ ॥

ரீநயம்— ஸ்ரீமஹிதம் ஹவதா ஸஹிதாஸாகர ரீ
 ஹாபஸஃ । வஜ்ரீதீயஸ்ய ரீஹாஹெது ஸ்ரீஸெந ப்ரூ
 தம் க்ஷிதம் ॥ ௧ ॥ விஸுராவஹிதாஹிதாஹெது ஹவத

கருக்குச் சொன்னேனென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.
 கர்ணிகாரவநமாகாத்மிதத்தில் முதலாவது அத்தியாயம்
 கதையின் வரலாறு முற்றிற்று.

இரண்டாவத்தியாயம்.

இந்திரன் கௌதமசாபம் பெருதல்.

மறுபடியுஞ்சௌநகாதிமுனிவர்கள் சூதமுனிவரை
 நோக்கி ஓ! மூவுலகமும் புகழ்பெற்றச் சூதமகாமுனிவரே!
 வச்சிரதீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சுருக்கமாய்க்கேட்டோம்.

வ்ருக்ஷஸௌகதீ | கயம்நாரிஹவதஸ்ய வஜ்ரதீயபுதிதி
 க்ஷிதௌ ||௨|| கயம்வா தஸ்ய டெவஸ்ய கரவிஹ்ருக்ஷரீமத்ய |
 கயம்வஜ்ர வரீமத்யா ப்ருக்ஷயக் வ ரீஹஸாரபூ ||௩|| ஹெ
 துநாகெந டெவெஸம் கிம்வா மஹிவாபுவாநு | வவபு
 நிரவஸௌவெண வ்ருக்ஷிக்ஷம் ரீமநிபாஜவ ||௪|| ஸ்ரீஸ-
 தீ—ஸரீக்ஷபூஷிதீம் விப்ரா யுஷ்டாவிஜீமதொஹி
 த்ய | பூராணரீதீத்யுஷ்டாகம் வக்ஷாநி ஸ்ரணு தாடி
 ராக் ||௫|| டெத்ரெக்யாயிவதிவஜ்ர ஸயூர் வதிராரி
 நரீ | ரம்ஹா ரரீதெ வாக்ஷிவரொஹிஸுரீதீ ||௬|| ஸா
 வபூஷனரீதீ க்ஷாராரொஹி டெவாநாம் வதிரீஸாரம் | ஸொ
 டீ வஸ்க்ருந்நொ டெவெஸஹாராயபூம் வரீமதீ ||௭||
 பயம் || நாரிவாபிபாபிபாணாநாரிவாபிபாணாபாடிபாநு ||

விரிவாய்க்கேட்க விரும்புகின்றோம். முழுமையும் தெளி
 வாய்வுப் பட்ட வேண்டும். அதர்க்கந்தப்பெயரேற்பட்ட வேண்
 டிய காரணமென்ன; ஈசனுக்குக் கரச்சின்னமேற்பட்ட வி
 தமென்ன; இந்திரனவ்விடத்திலீசனை யெவ்விதமாராதித்
 தான். எதர்க்காக ஆராதித்தான். யென்ன பலத்தைப்
 பெற்றான். ஓ முனிசிகாமணிபே! யெல்லாவற்றையும் பாக்
 கியன்னியில் விரிவாய்ச் சொல்லுமென்று வினவ சூதமு
 னிவர் சொல்லுகின்றார்:—கேளுங்கள் முனிவர்களை! உங்க
 ளைப்போலெவர்கள் சிரத்தையுடன் கேட்கப் போகின்றார்
 கள். ஜகத்தினுடைய ஹிதத்தின் பொருட்டு நன்றாகக்
 கேட்டார்கள். இந்தப் பழமையான சரித்திரத்தை உங்க
 ளுக்குச்சொல்லுகின்றேன். ஆதரவாய் கேளுங்கள். யென்
 னவென்றால், முன்காலத்தில் மூவுலகங்களுக்குமுதிபதியா
 ன தேவேந்திரனவன் வானவர்களுடன் கூட மானவ
 லோகத்தைப்பார்க்க விருப்பங்கொண்டு சஞ்சரிக்குஞ் சம
 யத்தில் கானகத்திலுள்ள மா முனிகளாச்சிரமங்களையடைந்

சூத்ர விஷ்ணுவஸவெஷு சிவொநிஷ்டாதிஹைஸம் ||அ||
 காஸிஸ் கூஜி சிஹோஹாஸம் வநுஜயிக்ஷா யபாவியி । தத்ரா
 ஸூரீ சிஹோபாணாஸாஸ கதிஸூ சிஹோதூநம் ||க|| உஷ்டா
 வஸாஸபத்ஸூநிக்ஷா ஹூஹூராதிசிஸுநாஸீடி । ராசுவ
 டாஸவநஸவஹாஸ வஸவாஸாஸாஸாஸவதிதாடி ||க|| மூ க
 சிஸூ வஸீ ஹாயபூர காரவஸீ ராஜீயாஸிஸீடி । தவஹா
 டகஸஸூகார சிதஹாஸாஸ சாயஸாடி । ||க|| வஸவாஸவாஸாஸ
 வஸாஸாஸாஸ கநுசிக்ஷாஸாஸ ஸூஸாஸாஸீடி । தணதூண
 வஸாஸாஸாஸ வீநொதூஸவஸாஸாஸாடி ||க|| காராஸா
 ஸாஸாஸாஸ கீஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாடி । காராஸா
 ஸாஸாஸாஸ கநுசிக்ஷாஸாஸ சிஹோதூநம் ||க|| உஷ்டாஸ
 கெரா சிஹோதூநம் வஸீதிதகதிஸம் । கிஸிஸாஸாஸாஸா

து அளவகளை மாற்றுகது அளவகளினனுபகிரதம் பெற்று
 கிரமமாக இரண்டாம் து சங்கரதாய் நியாயசாஸ்திரத்திற்
 கு காதகாயிராக்ஷணம் கௌதமகாரணியருடைய து
 போவனம் வந்து அதிபரிசுத்தமான அளவகடைய மாணசா
 லையினுட்பதற்கு அநகமகாணுபாவை கருகரிசுக கங்கொண
 யிருநகான அபரபாழுத வஸிடககி அறவைதக தங்கம
 போல குற்றமற்ற மேனியுடைய வடபத்திரமேபோன்ற வயிறுடைய
 ஆகாயம் போன்ற இடையும, வானமேபோன்ற துடையும,
 குடங்கள் போன்ற கொங்கைகளும், சங்குபோன்ற சமுத்ர
 தும, முகதுக்கள் போன்ற தகங்களும், அழகான நாலி
 கையும, காது பரியாகம நீண்ட சண்களும், மேகமேபோல
 டர்ந்த கூந்தலும், தேவா வம்ஸிலே போன்ற பிரகதநிரா, மா
 ணஸ் குன்று போன்ற முறகட்டிம், வஸதீரெட்டுமுடைய ம
 காபதிவிருகையான அகல்ஸிகை யெனகிற அநக மகாணுபா
 வருடைய தர்மபத்தினியானவள் பாதத்தில சிஸம்பொலிக்க,
 பிற்த்தட்டிலொட்டியாணமசைங்காட, இரு கைகளிலும் ரத

ஹுபொ ரணுநீஹு பபுபளபு தழ ॥௧௪॥ ஷெவெவஸு
ஸஹஸா லீமரா நமரீபிராகசீயு 1 வுரநாஸு ஷெவ
ஸு சிநஸாபொ சிஹாந மருக ॥௧௫॥ சபாபுஹுதி வி
பெபு ர மொமாடு மெமெ ந வாஸவரி 1 கெந்வாவாயெ
ந ஸாஸமாஸிஹுபாபா ஸஹ மெம 1 ௧௬॥ ஹதி ஸஹி
நு 1 ஷெவெஸரிராப ஹாநேதஸம் 1 வனசுபா ஸ வுரா
வஜீ காசுபிஷபரொ யயா ॥௧௭॥ சூபுரீம் ததேவாஸி

தினக்கவணவகந கரீர கலீரென்று சப்திக்க, அன்னம
பீபால நடந்த உராகதுவதை இந்நீர் கண்டு தினகதது
மொகிததக நாமன நனை பாஸியுண்டு அநீ 1 இகென்ன
அமத; இவனென்ன பதிபோ, இஹை; மின்னற்கொடி
மோ, அல்லது கவகப்பாஸைமோ, இவருகிவனெ வகருகச
நப்பட்டான் இவனை யனுபவிகத நமமுடைய ஜனமா
யீண். என்ன இந்நிரபாட்டமென்று பிரமிததத தேவா
நருடன கூட விசைவாய் வானுலகஞ்சேருகான பிறகுமுனி
யாகனை 1 தேவோதிரனாவன அதிபாபவண்யஸௌநதி
ரிபகதேநிஹய இந்நிராணிக்கு இஷ்டயாகனாக இந்நது
மெப்பொழுதுமொப்பிலலாக அப்ஸரஸ்திரீகளை யனுபவிக்
கின்றவனாக யிருந்தார், பிருகஸ்பதியின் சிவ்யகையிருந்
தார், ஸகஸாஸ்திரிவகையுங்குசுடறகதற்பவனாகயிருந்தார்,
முன் செப்க தீநினையாலகல்லிதையின் மோககதிலமுநதி
விசைககால வெளுத்து பேக்ககதாவினைகது மொபிரான்
ஜகதீசனொருவனைததவிசை மற்றயாவரையும மதிப்பவகச
செய்யும மன்மதனாகையினால் கா தேவஷவகொண்டு கதி
கியில் முனிகொமணியாகிய கெளகமமுனிவருடைய பாண்
சாலையின் பக்கத்திலிருக்கின்ற மரத்தின் கிளையிலிருநது
கொண்டு இவருக்கு நிகரெவளிருக்கின்றான். ஒருவருமில்லை
யென்கிறவுள்ளத்திலுள்ள வருதியை வெளியிடுவதுபோல்

ஸாஸாஸ வ ப்ராஸவநுஹம் | மளதஸோவிய தம் ஸ
ஷம் ப்ராஸா ஸா தம்மதொநீழ ||கஅ|| கடினாரம் விஹி
கா தம் ஸக்ரம் வரஜிஹிஹி | சுஹஸ்யாநிக்ரம் ப்ராஸ
ஸவபாஹஸணமஹிதம் ||க்கா|| ஸாஸவ்யவஸ்யுக் ஸுரொ
ஸாநராமதம் தம் கூதஹிஹிஹி | கஸ்யாஸிதஜிஹி
க்யு ஸொஸஹஸ்யாநீஜிஹி வீக் ||உ௦|| ஸுஜிஹிஹி
ஸுபா ஸஹ ஸுஜிஹி | கீதகூலம் ப்ராஸகீதகூலம்
யிபுநஸுஸாஹிதம் ||உ௧|| தஸாநயா வராரொஹெ
ரஹிஹி ஸாஸவ்ய க்யு | நொஹெஸுஜிஹி விஜித்யு
கூலா ஹெஸுரொஹெ ஸா ||உ௨|| ரதஹிஹி ஹி
ஸுயெதி ஹிஹிஹிஹி | சுயாஸு வீக் ஸுரொஹெஸு

கா, கா, கா, கா, என்று கதரினான். அப்பொழுது சத்தமன
முள்ள சித்தமுனிபான கௌகமன் ஓகோ! கா கம் கத்தி
விட்டதே; காலந்தவரிவிட்டதே; தூக்கத்தினாலின்று வை
திககர்மததிருக் குறைவு வந்துவிட்டதே; யென்றேற்கங்
கொண்டு விரைவாய் யெழுந்திருந்து ஸ்நானத்திற்கு வேண்டு
வதையெடுத்துக்கொண்டு கௌதமநதியையடைந்தார். அச்
சமயமிச்சையினுலெச்சரிக்கையானவச்சிரதரன் நற்சொரு
பங்கொண்டுள் புகந்து சிற்றிடைச்சியான வகல்லிகையினரு
கில் நிற்க; அவனைக்கண்டு மூவுலகமரசானும் மகவாவென்று
முனிமனை விமோகங் கொண்டான் அகையறிந்துபுரந்தரனும்;
ஹி பெண்ணரசே! பாருலகலுண்ணைப்போல் பாவையரைப்
பார்த்ததிலை; ஆகையாலுண்ணிடத்தில் தைப்பயலை! நான்
மைய்யல் கொண்டேன். காதலுற்றோர் ருதுகாலங்கார்க்க
மாட்டார்கள். அகல்லிகையே என் கருத்துக்கிணங்கவேண்
டுமென்று வேண்ட; அத்தருணமகல்லிகையுமவனைத்தமுவி
ஆசையுடனவனோடு போகஞ்செய்து காமவெரி நீங்கிய
பின்னந்த துஷ்டை கணவனது பெருமையை தன்கருத்தில்

கூதாயெடநானூராதநா ||௨௩|| கூதாயொழவிலி ஸுமா
 மெனவு மலுமீவ்ருதிக் ப்ருமொ | சூதாமந ரோஹுமெவெ
 ஸ ஸவயுரா ராகு ரோநடி ||௨௪|| உத்யுஸு ப்ருமலுஸநாகு
 சிஹுயாதிடி சிவ்ருவீச | வரிதும்வொழவிலி ஸுமெனாணி
 மதிஷுயாதி யயாமத்யு ||௨௫|| உத்யுஸுதா மெவராஜெந து
 தொஷாத்யுநுதும்புதி | வனவம் ஸவ்யு ஸ தயா நிஸகூ
 மொடஜாதா ||௨௬|| ஸஸம்ஸு சிவ்ருநிபுராஸும்கிதொமள
 தசி ப்ருதி | மளதசி ஸவ்யுஸுயு ப்ருவிலுதும் சிஹாசி
 நிபு ||௨௭|| மெவலாநவதும்புதிதும் தவொவயுஸசிநித்யு |
 தீயெடாடிவாரிகிதும் தீவ்யுரோநதிவாநத்யு ||௨௮|| ம்ருவீ
 தலுயிபம் தத்யு ஸகூஸம் சிவ்ருவிலுதும்புதி | ம்ருவ்யுஸுமாரவ
 சிவ்ருவொ விஷணுவதொழவஸ ||௨௯|| மெவாடியுமெவ்யு

நண்ணி, அளவற்றசெல்வம்பெற்ற வடரர் கோவே! உடமு
 டைய வனுபவத்தாலகமகிழ்ந்தேன். நதிசென்ற மாமுனி
 வாவந்தாலிப்போ நம்மிருவருக்குங்கேடு வருமையயமில்லை;
 விரைவாகச்செல்லுமென்றுசொல்ல; அப்பால் தேவர்கோன்
 திடுக்கிட்டு நடுநடுங்கி யென்னவருமோவென்று வேகமாகப்
 பர்ணசாலையிலிருந்தும் வெளியே வந்தான். அக்கணமே
 முக்கண்ணன் பாதம் போற்றும் தர்க்ககுருவாய் விளங்கும
 கௌதமர் தன்னுள்ளம்போல் தெளிவானவாற்றில் மிக்கத்
 தாமதமாய் நீராடித் தலைதுவட்டி ஆவின் பால்போல் வெ
 ஞத்த ஆடைகட்டி அங்கத்திலங்கந்து திருநீரிட்டு அரு
 னையுடன் ருத்திராக்ஷமணிகள் பூண்டு அனுஷ்டானஞ்செய்
 வதர்க்குக் காலம் பார்க்க; யாமம் முன்றாச்சுதென்றுகண்டு,
 காகம் கத்தினது யேதென்று யோகக்கண்ணால் யோசித்துத்
 தூர்ப்புத்திகொண்ட தேவன் தூர்நடத்தை யிது வென்று
 கண்டுகொண்டு துருசாக இல்லத்தின் துவாரம் வந்தார்.
 சங்கராப்போலங்குவந்த முனியைக்கண்டு கள்ளன்போல் தி

ஸாரபெருஷம் விஷணு வாசஸாஸநம் | ஸுவபூதவ்யத்
 ஸம்வநோ ரொஷாஅயநிஸுரீக் || ௩௦ || ஸகதபூதி
 ரோஹாசு க்ருதவாநாநி உங் ருத | ஜமுவிதஸரீஸஸ
 சீமவஸம் அவிஷ்ணுவி | ௩௧ | வஹஸ்யொநீஸுரவாநெஷா
 ஸுஷாராஜோ மவிஷ்ணுவி | ௩௨ | கநிநெநவீகஸஸா
 ஸாபெந லிமெக்ருசுரீந | ௩௩ | வஹஸ்யொநிஸுரீக்
 ஸுஷாராஜோ நிராக்ருதி | ௩௪ | கநிஸுதசுஷாசீஷு
 யூதிநீஸுரீக் | ௩௫ | ஜஹவஷஸ்யொநி க்ருத
 வுஷ்ணுவி | ௩௬ | ஸஸவாஸவாஸாஸாஸாஸாஸா

[illegible]

யபிஷ்வதஸு ||௩௪|| மளதமேந க்யுதெ ஸாபெ, ஐாநவெ
 ரவரோமிதஃ | வுரநாஸூராவெஷராவாதெருமஹா
 னாஸு ||௩௫|| சுஹோநு வயு நிபிஷுமோ ஐஃஷிகா

யென்னைச்சார்வாய், மயங்காதே; யென்று மறுசார்பஞ்செய்
 து மாமறைகள் காணாக தேவதேவன் தாளடியைத்தியானித்
 துக் கொண்டிருந்தார். அத்தருணமமர்கோனங்கமெல்லா
 மல்குல்களால் நிறைய வண்டம்போக விண்ணிலக ஸ்ரீயசு
 ராதன்னைச்சேர வெட்கத்தால் மேருகுகையுள் புதுத்து
 தன்னுருவை மற்றொருவர் பாராவண்ணம் தலைமுதலாய் மூ
 டி மிகயேக்கங்கொண்டு, சனது குறைவொளியுரைக்க மிக்க
 வெட்கி, உள்ளத்தில் வைத்துருகி நொந்தி நந்தான். அந்
 காலமகரர்களமராவதியை அடைக்காட்டைசெய்து பெரும
 போர் புரிந்து, விண்ணோர்கள் யாவரையும் விரட்டிவிட்டு,
 வானுலகராச்சியத்தைக் கைகொண்டார்கள். அப்பொழுது
 தேவர்கள் தங்கள் தலைவன் தங்குமிடமெங்கேயென்றேடித்
 தேடிக்காணாமல் திண்டாடி யசுரப்பண்ணைகண்டடிக்க ம
 னம நொந்து மேருசேர்த்து, பெருவதுகைகளுட்புகுந்து ப
 துங்கிக்கொண்டு, வருத்தநகால்வங்க பெருமூச்சைக்கூட
 விடப்பயந்து தகைந்து பலமில்லாப்பிராணயாமத்தைப்பண்
 னிக்கொண்டிருந்தனர். விஷயத்தில் வெறுப்புற்ற வே
 தியர்காண் கேளுங்கள் மேல்நடந்த விசித்திரத்தை; களசிக
 னெங்கொளிந்தானே அதிலுமப்போவெகுவானவானவர்கள்
 வன்கொளிந்தார் வாஸவனுதை அறிந்து மிகவும வெட்கி
 வெகு காலம் சுவாஸத்தை யடைக்கிக்கொண்டு உருளாமல்
 பிரளாமல் பதுங்கிப்பங்கே விண்ணோர்களறியாமல் வலித்தி
 ருந்தான். பிற்கால மொருஸமயமமரர்தங்கள் குறையெல்லா
 மொன்றுக்கொன்றுரைத்து நொந்தார். அக்காலமமரர் கோ
 ன்னெனடி மூச்சிட்டான். யாரோவென்றமரர்களுச்சங்கொண்

உவகுது வுது ஹா । வனவம் ஸாவஸரோயுக்ஷம் டெவாஹ
 உஃ வுரந்ரீ || ௩௬ || மவராஜநி கஃக்ஷிபுஃ குரோஸம்
 கூயுடெவத்யு । ஸாணம் கூம் ப்ரவக்ஷ்யஸு ஸாவாநுக்ரோ
 ஹிஷ்ரீஸி || ௩௭ || உதுக்ஷேதா டெவராஜஸு டெவெ
 ஸுடெவ்ஸுரோகதஃ । ஸஹிந்யு ஸஹஸா லீப்ராஸுரோ
 யீஸாஃவாமஸி || ௩௮ || உமெண தவஸாடெவா குராம
 ராஜிஃ காவபகி । சுதவ்யு தவொவொரம் ஸுடெவ்ஸுர

டார். தர்காலம் வெளி யிழுப்பாரென்று தேவர் நாயகனுந்
 தானின்னென்று சொல்லி முற்காலந்தான் செய்த தீங்
 கால் வந்த முனிவர்கோன் சாபத்தை விரிவாய்ச்சொல்லி
 நற்காலம் நமக்கினியேதென்று நோக, நாகததேதார்ஸுகது
 க்கமிரண்டுங்கொண்டார். கேட்டமர்களா மதிநுடிய மகாதே
 வன் மலரடியை மறிவாத மகாதவததேதர்களை இவ்விதம்
 வாஸவன் வருத்தத்துடனுரைத்த வார்த்தையைக்கேட்டுவா
 னவர்கள் மனம் வருத்தி தங்களுக்குத்தாங்களை அதரியம்
 செய்து கொண்டு தங்களரசனடிபணிந்து ஒ! யெங்கள் நாய
 கமே, தங்களை யடுத்த யெங்களைத்தாங்களிங்கொளித்துக்
 கொண்டிவ்விதம்மோசஞ்செய்யலாமோ? உங்களுக்கென்ன
 குரைவந்ததிப்போ? சங்கரனைத்தவிர வங்கஜன் கைவசப்ப
 டாதவர்கள் யார்கள்? கனசிகமுனிவன் கானகத்தில மீமன
 கையின் வசமாகித்தவத்தை யெல்லாந்துலைத்தானல்லோ;
 பராசரரும் பாருலகில்க்கரை யாளர் கன்னிகையைக்கருதி
 ச்சேர்ந்தார். ஒ! வானவர் வேந்த; விரிவாகச்சொல்லுவதிலெ
 னன பலன்? சுதர் முகனுந்தன் பெண்ணைப்புணர்ந்தாரென்
 றால் மற்றவர்கள் மன்மதனுக்கீடென்றுநவிலுலானேன். சா
 பந்தீரு முபாயத்தைச்சொல்லுகின்றோம். காரணனும் நான்
 முகனுந்தேடிக்காண அடிமுடியை யுடைத்தான நமது தெ
 ய்வ மன்பாகள் வசமாக விருங்க யெங்களரசே யேன்கவலை

வி ஸுஹஸுரபு || ௩௯ || த தீ வஹிஸஹஸுரணி வஷ்டா
 ணி ஸுஸஹசுநிவி । தகாவ ஸுஹோதெஜா சிவ
 வாங் வபுரீதவம் || ௪௦ || சுமெந கவஸா துஸெடா ஹ
 வாங் வாவசீவதி || ௪௧ || ப்ருக்ஷகாஜிமதஸு ஹஸெவ
 ரஸாநிஸு || ௪௨ || தஹுஷா ஹோராஜிமஸா ஹெவ
 ஹெவ ஹயாநியி || ௪௩ || ப்ருணீ ஹஸுநிவி வஸகஸு
 க்ருகாநி || ௪௪ || ஹெவஹிவ ஹோதெவ ப்ருவஹிவி
 ஹெவ || ௪௫ || ரக்ஷா காமாணாஸிநெயா வாவிநிசுஹெவத

யுனக்கெனறியமப. அநைக்கேட்டு மனாகிழந்து தேவர்
 கோமான வநியதக்காடவநுநது வெளியே வந்து, தன
 தெய்வா தியாக்கேசன வவியாநிநா வாநாநிநுநதவததை
 சசெய்து வந்தான். ஆண்டையயாரி மமரா கோமான செ
 ய்த அநுநதவத்தால் தியாக்கேசன கையயுகநது செஞ்சடை
 யின முன்னிரண்டாம பிளாசொலிககச்செனிகனிலை மணி
 மயராநகோடு மின்ன விரிமார்டில முநத வடபபுநது
 தொவந, வடபபுமபுநமைமார் மயாரில் நின்றும தனது
 மயபடைநது மறுபயுயுஞ்சென்று. விளையாடு மாறுமுகன்
 முன் முனேத்த பல்விரண்டை வெளிக்காட்டிச்சிரித்துப்பீ
 காமாநிசொல்ல மிருதத்தால் மனம மகிழ்நது புன்ன
 ஹோமநதிரன் தன் முன்னே நின்றார். அதுகண்டு திகி
 கட்டுக்கேவர் ிநநன் கண்டர்போல் பாதத்தில் பணிநது
 நின்று முகமமவந்த மெய்சிலிர்நது உடல் பூரித்து செ
 ன்னியின் மேல் காமிரண்டுநையும்வைத்து அடுத்தோர்க
 ளாபத்தைத்துலைதுக்காநக க்கருணையையே திருவுருவாய்
 க்கொண்ட தேவ; குருதாரகமனத்தால் குறைவடைந்த.ம
 தியைக்கார்த்தருள் செய்த மகாதேவ ஆதியே பராபரமே

ஸு ||சந|| தயாஸம்விதநஸம்ஸாஸாஸநா நிரஜம் |
 உவாய வரயா வீதா டெவராஜம் ததா஽தராசு ||சச||
 வதஸகூடா துஷ்டாஸி வுருஹியசு ப்ராபிதம்
 தவ | உதி ஸாஹரோபுஷ்டி ப்ரவக்ஷுமீவவக்ஷுரே ||
 ||சந|| நமோ மளரீபதெ துஷ்டம் ஸாவெநாவி ஹகி
 ப்ருஹா | ஜமுவிதஸரீரம் ராசீஸவசு ஸமீநிஸுதா ||
 ||சச|| நிதிகொவொ ரீநிஹுஷஸஸாவ ரீநிராத
 வாந | தஸு ஸாவெந ஸஞ்ஜராஜம் டெஷெந விஹ
 ம் ||சஎ|| ஸாஜீஸாகம் மதிரிதி நாஸுநம் ஸாஜிநம் வ
 ரு || உதி ஸஹிதா ஸஹஸா வாஜீருவமீவமதம் ||
 ||சஅ|| உதம் வரம் ஹவாமெவ ஸாரணம் ஸாஜிதிதா து |
 வாஜியை வதிதம்ஸகூடா டுஷ்டா ஸாஜீ தயாநியி ||சச||
 ஸநஷ வுருவதம் நிஹேஜஸபுடாவிதொ ரீருவெத
 ம் | மளதரீ தம்மொதாநதவரீநுத கம்வரூ || ௩௦ || த
 வுதெ ஸஸுஜிதேவம் ரீநஸா விதபநிமம் | விஸிதம் தம்

தேவதேவ ஆனந்தஸாகரமே மகாதேவ களதமரின் சாபத்
 தை விருத்தி செய்து கார்த்தநுள்வாய். காரணமே கால
 கால ஏழை பங்காளனை யானென்னசெய்வென். மேவரென
 க்குக்கத்யொன்று மில்லையென்று பலவாராய்த்துத்தீசன்
 முன்னே நின்றான். அதைக்கேட்டுத்தியாகேசன் இவன் க
 ன் செல்ல மதத்தாலே களதமரை யவமதித்து அவர் செ
 ய்த சாபத்தாலளவிறந்த துக்கத்தால் தபிக்கின்றவென்று
 காமநாசனனும் தயவுடனே அவனை நோக்கி, மிருதுவாக

ஸரீரக்ஷை வயநஞ்செய்யுநீர் 'நீர்'

உதி ஸ்ரீஸாரநெ தீவிரவாராணை
 ஸ்ரீஸாரநெ தீவிரவாராணை
 வயநஞ்செய்யுநீர் 'நீர்'
 வயநஞ்செய்யுநீர் 'நீர்'

உதி ஸ்ரீஸாரநெ தீவிரவாராணை
 வயநஞ்செய்யுநீர் 'நீர்'

சிவகாமசுந்தரி

உதி ஸ்ரீஸாரநெ தீவிரவாராணை

ஸரீரக்ஷை வயநஞ்செய்யுநீர் 'நீர்'
 ஸ்ரீஸாரநெ தீவிரவாராணை
 வயநஞ்செய்யுநீர் 'நீர்'

வெருவசனம் புதுலுகின்றார்.

கர்ணிகார வநமாகாத்மியத்திரண்டா வது அத்தியாயம்

இந்திரன் சாபமடைந்த சரித்திரம்

முற்றிற்று.

முன்னு வ த த் ய ய ம்.

இந்திரனுடைய சாபவிமோசனம்.

அன்பர்களருந்துயரமகற்றி யாதறிக்க வல்லோன்
 ஆருருத்தியாகேசனமேசன் தன்னை நோக்கி அளவில்லாத்

த்யுதிநுபுதா ||௧|| தெந வாபெந நவடிவம் விவமகூ
 விவாபவா || உதஃ வராந தவாவஸூர ஸம்ஹாராதிநஜாக்
 ஹ ||௨|| உபாய திநுவகூதாரி ஸாவரோகேந ஹவிஷ்
 தி | திசெகூதூஸ்ய நெவதஸ்ய ஸக்ய யொஜநடிநுர கஃ ||
 ௩|| திசுதிணாயாந திசரி கெகூதூ கணி புகாரவநாஹய ||
 கலி வாபஹார நடி உடி நடிநாஸடிநுர கஃ ||௪|| உடி
 நடிநாஸூ ரோஹா தூ கொவூ நுபாடி வநதுயெ | து
 ஷ்டிதே, ண வாபவீ ஸ்ர ஹஹாவி விஸூஜிதி ||௫||
 நடிநாடி துரோவாணூ வ்ர ஹார நுரா வ்ரவாஹிநீ | ந
 தூஸூ கொஸாதிதே தகூ கெகூதூ வரவிவாநடி ||
 ௬|| வாரா கூ தயூமே தா த கஸுமேஸூர ஸகவா நுவிதி |
 விநூந நிமூஹி யதிதூ தா கெகூதூ ரோஜிதி யதி விசூள ||
 வ்ர ஹவூதூ திஹாரோயா வா காவீயுநாதிசூ || தா
 நிமூஹி திஹாவாவ திணகாரணுவாவிநா ||௭|| வ்ர
 ஹவூதூவி நிஜாந யத ஸ்வாவஸுதொஜஹா | யத த

தவமுடைய கௌதாரை யாமைதித்து அவர் மனைவி பதி
 விருதை யகல்லி மையப்பணர்ந்ததினை உன் பாபமமேசா
 இங்கு விலகா துகண்டாய். ஆனாலுமுபாயமொன்றுரைக்கின்
 றேனென்னவென்றான்:- இவ்வாறும் தென்புரத்திலொருயோ
 சனத்திர்கப்பால் சந்திரநதியென்று மிக மகிழ்வவளர்ந்த
 நதியொன்றுண்டு. அதனாருள் திருக்கோங்குவனமென்று
 பெயரோங்கும் மகத்தான சிவஸ்தலமொன்றி நுக்கின்றத
 தையடைந்து அரை வ நவமருந்தவத்தோடாராதிப்பாயா
 கில், சாபத்தைத்தலைத்தன்னை யாதரிப்போம். அவ்விடத்
 தில் கிருதயுகத்திலகஸ்தியமுனி யருந்தவத்தை யனுஷ்டித்
 து இல்லவ வாதாபிகளின் ஹத்தியினுண்டான பாபத்
 தைப்பரிகரித்துப் பரிசுத்தமானார் பின் தேவர்கள் தவந்

வா வுரா ஷெவா நிஸுமூரமதிராமதாம் || ௯ || கெஷ்தும்
 தஷுவலெஷெவ தவம் கூரூ வுராயிவ | ஷணாலா
 நய தெ தது ப்ர திக்ஷக்சிவாவ்ரதி || ௧௦ || மாயபூலா
 கூ ஷமாஷெவம் ப்ரபுஜய கூம் யயாவியி | தஸ்ய ப்ரஸா
 ஷாபாவாதம் வஷிம் ப்ரபுஜ கா ஹவ்ஷெஸி || ௧௧ || வு
 வெந வுரராஜிம் கூம் பாவப த்ரிஷிவஸூர | ஷத்யுக்த
 ஸம்ஹநா ஜிஷுஸ்யெத்யுகா நநாஜிஸம் || ௧௨ || ஷத்யு
 கூ ஹவாவ் ஸம்ஹஸுரெத்ரவாநாயீத | க்ருகூராயம்
 ஸஜாலாய ப்ரயயள் ஷக்ஷிணாம் ஷிஸ்டி || ௧௩ || மஹநெவ
 வுராயீஸம் க்ஷிபகூரவம் ப்ரதி | ராஜிவஹரணா
 ஷெஷெக்ய ஸிநாஜிஸகெ கா ஷம்ஹம் || ௧௪ || கெஷெத்ரா
 வகணம் ப்ராஷொஷி நாஷுஜித வுராயிவம் | வா
 ஹநெந மதியத்யு நஹவெதத, மஹ கம் || ௧௫ || ரயஸூர
 க்ஷபாமா ஹம் ஷுஷ்டா ஷெவமணாயிவம் | கிரேதஜிதி ஸ
 ஷித்ரு யாமஹஷு காரணடி || ௧௬ || ரயெந தம் மதி
 நடிஸூரஷெத்ரதி ப்ரதிஸுஜி ஸம் | த்ருகூராயம் வஷா
 ஷாம் கம் க்ஷிபகூரவம் மதம் || ௧௭ || தஷா ப்ரஹ்மி

செய்து சிறப்புற்றாராகையினால் அவனிடமே செல்லென்று சொல்லிவிட்டுத்தியானேசன் அமரர்கோன பார்த்திருக்கவந்தரத்தில்தான் மறைந்தார். இந்திரனுமத்திசையை நோக்கி மிகத்தண்டனிட்டு அசுமகிழ்ந்து அப்பொழுதேதேரோனறை யுணடுபண்ணி அதிலேறித்தென்திசையைநோக்கி வருஞ்சமயத்தில் அசுரர்கள் செய்த பெருங்குறையெல்லாம் மனதிலெண்ணி வருத்தத்தால் திருக்கோங்குவனமவந்ததரியாமல் தேரோடு செல்லவச்சத்தடியுடனே முறித்தது. பின்னமேரேசனதையறிந்து கால் நடையாய் வந்தடைந்தான். முனிவர்களே! அது முதலநதக் கற்றணிகாரவ

வொகெ தடிமஹஜ் உதி ஸுட்டி | ததஸுருவஸிரமதி
 கெதும் வரஸெஸாஹநடி || ௧௮ || நாநாவஸுருவஸிர க்ரூதம்
 நாநாவஸுருவஸிரகூமஸு | நாநாவஸுருவஸிரகூண்டம் நாநா
 ரீமநிஷெவிதடி || ௧௯ || கெதும் டிவஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஹஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | தவகததும் வஸிரஸெஸெநஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௨௦ || ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 தீயும் மெநவாஜிமஹத | தடி விவிநடி ரீவவாந் க்ரூண்டம்
 துருஷிஸுஸுஸுஸுஸு || ௨௧ || சுருதாநரெ நஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | டிவஸுஸு டிவஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௨௨ || கெநாவிஷெஸுஸுஸுஸு
 வஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | தடிவஸு வந வஸுஸுஸு

னத்திற்கு யுகபங்கமென்று பெருமபுகழ்ச்சி யுண்டாயிற்று.
 பிற்பாடு இந்திரன் நெருங்கமாக முளைத்து மேகமண்ட
 லம்வறை யோங்கி வளர்ந்து கிளைகளிலுந் திக்குகளெட்டுங்
 களையும் வியாபித்து யெர்பொழுதும் புஷ்பங்களாலும்,
 காய்களாலும், கனிகளாலும் நிரைநதிருக்குப் ஸ்ருக்ஷஜா
 லங்களோடும், அவைகளில் கூடுகட்டிக்கொண்டு சிவா, சங்
 கரா, சர்ப்போ வென்று சப்திக்குங்கிளிகள் முதலான பகி
 ஜாலங்களோடும், அம்மரங்களின் நிழல்களிலும், அவுள்ள
 புதரீகளிலும், பால் குடிக்குங்குட்டிகளோடு கூடப் படுக்தி
 ருக்கும் யானை, புலி, சிங்கம் கரடி, மான் முதலான பிருச
 ஜாதிகளோடுங்கூடிய திருச்சோந்துவந்ததைப் பார்த்து ம
 னமகிழ்ந்து தவஞ்செய்ய வெண்ணங்கொண்டு ஸ்நானம்
 பண்ண ஜலமகப்படாமல் தயங்கும்பொழுது அவனை
 நோக்கி ஓ வானவலேதா ! இந்த மகாலிங்கத்திற்குக்கென்
 பக்கத்தில் திருக்குளமொன்றிருந்தது. அது மண் மாரியால்
 துந்துவிட்டது. அதைவச்சிராயுதத்தால் வெட்டியதில் ஸ்நா

தீயும் ஸாநாய ஸுவூத || ௨௩ || உதி பூகூர் ஸுரா
யீஸம் வரம் ஹஷ்டபூவாமதம் : கடுஷவ வஜ்ஜிதாய
பூராவநகம் ஸய்ய || ௨௪ || தகொ ஹாரீரயீம்
மஜாம் துஷ்டாவ சிவவாநய : வஞ்ஜயாரிஸ மஜாவி
ஸகூரம் வெகூயாரயா || ௨௫ || தஜாபூஹி விஷ்ராதம்
வஜ்ஜி கீயபூதிக்கிதா : ததீவரம்மெஹூஸு ஸநாரி
தீயபூதபூ || ௨௬ || வகார சிவவரம்ஸுத சிவாவாதக
நாஸநய : ததஸூகம் பூதிநம் ஸாகூர் யிஹம் மெஹ
ஸிதம் || ௨௭ || வாணா நியாய வெகூத ஹஸநா
நெய் ஸாநாய : வஞ்ஜயாரிஸ விஷ்ராதம் வஹாரி
ஸாந ஸாரிஸம் || ௨௮ || ஷஷ்ட ரிஸை து வெஸார
வெ விஸாவாஹிஸஸம்யுத : வாணபூரவீதிநெவம்

எஞ்செய்யக்கடவாயென்றாகாயத்திலொரு வாக்குண்டாயிற்
று. அதைக்கேட்டு அமரர்கோமான் வச்சிரத்தால் குளத்
தைவெட்டிக் கங்காதேவியைக் குதித்து அவளாலதைப்
பெருக்கி, அதின நுகிலிந்திரதீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தத்தை
யுமுண்டுபண்ணி அவைகளில் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு த
வஞ்செய்தான். வச்சிராயுதத்தால் வெட்டப்பட்ட படியாலந்த
தீர்த்தத்திற்கு வச்சிரதீர்த்தமென்று பெயரேர்ப்பட்டது.
இவ்விதம் தவஞ் செய்துகொண்டு விரிதலிங்கத்தைக் கரத்
தில் வைத்துச் சிரத்தையுடனாரதித்தான். அப்படி யாரா
தித்துவருந்தருணத்திலேந்துமாதஞ்சென்று ஆராவதுமாதம்
வைசாகமாதத்தில்விசாகாநஷத்திரத்தோடுகூடிய பெளர்ணி
மையில் பக்தியுடன் பரமனுடைய லிங்கத்தையாராதித்துத்
துதித்துப் பூஜையை முடித்து லிங்கத்தைக்கதிருக்குளத்தில்
விசர்ச்சனஞ் செய்யவேண்டி வாஸவன் கரத்தாலணைத்து
யெடுக்குங்கால் லிங்கமானது பூமியில் பற்றிக்கொண்டது.

னெய் ஸாக்ஷாஜெவொ ரிஹெஸூரம் || ௨௬ || தத் ப்ராஹ்
 ரஹ்ஞெவம் வரகோதா ஸநாதநம் | வுஷகோரஹு ஸ
 ஹவா ட்யாஹஸூஜ்ஜெவாரம் || ௩௦ || தம் ட்யாஹஸூ
 ஸாராயீஸம் ப்ரெஸூ கஹ்வெக்யுஜெ | ஜபஜெவ ரிஹெ
 ஸாந ஜபநாமாஜிநாஹர || ௩௧ || ஜப ரிந்யஜவ்யுஜ ஜப வ
 ஜாஹ்ஜெவார | ஜபத்ரிவாரவ்யுஜ ஜபமாவலிதொவ
 ந || ௩௨ || ஜபவாரியிதஞ்ஜீர ஜப ரெரஹஸாரஸந | ஜப
 கஹாரகோஹு ஜப ஸவத் திமஹர || ௩௩ || நரீஹ்வாவ
 ஸஹதேஜ் நரீஸெ வுஷகஜ | நரீஸெ யரீஜவ்யுஜ
 நரீஸெ கரஹாஹ || ௩௪ || நரீஸெ வாவத்நாய நரீ
 ரெஸெதொக்யுநாயக | சுஜெரெ ஸமஹ ஜந் சுஜெ ரெ ஸ
 மஹ தவம் || ௩௫ || சுஜெரெ ஸமஹ ஜந் ஸஹொக்ய
 தாஹஸூநாய | உதி ஸ்வஹ ஜெவெஸம் ட்யாஹ்வீஸ
 யவாந ஹரம் || ௩௬ || உவாவ வரயா ப்ரீத்ரா ட்யாஹ்
 ரெஜாகநாயகம் | ஸஹஸூரம் : வாரி கஹ்வாஹு ஹஜ்

இந்திரனுடைய வலதுகைவிரல்களும் விங்கத்தில் பதிந்து
 கரச்சின்னமேற்பட்டது. அது கண்டு தேவேந்திரன் ஆச்
 சரிபத்தால் பிரமித்து நிற்க, வப்பொழுது ஜகதீசனம்பிகை
 யோடு கூட விருஷபாருடராயாவிர்ப்பவித்தார். உடனே
 வாஸவனும் மனம்மகிழ்ந்து இருகரங்களையுங் குவித்துக்
 கொண்டுஜயசங்கரா!சம்போ!மஹேசாந!மகாதேவ!தே
 வதேவ!கிருத்திவாஸ!காலகாலா!காமநாசநா!புரஹரா
 புராதநா!பாலலோசநா!பார்வதீவல்லபா!சந்திரகலாத
 ரா!காளகண்டா!பாபவிநாசநா!கங்காதரா!மேருகோ
 தண்டா!விஷ்ணுவல்லபா!திகம்பரா!திரைலோக்கியநாய
 கா!விருஷபத்துவஜ!ஏழைபங்காளா!யெந்தனைக்கார்த்த
 ருள்செய்வாய். கௌதமன் சாபத்தாலுருவழிந்து அமரா

தெ கயெந்தவவார்த்துய்யு ||௩௭|| உத்யுத்தஸம்ஸாநா
 ஸக்தி: வு த்யுத்தஸம்ஸாநா ||௩௮|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா
 க்யுத்தஸம்ஸாநா ||௩௯|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௪௦|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா
 ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௪௧|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௪௨|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா
 ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௪௩|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௪௪|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா
 ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௪௫|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௪௬|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா
 ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௪௭|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௪௮|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா
 ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௪௯|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௫௦|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா
 ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௫௧|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௫௨|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா
 ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௫௩|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௫௪|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா
 ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௫௫|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௫௬|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா
 ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௫௭|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௫௮|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா
 ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௫௯|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா ||௬௦|| ஸக்தி: யதெய்யுத்தஸம்ஸாநா

வதியுமிழந்தேன். அடியேனை ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமெனறுகதரி
 னான். அத்தருணத்தில் சகலமான தேவர்களும் அப்ஸரஸ்
 ஸுக்களும் கூடிக்கொண்டு ஜகதீசனை யனைகவிதமாகத் து
 தித்தார்கள். உடனே ஜகதீசனின்திரனை நோக்கி ஹே தே
 வேந்திரா ! பாப்படவேண்டாம், யென்னுடைய அனுக்கி
 ரகத்தாலுன்னுடைய சரீரத்திலுண்டான ஆயிரம் யோநிக
 ளுமாயிரங்கன்களாக பவித்து இதுமுதல் நீ ஸஹஸ்ராஷ்
 னென்று பெயரோடுகூடப் புகழ்ச்சியடையக்கடவாய். மே
 லுனக்குவேண்டிய வரத்தைக் கேளென்று சொல்லவப்பொ
 முது இந்திரனீசனை நோக்கி ஹே ஜகதீசா, யென்னிடம்

ஹிஜ்ரம் காரும்ஸூர | உதி ஸம்பாபிபுதஸம்ஸுவத்யே
 துக்ஷா கிரொஹிதம் ||சக|| யதாஸக்யகரொஸ்யிக்ஷாவடு
 ஜாம் ஜுராஹஸூரம் | ததாபுஹுதி தசுக்ஷெத்ரம் கரலி
 ஹுதிதிபுரூக்டு ||சள|| வெணராவதவிஷாணெந கரஹடு
 ஷணபுதத்யு | காரயிக்ஷா ஸாராயீஸொ ஷெஷா சபு
 யதிஸ்ய யசு ||சஅ|| கதம்புஹுதி ததவ்யா ஸா ஸெவ்வ
 மபாலியா | ஷெவராஜோ2வி ஸம்ஹுஷ்டஸுஷிபுஸஜஸ
 ஹாவராம் ||சக|| தீயுபொரநயொஸ்தீக்ஷா கரலிஹ்
 ஜெதயம் | ஸம்ஸூர ஸகமாநுலொமநஜெஸரிவபஜம்பு
 ஜெசு ||ரு|| வரம் மஸ்தா ஜஹாஷெவாஷெவெநிபுஸஸோ
 தம் | ஸராஜிம் ப்ராபு தசுக்ஷெத்ரு ப்ரதிஸம்வதாரம்

பரிபூரணகிருபை யிருக்குமேபாற லென்னு ளாரா திக்கப்பட் ட இந்த வரிகதலிங்கத்தில் நித்தியவாஸஞ்செய்துகொண் டெரிசித்தவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களை யளித்துக்கொண் டிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, ஈசனுமப்படியே ஆக ட்டுமென்று அனுக்கிரகித்துவிட்டு மறைந்தார். அது மு தலீசனுக்குத் திருக்கைச்சின்னேசனென்று பெயரேர்ப்பட் டது. இந்திரனாராவதத்தின் தந்தத்தினால் கங்கணங்கள் செய்து தேவியினுடைய கரங்களை யலங்கரித்து ஆராதித்த படியாலம்பிகைக்குசுவேதவலயாம்பிகையென்று பெயரேர்ப் பட்டது. பிற்பாடு தேவராஜனிடத்த இருண்டு தீர்த்தங்களி லும் ஸ்நானஞ்செய்து கரச்சின்னலிங்கத்தைப் பூஜித்தவர் களிகத்தில் சகலபோகங்களையும்னுபவித்துவிட்டு முடிவில் முக்தியை யடையவேண்டுமென்றீசனிடம் வரம்பெற்று தேவர்களோடும் முனிவர்களோடும் அபஸ்ரஸ்ஸுக்களோ டு மமராவதியை யடைந்து அசுரர்களைத் துரத்திவிட்டு தே வராச்சியத்தை யடைந்து ஒவ்வொருவருஷமும் வைகாசி

தஞ்சையோட்டியாயம் ||

வாய் ||ருக|| கரவிஹஸ்ய வெஸாஸெ ரோஸ்யு தவரிகார
யசு | ணவம் ரீநுஷா வெஸாஸெ கூவடனூ தவரீவி
தாநு ||ருஉ|| தெ ஹகூ வகூரானு ஹொமாநதெநெ கெவ
யுரோவாயம் : | யஹம் ஸுணுயாநித்யம் ஸ்ராவயெசா
ஸரோஹிதம் ||ருங|| ஸஹகூ வகூரானு ஹொமாநதெநெ ஸா
புஜ்யரோவாயசு||ரு஑||

உதி ஸ்ரீஸாநெ ரீஹாவாராணெ
கஸஸ்யஸம்ஹி தாயாம் ஸ்ரீஸாநாமஸ்யஸம்வாநெ
வஹுவஹாநெ யமெரீஷா தரவஸெ
வ்யாவ்யவாஸீஸரோஹா த்ராமுத
ஸ்ரீ கணிகூராவநரோஹாநெ
உஜ்ஜ்ராவவிநரோஹநரோ தஞ்சையோட்டியாயம் ||

மாதம் பெளர்ணிமையில் திருக்கைச்சின்னம் வந்து கைச்
சின்னேசனுக்கு மஹோத்ஸவத்தை நடத்திக்கொண்டு வந்
தான். முனிவர்களே இப்படிப்போலெவர்களந்த தினத்தி
லுத்ஸவத்தை நடத்திவருகின்றார்களோ அவர்களுமிகத்தில்
மகாபோகங்களையனுபவித்துவிட்டு முடிவில் கைவல்லியத்
தை யடைவார்கள் சந்தேகமில்லை. இந்தச் சரித்திரத்தைச்
சிரத்தையுடன் கேட்டவர்களும் பரிசுத்தமான விடங்க
ளில் படித்தவர்களும் திவ்வியபோகங்களையனுபவித்துவிட்டு
முடிவிலீசனுடைய ஸாயுச்சியத்தை யடைவார்களென்று
ஸூத்தர் சொல்லிமுடித்தார்.

கர்ணிகாரவநமாகாத்மியத்தில்முன்னுவது அத்தியாயம்

இந்திரனுடைய சாபவிமோசன சரித்திரம்

முற்றிற்று.

ஹ ||௪|| சோஸாந் கதீவந் வுத்ரா மஹேந்திரஜிவாஸநா । தீ
 வெண தவஸா வோதா தொஷ்யாரோஸ வாலகூசு ||௫||
 ஸவ்யாதபடாரீணம் ஷெவம் ஸஜாரம் மொகஸஜாழ் । த
 தொஷெவம் ப்ருவஹாதா மஹவாந் மந்தி கஹாவம் ||௬|| சி
 நஸ்ரோயயிதம் மளயடா வடூரநிவம் ஸரோடியள । வ
 ண்டுஸாதாம் ததொ மளயடாப் ப்ராஷ்வாந்ருஷிவாது
 வசு ||௭|| ப்ரு ஹவாரிணரோபாநுதிபிம் ஶீவ்ருதஜஸ்யு । ஶு
 வடா விநயஸம்வஹா ஸஹஸௌக்யாய வாவடூதீ ||௮|| ஸூ
 மதம் வரிவப்ருஹ ஹூதிஸ்யோநாவிவந்திவ । கூதஞ்
 மஜ்ருதெ ப்ருஹந் கூத்ருவா மஜ்ருதெந்ருவ ||௯|| சியா கி
 கரணீயம் தெ ஊதி வப்ருஹ வாவடூதீ । ஊதி ப்ருஷஸ
 வாவடூத்ரா விநயாசு கவடூவடூம் ||௧௦|| ஸரோஜாஹர
 ணாபெதி ப்ருத்யுஷீயடூ ததம் வரஸு । வோமெ கிரீடடூசி

ஸிரமாய் தவஞ்செய்தார். அதெவ்விதமானால் சிலகாலம்
 பலத்தையும், சிலகாலம் கந்தமுலங்களையும், சிலகாலம் ஜலத்
 தையும், சிலகாலம் வாயுவையுமாகாரஞ் செய்துகொண்டு அ
 கண்ட பரிபூரணமான சதாசிவத்தைத் தியானஞ்செய்து
 கொண்டு தவஞ்செய்தார். அப்பொழுது சகலலோகங்க
 ளுக்கும் மங்களகரான ஜகதீசன் மலைகளின் மனதையறி
 யவேண்டிப் பிரம்மசாரியின் வேஷங்கொண்டு பர்ணசாலைக்
 குள் பிரவேசித்தார். உடனே பர்வதராஜபுத்திரியான பார்
 வதியானவள் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து வணக்கத்துடன்,
 அர்க்கியபாத்திய ஆசமனங்கள் கொடுத்து பலமுலாதிகளை
 யருந்தச் செய்து ஆராதித்து ஓ பிராமணசிகாமணியே; நல்
 வரவா, யெங்கேயிருந்துவருகிறீர்கள். யென்னாலாகவேண்
 டியதென்னவென்று வினவ, அப்பொழுது ஜகதீசன் பார்

த்யூபு தவஸாஸி உஸாஸு || கக || உதி வுஷா மி
 ரெக்கநா வெபாவா விநபாநிதா | மொகாநாடுகநா
 மொ யஸாஸுரெவாவதஸக: || க௨ || ஸடு ஸுாசு வதி
 ரிதெதுவ கரொஸுமுடிஹம் தவ: | உதி ப்ருகாவ
 மொ டெவா யஸாஸுரெவவாஜிதழ || க௩ || நிநிதம் ஸ
 ஸு வரிதம் மமவாநுபவகூரெ | வாரா கவிலி ஹம்
 தெ மிரிராஜஸு கநுகெ || க௪ || லிக்ஷாநாஸஸம்பாதிதம்
 பாணிநுஸுகவாமகழ | சூஸ்விஷகூதாகஹம் மஜாஜிநய
 ரம் விஸு || க௫ || வுஷா தஸஸாரமுதம் விஸாவமண

வதியைநோக்கி அடி பாலையான பர்வதராஜன்மகனே, சில
 நற்கதைகளைச் சொல்லிச் சம்பாஷணஞ்செய்யவந்தேன். நல
 லதிருக்கட்டும் இவ்வளவுமிருதுவான சரீரத்தையுக் கிரமா
 ன தவத்தாலேன் வருத்தப்படுத்துகிறாயென்று கேட்க, உ
 டனே கௌரிபானவன் அவரை நோக்கி ஓ முனிசிகாமணி
 யே! சகலலோகநாயகனான சந்திரகலாகரனைப் பதியாக அ
 டையவேண்டித் தீவரமாகக் கவஞ் செய்கின்றேனென்று
 சொல்ல, அதைக்கேட்டு ஜகத்சன் புன்னகைசெய்து
 பார்வதியை நோக்கி, அகோ இதென்னமோகம்? அந்த
 மகாமாயாவியின் மயக்கத்தில் நீயுமகப்பட்டு விட்டா
 யோ, உனக்கு ஷேமமுண்டாகக்கடவது. அடி மலையரசன்
 பெற்ற செல்வமே, மண்டைபோட்டில் பிசைஷயெடுக்குமந்
 தப்பிச்சைக்காரனுனக் துநிகரோ, சுறுமுசுப்போல் கறுத்துக்
 காளஸர்பம்போல் நீண்டகூந்தலையுடையவனே, செஞ்சடை
 யோடுகூடிய அந்தச் சடையாண்டியை நீ சாரலாமோ, சுறு
 நீலபூஷ்பம்போல் காதுபரியந்தம் நீண்டகண்களையுடையவ
 னே, அந்தக் கொள்ளிக்கண்ணை நீகவுனிக்கலாமோ, முத்
 துவடமணிந்தமோகினியே, முண்டமலைபூண்டவனை நீ மரு

ஸம்வ்யத்யு ! ஜநநீஜநகஜாதுவஸுமெஸவிவஜிபுத்யு ||
 ||கக|| மொகு ஹீநஜிஸுஜாஸுவிசுவாஸவரிசுஸுத்யு ! கயம்
 வுனொஷி நஹி தெ வுஜிரஸி ஸுஸாநநெ ||கஎ|| சுஜீ
 சுரொதி கிர் வொமெ ஜநகஸு தஜீஷுஸு ! ஜஹீயரக
 மெ ஜா கார ஸஜாமொயு ஸுயம் கயு || கஅ || லிக்ஷாஸா
 ணஸீமொயஸுமெஸு க்வா ஸம்வ்யுஜாஸுதி ! தஸுஜிஹா
 ய தம் லிக்ஷாம் வுணீஷு ஸஷுஸம் வரஸு ||கக|| உதி வா

வலாரோ? சறகுலத்திலுதித்த சந்திரமுகி! தாய் தந்தையற்
 ற அந்தத்தனியோனை நீ தழுவலாமோ? பட்டுடுக்கும் பா
 வையே! நீ புலித்தோலுடுத்திக் கெஜத்தோல்போற்றிய தி
 கம்பரனை தெரிசிக்கலாமோ? பேற்றிவுபெற்ற பெண்ணரசே!
 அந்தப் பெறும்பித்தனைப் பற்றி நீபேசலாமோ? அமிருதம
 ருந்தாமன்னமே! நீ ஆலகாலவிஷமுண்ட வனை யடுக்கலாமோ?
 கனகதண்டி கையேறுங் கன்னிகையே! அந்த ஒற்றக்காளை
 மாட்டுக்காரனை நீ கருதலாமோ? மணிமாடியிலுலாத்தும்
 பெண்மயிலே! மயானத்திற்கு நீ குடிபோகலாமோ? சாந்
 திட்டுச்சவ்வாது பூசுகின்ற சண்பகமே! அந்தச்சாம்பலாண்
 டியை நீ சேரலாமோ? நல்ல வணக்கத்தோடு கூடிய வான்
 முகிலே! தன்னைத்தவிர வேறொன்றுமில்லை, தானே ஒரு
 வனுளோமென்று மஹாஹங்காரங்கொண்ட மாயாவியை
 நீ மதிக்கலாமோ? சீலத்தாலுயர்ந்த ஸ்திரீநாயகமே! வேள்
 வியழித்த வேதியனை நீ வணங்கலாமோ? சுசி ருசியுடைய
 சந்தரியே! வேடனெச்சிலையுண்டவனை நீ விரும்பலாமோ?
 குலத்தாலுயர்ந்த பெண்குயிலே! கொடிய வேடனை நீகுறிக்
 கலாமோ? இது வுனக்கமுகில்லை, நீ உனக்குச்சரியானவர
 னைவரிக்கக்கடவாய் உனக்குக்கொஞ்சங்கூடபுத்தியில்லையே;
 நல்லது உன்னுடைய பிதாவான மலையரசன் இந்த தரித்

[illegible]

திரசிகாமணியான சிவனுக்கு உன்னை விவாகஞ்செய்துகொடுப்பானா? நீயே யோசித்துப்பாரென்று சொல்ல, வப்பொழுது மதியிலுயர்ந்த மாதுமையான் சினங்கொண்டுகண் சிவந்து வேதியனை நோக்கி ஓ பிர்ம்மசாரியே! நீ அதிதியென்று கோபத்தை யடக்கிக்கொண்டேன். உமக்கொன்றுந்தெரியாது. மௌனமாயிரும். ஜகதீசன் தத்துவத்தை யாரரிவார். மாலயன் முதலான வானவர்கள் மகாதேவன் தாளடியைப் பூஜித்துப் பெரிதான அதிகாரம் பெற்றுப் பின்பு மோகத்தாலகங்கொண்டாரதையரிந்து பிரமன் தன் தலையோட்டில் ரக்தபிணை செய்தந்த கர்வத்தை மாற்றியதோர் ஜகதீசன் பிசுஷுகளு ாவாரோதான். ஞானத்தைக் கனல்கண்ணுய்க் கொண்ட ஈசன் ஞாலத்தை நீ ருக நீற்றி யந்தத் திருநீற்றைத் தேகத்தில் பூசிக்கொண்டு தான் தனியாயானந்தக் கூத்தாடி பெரியவகங்கொண்டதினால் பித்தனோதான். கையிருப்புத்தங்கமலையாமே யானால் குடியிருப்பும் வெள்ளிமலையாமே யானால் அருகிலமர்மித்திர னளகேசனனால் மைத்துனரும் ஸ்ரீபதியேயானைதச்சகதீசன் தரித்திரராயாவோதான். ஆலகாலத்தை யவரருந்தா விட்டால் ஞாலமெல்லாம் நசித்துவிடும், பித்தா கேளும்; மேலுறைத்தால் கேடுவருஞ்செல்லுமென்றாள். ஜகதீசன்

நிஜரவிவம் உயாநியிம் || ௨௩ || தவ்யா மிஸ்ரீசுநயாயாஃ
 வாணிமுஹண்களதகீ | ததவூ நிவிதா டேவா ஸே
 ஐராவடுவெடு சீஹஷ்டயம் || ௨௪ || மிஸ்ரீசுஸ்ய ஸுதாயா
 ஸு வாணிமுஹணீஸரிதம் | ஐஷ்டம் கெகுவாவஸரி
 வரெ ஸஷ தாஸஜஸஸ்ய || ௨௫ || ஸவெடுஷாடுவெ
 டேவாநாம் சீஹஷ்டணாம் ஹாரகம் | சூவீஷவநதா ஹி
 ரிநு தரஸ்யாம் ஷிரி க்ஷணாக் || ௨௬ || ததெகா டேவாஸு
 மநாவபூ ஸிஜாஸு வரஷ்டயம் | ஸவிஸயம் ஸகீக்ஷாய
 சீஹக் கும்ஹஜஸ்ய வ || ௨௭ || ஸஸம்ஹாசிரிஷம் வெராயு
 ஸுஜீஷிம் ஸிவஸனிஷ்ட | ஸவெடுஷாடுவெ ஹிகாயபூய
 கும்ஹயொடுந சீஹாதவம் || ௨௮ || ஷக்ஷிணாம் ஷிரி
 ச்மெஷுவ மயஸீவ்யிரிகாநவ | ஹாரண ஹூரியம்
 ஸவபூ ததாநம் ஸகீதாம் ஹஜக் || ௨௯ || ததவூஸாஸு
 ஹவநு வ்ருவீஷாஸாஸு ஸாம்வ்யத | நாமபூயா மதி
 ரஸாகம் விஷ்டெக தவஸாம் நியெ || ௩௦ || ஹி ஸம்வ்யா
 யிடுகெகா டேவெவெஸெடுஷுஷ்டஹஷ்டிவிஸயா | சீ

திகைத்துத்தன் னுருவங்காட்டிக்காலத்தில் கரங்கிரகிப்பேனு
 மையே ! நீ உன் தந்தயிடம் செல்லென்று சொல்லிவிட்டு
 சிலத்திலுயர் முனிவர் மூலமாகத்திருக்கலியாணத்தைத் தா
 னுருதி செய்து காலத்தில் பார்வதியை மணமுஞ் செய்தார்.
 பாரத்தால் வடபூமி தாழ்ந்ததப்போ. வானவர்கள் முதலா
 னோர் பயமுற்றேங்கி வார்சடையோன் பாதத்தில் பணிந்து
 நின்று பாருலகின் மோசத்தை மொழிய, ஈசன் முன்னிற்
 கும் கும்பமுனி தன்னை நோக்கி மண்ணுலகைச் சீர்திருந்
 தஞ்செய்துவைப்பாய். தென்னாட்டில் திருமறைக்காடடைந்
 து பின்பு திருக்கோலந்தெரிசிப்பாய் போ வென்றேவ, ஜக

நிர்ஸாஜ்யா ஸொரயம் ஐக்ஷணாம் ஹிஸஜ்ஜமாஸு || ௩௧ ||
 சீஹாஜெவொரவி ஸாநநுஜி ஸ்ரீஹீசு வாஸுதீக்ரஸு | ௧௦௦
 ஹயொநிஜெஹாதெஜா ஸமஜைக்ஷணாம் ஹிஸு || ௩௨ || ரோ
 மெஜ ஐஹிஸு வாவிஷ்டா வாதாவீஸுஸுஸுஸு || ௩௩ ||
 ஸுஸு ஸொரயாஸிதா ஜநநா ஸுஹணா ஸுஸு || ௩௪ ||
 தாவுஹ ௧௦௦ஹயொநி ௧௦ ஸுயஷ்டிபிதாஸுஸு || ௩௫ ||
 ஹஸுஸுஸு கொபெந சீஹவஜிபு ௧௦௦ஹஸுஸு || ௩௬ ||
 ஸு தபொஸுடஹஸுஸுஸு ஸுஹஹ துரஹஸுஸு || ௩௭ ||
 ருநிஸு விநயாஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸு || ௩௮ ||
 ஸுஸுஸு ஸுஹஹ துர ரோ விஸுஸுஸு ஸுஸு || ௩௯ ||
 ஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு || ௪௦ ||
 || ௩௧ || ஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸு || ௪௧ ||

தீசனுததிரவைசசிரமேல்ககொரை குமபமுனி தென திசை
 யை நோக்கிச சென்றான் இடைபழியில் விநதபநுமிடை
 யுறாக வானுலகம் வியாபிசுது வளராதது நின்றான். ஹித
 வசனங்கேளாமல கொள்கொண்ட விந்தியனை யகமகறக்
 கீழிருததி மறுபடியும் மாமுனிவன் சென்றான். பின்பு
 ஆயிரததெட்டண்டங்களனுபவிகக சூரனுக்குச்சோதரியா
 மஜாமுகியாள் தூர்வாசமாமுனிபை வசப்படுத்தி வெருகால
 மவரோடு புணர்ந்து பெற்ற இலவலன் வாதாபி யென்னும
 பாபிகள் தன் தந்தைக்குகதிதியென்று சொல்லி யந்தமுனி
 வரைத் தன்னில்லததிற்கழைத்துவந்து கொல்ல வொரு கந
 திரத்தைச்செய்யக்கண்டு முனிவர்கோனிருவரையுந் தன்
 தவத்தால் யெறிததுவிட்டு மறுபடியும் தெற்கே சென்றார்.
 அத்தருணமவர் பின்னே பிர்மமஹததி துடர்ந்து வர; மு
 னிவர் கண்டுளம் வருந்தி என் செய்வோமிதற்கென்று கவ

வனவம் வனவிநித்ய விபெந்நாஃ கணிகாரவநம் மதம் ||
 ||௩௭|| கணிகாரவநம் நபாநம் ஐவடிவாஸம் ஐவடிவாநஸம் |
 தவஃ கதபுநம் மெஸுநெ வபுநடிவாஸம் நுதம் ||௩௮||
 தவஸகார வமவிரம் கும்மயொநிடிவா தவாஃ | தத
 தீயபு வகாராப வாகா நியதகாநஸம் || ௩௯ ||
 கமஸம் கணிகா கீமெயுஃ வகுரயிகா யயாவியி | ம
 கதா பவபிபா யுதம் வாவடி மெமெவகிடி || ௪௦ ||
 குராவியு வுஹமகாநம் தாம் வுமெவாஹக வமெமெமெநிஃ |
 கதாபுஹதி சக கெதும் வுணம் வாவஹம் ம
 மெ || ௪௧ || கீயபுஹி ககதிநெ வாமெயு வாவயொஜ
 மவதபுதி | வநாநி வவநி காம் மெநிநம் நதீவ கதவாந
 நிஃ || ௪௨ || வாவபாநிவ கெதெகம் வநாநி மெமெ
 ததீ | கதாபுஹதி கவாஸம் நடிநாநிவவஹி ||
 || ௪௩ || மெகெதமெயுநதீதெவ வுதாநி மெவவதிபு
 வதா | வுஹ வுஹம் மெவவம் மெமெமெவவாஹி
 ககிபாடி || ௪௪ || ஐவடிவாஸம் மெநிநெவம் ஐவடிவ

லையுற்று திருக்கோவதுக் காடு சென்று கவலை நீங்கி அரி
 கான சந்திரதிக்கரையில் பின்பு குளம் வெட்டிக் குள
 டிகை நீரால் பெருக்கி கொடியகவஞ்செய்து திருக்கைச்
 சின்னேசன் பாதமலர் பூஜிததப் பாபம நீங்கி தீர்த்தத
 தின் தென்புரத்தில் தனது பெயறால் அகஸ்திபந்தியென்று
 மொரு நதியைச்செய்து திருமறைகள் வாழ்கின்ற வநம
 டைந்து மாமறைகள் பூஜிதத மறைக்காட்டிசன்றன்னரு
 ளால் திருக்கலியாணக்கோலத்தை கண் குளிரத்தெரிசித்து
 மனமகிழ்ந்து தினந்தோறும் தெரிசித்துக்கொண்டே யங்கே
 சிறப்புடனே குட்பமுனி வாழ்கின்றாரே, முனிவர்களே!

ஹோம தள ஸயத் | தாவாரொக்ய ஸரீயாநாவமெவ்ர
 ரோநிவாஹம் || சரு || வுத்யுதஜ்ய ஸ்வாஹ || ஹ
 ஸவபுரோவாவஹ | தாவவி ஸ்வாஸியாமெந தீயேக்ய
 க்வா யயாமத்ய || சக || ஜ்யதம் கும்ஹயொநிஸ் ஜயாஜி
 ஸஹஸா தகம் | வெஹாரணரோபாநித்ய ஸிந்யூவாந
 ஸயெ ஸிதம் || சஎ || ஸ்வெந வாஸகெரொக கும்ஹ
 யொநிகேஹோமம் || சஎ ||

ஹி ஸ்ரீஸாநே ரோஹாவாராணே

சுமஸ்யஸஹிதாயாம் ஸ்ரீஸநாமஸ்யஸ்வாவே

வருவபுரோயெ யதேகாதஸவாரவெஸ்

வ்யாவ்யவாஸீஸரோஹாத்யாநமக்த

ஸ்ரீ கணிக் காரவநரோஹாதேஜ

சுமஸ்யஸ ஹஹத்யாநிவாரணஹாரி

வத்யேகாதஜ்யாயம் ||

இது தான அகஸ்தியமுனிவரின் சரித்திரம்; இதைப்படித்
 தவர்களும் கேட்டவர்களும் இகபரசுகமடைவார்களென்று
 சூதா சொல்லி முடித்தார்.

கர்ணிகாரவநமாகாதமியத்திலநான்காவது அத்தியாயம்

அகஸ்தியருடைய பிரம்மஹத்தியின்

முற்றிறறு

வ ஹ ரெ ரா ஸ்ய ராய : ||

வியகுசிராவவரவீ ||

வனத^உகூ^உகூ^உரோ^உநிவரா^உ ஸ்ள^உமகா^உஜா^உஸ்த^உதீ^உவரா^உ ||
 வ^உவ^உய^உஃ^உவீ^உதிஸ^உய^உகூ^உரா^உஸ்த^உத^உய^உகீ^உய^உக^உகொ^உவி^உடி^உ ||
 || ௧ || வி^உஸ^உரா^உஸ்த^உத^உய^உகீ^உய^உக^உகொ^உவி^உடி^உ ||
 ஸ^உத^உதீ^உ—ஸ^உண^உகீ^உய^உகீ^உய^உக^உகொ^உவி^உடி^உ ||
 ஸ^உண^உகீ^உய^உகீ^உய^உக^உகொ^உவி^உடி^உ || ௨ || வ^உந^உர^உவ^உய^உகீ^உய^உக^உகொ^உவி^உடி^உ ||
 ரோ^உநி^உவரா^உ || வியகுசிராவவரவீ || வ^உஸ^உத^உதீ^உவரா^உ ||

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

விதூமன் பிரமசாபம் பெருதல்.

இவ்விதம் ஸுதமுனிவரிடமிருந்து விசித்திரமான
 சரித்திரத்தைக்கேட்டு மிகவும் மனமகிழ்ந்து சௌநகரதிகள்
 மறுபடியும் தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோகம்மென்னும்
 நான்குவித புருஷார்த்தங்களையும் நன்றாயுணர்ந்த ஸுதமு
 னிவரைநோக்கி ஒமகாஸுபாவா ! நாங்கள் அதிபரிசுத்தமான
 கர்ணிகாரவனத்தின் சரித்திரத்தை விரிவாய்க்கேட்க விரும்
 புகின்றோம். அப்படியே சொல்லவேண்டுமென்று வினவச்
 சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார். ஓ முனிசிகாமணிகளாகிய
 சௌநகரதிகளே ! பரிசுத்தமாயும் பாபங்களைப்பிரிகரிக்கின்
 றதாயும் ஆச்சரியகரமாயுமிருக்கின்ற ஒரு சரித்திரத்தைச்
 சொல்லுகின்றேன், கேளுங்கள்; யென்னவென்றால், முன்
 காலத்தில் விதூமாவென்கிறவஸுவும் அலம்புனையென்கிற
 தேவஸ்திரீயும் அதிகோரமான பிரமனுடைய சாபத்தால் மா
 னிடர்களாகிப்பிரகு அதிபரிசுத்தமான இந்திரதீர்த்தத்தில்

வையடிகள் நாட

அம்புலா || ௩ || ஸ்ரீஹஸாவாநஹாவொராசு வுரா
 ப்ராபுள ரீநுஷுதாடி | ஸ்ரீகீமேபு ரீஹாவண்ணு
 ஸாகா ஸாவாதிரோவிதள || ௪ || பீஷயம்—ஸநி தஸகு த
 ரீஹாப்ராஜீபுராணாயபுவிஸாநடி | ப்ராஜீகாபுராஸ
 ஸிஷுக்ஷாஜீகாதம் தெ ந கிஸந || ௫ || ஸ்ரீஹ கெநா
 வராயெந ஸஹாஅம்புலா வஸுடி | வுரா வியநி
 ரீநாரீநம் ஸவவாஸுதாராநநம் || ௬ || ஸ்ரீஹஸாவெந
 வொரெண க்யொஸுள வுத் தா மதள | ஸாவஸுரா
 னம் கபரீமேநிசு ஸ்ரீஹா ஸவ்யொஸுயொம் || ௭ || கபர
 ரீநுஷு தா ப்ராபுள விஸுராபுசுரீஹபுவி | ஸநி
 கம்—வுராவாஹி மமவாந ஸ்ரீஹ ஸபம்மேநிசு தாராந
 நம் || ௮ || ஸாவித்ராவ ஸரஸுத்ரா வாஸுப்யொம் ப்ரவி
 ராஜிகம் | ஸநாதெநந ரீநிநா ஸநகெநந யீரீதா || ௯ ||
 ஸநதாரீநா ரீவ நாரெந ரீஹாதநா | ஸநநாடிஸி

ஸ்ரீநாராயண சாபத்தின் நின்றும் விடுபட்டார்களுள்
 ஸூதர்சொன்னவுடனே செளனகாதிமுனிவர்களாவரைநோக்
 கி ஓ மதியிலுயர்ந்த மகாநபரவ! ஸூத! புராணங்களின்
 அர்த்தங்களேதெளிவாயுணர்ந்த புனிதனே! வியாஸசிஷ்ய
 னானஉமக்குத்தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. பிரமனானவர் அலர்
 புஸையையும் வஸுவையுமென்ன குற்றத்திற்காகச் சபித்
 தார்? அந்தச்சாபத்தாலவர்களாருக்குப்பிறந்து மனுஷியர்
 களானாகள்? யெப்படிச்சாபம் நிவிருத்திதகது? விரிவாய்ச்
 சொல்லுமென்று கேட்கச் சூதர் சொல்லுகிறார்:—யென்ன
 பென்றால், முனிவர்களே! முன்காலத்தில் ஒருக்கால் சத்திய
 லோகத்தில் நான் முகனான பிரமதேவன் ஸநக ஸநந்தன ஸநா
 தந ஸநக்குமார ஸநத்ஸுஜாதர்களுள்கிற யோகிகளும், நா

வலும விபஞ்சிநாரிநம் மராவ உதாரநம் : | யலு
 துதிபுரம் காயபு விபஞ்சிந் காதவாநலி || ௨௩ || த
 ஸாகி திதபுறொகெ கூம் திநுஷுக்கிவாபுலி | உயம்
 உ ஷெவபொலிதெ தது ஹாயபா ஹிஷுதி || ௨௪ ||
 வனவம் ஸ ஸு ஹுணா மவொ விபஞ்சிந் விநாரிநலம் : | ப்
 ஸாடியாரிவ வலுமபு ஹுணா ப் ஹுணிவதி || ௨௫ ||
 விபஞ்சிந்—கலு மராவபு மொரலு ஹவந் ஹவதய |
 நாஹிஹொழி ஷெவொ ரகூ திம் காருணாந்யெ ||
 || ௨௬ || வனவம் ப் ஸாதிதலெந மார தீவதிநலுயம் : |
 காவபா வரபா யுமெநா விபஞ்சிந்மவா உ தி || ௨௭ ||
 கயி மராவொ திபா உதொ நாந்யு ஹவதி யுமலு | த
 தொவயிம் கயபாதி மராவபுரலு தவாயுநா || ௨௮ ||
 திதபுஹவம் ஸாரிவநலுஹும—வலுயாந்யா | தது
 ஹுணா திஹாராஜிமராலிகா உ விரம் திஹீ || ௨௯ || வ
 துதிபு திம் மொகெ ஜநயிகா திஹீவதி || ௩௦ || ஹிஷிது உ

வர்கள் மாமுனிசர் வீற்றிருக்கும் இச்சபையில் லச்சை
 யற்றுத் துச்சமதி கொண்டதாலே பாருலகில் மானிடனாய்
 பிறந்திடுவாய், விதூமனே உன்உள்ளத்தில் குடிகொண்ட அ
 லம்புஸையும் அங்குணக்குப் பத்தினியாய் பவித்திடுவாநெ
 ன்று கடுஞ்சாபமிட்டார் நானமுகனின் சாபத்தால் ம
 னமிடிந்து நடுநடுங்கி காலபதரிக் கையுதரிக் கண்ணீராராய்
 வடிதது தாளடியில் தண்டமபோல்பணிந்து காமலாஸனன்
 முன் கரங்குனித்துக்கொண்டு வஸு நயவசனஞ்சொல்லு
 ற்றான். பல்லாயிரமுயிரைப்படைத்துக் கார்த்தழிப்பவனே
 கல்லாத தமிழன் செய் சிறுகுறையைப் பெரிதெண்ணிப்
 பொல்லாதசாபமிட்டார். தாங்கவசமல்லேன்றான். செல்லா
 மல் பாருலகில் பாதுகார்ப்பதுன்பாரம். இந்தவித மந்தவ

கம் ராஜே ராஜேரக்ஷாவிக்ஷணம் || ௩௦ || வந்தவாவஸ்ய
 ஸாந்யயம் கணிகாராவதநோஹா | வஸ்துநதிராஸ்யீவ
 ஸே ஹ ஸேயேயேயேயேயே || ௩௧ || கந்தயா ஹாயபாலா
 கம் யதா ஸாநா கரிஷ்யஸி | ததாஹம் ரோநுஷம் ஹவா
 ஜீணபாஃ க்வயதீவொரமம் || ௩௨ || விஸ்யஜே ஸாவநிதேயம்
 க்ஷம் ஸம் ஹோகம் ப்ர திவத்யஸே | ஹஸ்தேயேயேயேயேயே
 நம் நநஸ்யே ஹவா ராஹ்யஸம் || ௩௩ || ஹஸ்தேயேயேயேயேயே
 க்வா வித்யுதே நாதிக்ஷயஸ்யவாந | ஸம் ஹேயேயேயேயேயே

ஹம் நொநதுமிக விதியைவேண்ட சந்திரனுமிந்திரனும க
 லைமறையப புரமொதுங்க, சந்தரியான் பாரதியும் பதியி
 னிடமுதவிசெய்ய சிந்தைதனில் தயவுகருது வேதியனும் வி
 திககலுறமுன யென்னவென்றால், அநீத விதூமனே என
 னுடைய சாபம் வீண்போகாது. ஆனாலுமுனகருச்சாபமுடி
 வை விதிக்கின்றேன். யென்னவென்றால், நீ இந்த அலம்பு
 ஸையுடன் கூட மண்ணுலகில் மானிடனாகி நீண்டகாலம் மு
 டிகுடி மண்டலத்தை அரசாக்கிசெய்து இவ்விடத்திலுப
 மையற்ற புத்திரனை யுண்டுபண்ணி பாருலகைப்பாள்ககப்ப
 ருவமுள்ள தருணத்தில் ராசசியத்தின் ரக்ஷணத்தில் சகதி
 பெற்ற புத்திரனைச் சக்கிரவர்த்தியாக நியமித்து உடனே இ
 நத சபத்தின் நிவிருத்திக்காக கற்றணிகாரவரமென்ற திவ்வி
 யஸ்தலத்தில் சந்திரநதியினருகிலிருக்கிற இந்திரதீர்த்தமெ
 ன்கிற மகாதீர்த்தத்தில் இந்த அலம்புஸையுடன்கூட யெப
 பொழுது ஸ்நானஞ்செய்வாயோ அப்பொழுது சர்ப்பமான
 து சட்டைகழட்டுவது போல் மானிடஜன்மத்தைவிட்டுவி
 ட்டு உன்னுடைய லோகத்தை நீ அடையக்கடவாய். இந்திர
 தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்யாதவரை இந்த சாபம் விலகா
 தென்று வேதியன் சொல்ல விதூமா கேட்டு அதிகசந்தோ

தஞ்சைபிரதேசம் வதுராநகரம் 11௩௪|| வினாயகால த
 தூவள சிதம்பரம் யாஸுதொ 88 | கொவா விதா ஹ
 வெஜ்ஞிள காவா ராதா ஹிஷ்ஞி 11௩௫|| வஹுமெ
 ஸம் ஸரோமொய் விபஞ்சி நிஸ்ரிநொகி ஸம் | களஸாம்
 வீநமரொ ராஜா ஸதாநீக உகிஸ்ரூதம் 11௩௬|| சுலிவீ
 ரொ சிஹாஹாமொ ஹாயபூஹாவி வகிவ்ருதா | தஸ்ய வி
 ஷ்ஞ்சிநாஜீ விவெஷாஸ்ரீரிவ வஹுமா 11௩௭|| தவ்வ வித
 ரம் க்ஷுக்ஷா சாதரஹ விபாய தாடி | ஸம்ஹிஷ்ஞிஷ்ஞம்
 மொகெ ஸகஸிபுபரிவாகதம் 11௩௮|| சாயுவஹுமொய
 ஜ்ஞம் புவஷ்வஹம் வெமொதூடி | தீநாஹிபாதமொ

ஷமில்லாம லயனிதமனுமதிபெற்றுவிநைவாகத்தன்னுடைய
 இல்லம் சேர்ந்தான். பிரகு அந்த விதூமாவானவன் யேகாந்
 தத்திலிருந்துகொண்டு மானிடஜன்மத்தை யடையப்போகி
 ன்ற நமக்குப் பூமியின்கண்ணே யார்பிதாவாகயோக்கியன்?
 எந்தப் பதிவிருதையின்னுந்தியிலே ஜனித்திடுவோமென்று
 சிந்தைதனில்பலவாராய்ச்சித்தித்து உருதி செய்தான். யெ
 வ்விதமென்றால், கௌசாம்பியென்னும் நகரத்தில் சதாநீக
 மென்றுபுகழோங்கிஅளவற்றசெல்வம்பெற்ற சத்தவீரனொ
 ருவனிருக்கின்றான். அவனுக்கு மாலுக்கு மலர்மகள் போ
 ல் விஷ்ணுமதியென்ற பதிவிருதையான பாரியை யொருவ
 ளிருக்கிறான். நாமுழவினைப்பயனால் மானிடனாக ஜனித்தா
 லும் அந்தமாதரசின்னுந்தியிலே பிறக்கவேண்டுமென்று நிச்
 சயித்துத்தனது சகலகாரியங்களிலும்தந்திரமறிந்துசகாயஞ்
 செய்கின்ற மாலியவான், புஷ்பவான், பலோத்தகடனென்று
 பேருடைய மூன்று வேலைக்காரர்களையு மழைத்து தனது
 கருத்தியத்தைத் தெரிவித்தான். யெப்படியானால் ஓ நமது
 ஆசிருதர்களே உங்களுக்கு சேஷமமுண்டாகக்கடவது. யெ

ஷு^வகூ^{டி}ஷு^வ ||சௌ|| தாமெவ்வா^வடி^வநெ^வஸா^வயம்^வ வி^வய^வடு^வ
 ரா^வ வா^வகூ^{டி}ஷு^வவீ^வக்^வ | ஜா^வநெ^வஹம்^வ ஹ^வவ^வதாம்^வ நெ^வஸ^வஹம்^வ தா^வடி^வ
 ஸம்^வ ரீ^வய^வநு^வத^வதி^வ ||சௌ|| ய^வய^வராவ^வக்^வ க^வய^வயா^வஜீ^வடி^வ த^வஹி^வப^வண^வ
 ய^வம்^வ ஹி^வதம்^வ வ^வய^வ | ஸ்^வஹ^வஸா^வவெ^வந^வ வெ^வயா^வரெ^வண^வ நெ^வஸ^வந^வ
 டி^வஹ^வகூ^{டி}ணா^வகூ^{டி}த^வ ||சௌ|| கூ^{டி}தி^வதம்^வராம^வஹம்^வ ஹா^வவ^வதி^வநு^வவ^வ
 த^வடி^வஜீ^வஹம்^வ ஸ^வய^வ | வி^வஹி^வதம்^வ ந^வஹி^வய^வஹா^வகம்^வ ரீ^வ ராமா^வ
 நு^வவ^வத^வடி^வ ||சௌ|| ஜ^வம^வவி^வதெ^வவ^வ ராம^வஹ^வ ராம^வக^வ
 ரு^வய^வம்^வ ரீ^வநொ^வய^வநா^வ | கூ^{டி}த^வராமா^வவ^வயி^வய^வடி^வவ^வந^வதி^வயொ^வமொ^வ
 வி^வஷ^வஹ^வதா^வ ||சௌ|| உ^வத^வய^வகூ^{டி}ஹ^வஹம்^வ தம்^வ ஸ^வவெ^வடி^வ ராம^வ
 வ^வகூ^{டி}ஷு^வரீ^வவா^வஸ^வடி^வ | உ^வஹ^வய^வம்^வ ஸ்^வண^வஜீ^வ ரீ^வராமா^வ ஸ்^வய^வடி^வ
 ய^வஹம்^வ வ^வம^வவ^வம்^வ ||சௌ|| ர^வகூ^{டி}கூ^{டி} க^வய^வயா^வஸ^வம்^வ ஸ்^வவெ^வடி^வ

தா^வநீ^வக^வனு^வக்கு^வப் பு^வத^வதி^வர^வனு^வ உ^வங்க^வனு^வக்கு^வ அ^வந^வத^வ அ^வந்^வத^வக்^வகா^வரிய^வ
 க^வகளி^வல^வ தொ^வண்டி^வசெ^வய்^வவோ^வம^வ; அ^வனு^வம^வதி^வய^வளி^வக்^வ வே^வண்டி^வமெ^வ
 ன்^வறு^வ பா^வத^வங்^வகளி^வல்^வ ப^வணி^வந^வது^வ பி^வரா^வர்த^வதி^வத^வரா^வக^வள்^வ. அ^வதை^வக்^வகே^வ
 ட்^வதி^வ வி^வதூ^வமா^வவ்^வம^வவர்க^வளே^வ நோ^வக்^வகி^வ ஓ^வ யெ^வன^வது^வ தொ^வண்டா^வக^வ
 ளே^வ வ^வண்டி^வகு^வழ^வலா^வள^வல^வம^வபு^வஸை^வயை^வக்^வகண்டு^வ மோ^வக^வந^வகொ^வண்ட^வ
 தி^வனு^வல^வ அ^வண்ட^வமெ^வலா^வமீ^வன்ற^வ பி^வரு^வண^வளி^வத^வதி^வட்ட^வ சா^வப^வத^வதா^வலே^வ
 அ^வவ^வனி^வத^வளி^வல்^வ மா^வனி^வட^வனா^வய்^வ அ^வவ^வத^வரி^வக்^வக^வக^வட^வமை^வப^வப^வட்டே^வன்^வ;
 உ^வங்க^வனு^வக்கு^வ மி^வக^வவு^வமி^வழி^வவா^வன^வ ம^வனி^வத^வஜ^வன்^வம^வமே^வன்^வ? அ^வது^வ உ^வசி^வத^வ
 மி^வல^வலே^வ; அ^வது^வ மி^வக^வவு^வம்^வ க^வடி^வட்டம்^வ; நா^வன^வ சா^வப^வத^வதை^வ ய^வனு^வப^வவி^வத்^வது^வ
 வி^வட்டு^வ ம^வறு^வப^வடி^வவ^வரு^வம்^வவ^வரையி^வலெ^வன்^வ வி^வயோ^வக^வத^வதை^வ ஸ^வகி^வக்^வக^வக^வ
 ட^வவீ^வர்க^வளெ^வன்^வறு^வ செ^வால்^வல^வ அ^வப்^வபொ^வழு^வது^வ அ^வவர்க^வளெ^வல்லோ^வரு^வ
 ம^வவ^வனு^வடைய^வ பா^வத^வத்தி^வல^வடி^வக்^வக^வடி^வப^வணி^வந்^வது^வ த^வங்^வகள்^வ விர^வஹ^வத்^வதை^வ
 க்^வகா^வட்டி^வலு^வமெ^வங்^வக^வனு^வக்கு^வ ம^வனு^வஷி^வய^வப்பி^வறி^வவி^வ பெ^வரிய^வகு^வறை^வவ^வ
 ன்^வறு^வ; ஆ^வகையா^வலெ^வங்^வக^வளே^வக்^வ கை^வவி^வடா^வம^வல^வங்கீ^வகீ^வக்^வக^வவே^வண்டு^வ
 மெ^வன்^வறு^வ வே^வண்டி^வனு^வர்கள்^வ. இ^வவ்^வவி^வதம்^வ ந^வய^வத்^வது^வடன்^வ யா^வசி^வத்த^வ

தாவதேநெஹஸ்ய । வரிதஜிவலி நஸவபூந ஹதாநடி
 மிராமஸஃ ॥ ௫௧ ॥ க்ஷயிபொமாநஹாவொராநாநுஷ்வி
 வி கூதித்ய । வஹுதிநாதிஹ டேவ தஸாஸஸாஹி
 ஸாஹுத்ய ॥ ௫௨ ॥ வஸவஸபாஹநாஸாநநதிநுதஹ
 த்யகாந । தெதலிவிஸஹிதஸொய களஸாஸே ம
 ணுமெதேவத ॥ ௫௩ ॥ தலிஹவஸகாதெது ஸொசிவ
 ஸவிக்ஷுநஃ । க்ஷுபூநாநஜதஜாதஜாதஜெநஜெயஸாஸ
 வஃ ॥ ௫௪ ॥ ஸதாநீகொகிவ்வாஃ வ்யுயிவீக்ஷவாயசு ।
 வுயிவீக்ஷிநாநாநி வ்யுயிவாயநததரஃ ॥ ௫௫ ॥ வது
 ரஜவொஹெதொவிசுமெகெயநொயுவா । ஸ கள
 ஸாஸே கிஹாராஜொ நமஸீஜுவாலவெ ॥ ௫௬ ॥ ஈ
 ஸு கிஹாமஸுஜெகா கிஹிஜாதொ யாமஸரஃ । ஸெ

வர்களான தன்னுடைய வேலைக்காரர்களைத் தன்னுடன் கூ
 ட வரும்படி யொப்புக்கொண்டு விதுமாவானவன் கௌசா
 ம்பீநகரத்தை யடைய விருப்பங்கொண்டான். அந்த ஸமய
 த்திலோவென்றால் அர்ச்சனனுக் துப்புத்திரனாயும் கண்ணன்
 மருமகனாயுமிருக்கின்ற அபிமன்னியுவுக்குப் பிறந்த பரீக்ஷி
 த்தின் புதல்வனான ஜனமேஜயன் பெற்ற சதாநீகனென்கிற
 பூபாலன் பூமியைப்பரிபாலித்துவந்தான். புத்திமானானசதா
 நீகன் ராச்சியமாகிறசுமையை மனுரீதியாகிற சுகடத்தில்வை
 த்துச் செங்கோலாகிற நகத்தடியில் தன்னுடன் ஒருபக்கம்
 வகிப்பதுனால் போல் யுகந்தரனென்று பெயர்பெற்ற மந்திரி
 யோடு கௌசாம்பீநகரத்திலிருந்துகொண்டு ரத கஜ தூரக
 பதாதி களென்ற நால்வகையான நூறு ஸைன்னியங்களுக்
 கு அதிபதியாய் யுத்தத்தில் சுத்தவீரனான விப்பிரதீகனெ
 ன்கிற தளகர்த்தனோடு கூடச்சென்று ஸாமந்த அரசர்களை
 வென்று அகண்டமான பூமண்டலம் முழுமையுந் தன்வச

நாநீவிபுவுதீகழு தவ்யு ப்ராபு, வரொராரணை ||ரு௭|| ந
 டீகுகிபுஸு-தவ்யுரவீ உயுமாபெய்யா திவொதீ: | தவ்யு
 விஷு^{ண்}கீ^நநா^{ண்} விவொ^{ண்}ஸீ^{ண்} ரிவ உயுமா ||ரு அ|| வு வஸு^{ண்}
 மண்ணவண்டி^{ண்}தா^{ண்}நீ^{ண்}கொ^{ண்} டீ^{ண்}மா^{ண்}கீ: | வு^{ண்}து^{ண்} ரீ^{ண்}த^{ண்}வ^{ண்}கீ^{ண்}
 க^{ண்}யு^{ண்}ர^{ண்} ஹா^{ண்}ய^{ண்}பா^{ண்}யா^{ண்} நா^{ண்}ந^{ண்}வி^{ண்}த^{ண்} ||ரு௭|| கு^{ண்}தா^{ண்}ந^{ண்}தீ^{ண்}ஸு^{ண்} க^{ண்}
 டீ^{ண்}கா^{ண்}கா^{ண்} வு^{ண்}ஸு^{ண்}ம^{ண்} வ^{ண்}ய^{ண்}த^{ண்}வ^{ண்}த^{ண்} | வு^{ண்}ய^{ண்}ம^{ண்}ய^{ண்}ர^{ண்}ரீ^{ண்}ஹ^{ண்}டு
 ப^{ண்} டீ^{ண்}ப^{ண்}ரீ^{ண்}ண^{ண்} டீ^{ண்}ப^{ண்}ரீ^{ண்}வ^{ண்}க^{ண்}டு ||ரு௭|| வு^{ண்}து^{ண்} ரீ^{ண்}த^{ண்}வ^{ண்} க^{ண்}ய^{ண்} ரீ^{ண்}
 வு^{ண்}ரா^{ண்}தி^{ண்} க^{ண்}ய^{ண்}ப^{ண்}டு^{ண்}கீ^{ண்}ப^{ண்}க^{ண்} | ய^{ண்}ம^{ண்}ய^{ண்}ர^{ண்}ரீ^{ண்}ஹீ^{ண்}பா^{ண்}ய^{ண்} வு^{ண்}
 த^{ண்}ரீ^{ண்}த^{ண்}வ^{ண்} வீ^{ண்}ய^{ண்}க^{ண்}டு ||ரு௭|| ஹ^{ண்}ஷ^{ண்}ப^{ண்}ய^{ண்} வ^{ண்}வ^{ண்}லா^{ண்} ஸ^{ண்}வ^{ண்}
 வா^{ண்}க^{ண்}டு^{ண்} கீ^{ண்}த^{ண்}வ^{ண்}ஷ^{ண்}த^{ண்} | ய^{ண்}ம^{ண்}ய^{ண்}ர^{ண்}ரீ^{ண்} ஸ^{ண்}வ^{ண்}ரீ^{ண்}பா^{ண்}ணி^{ண்}ய^{ண்}நா^{ண்}ரீ^{ண்}க^{ண்}
 டீ^{ண்}ஹ^{ண்}ஷ^{ண்}ப^{ண்}ய^{ண்} க^{ண்}ய^{ண்}வ^{ண்}ய^{ண்}ம^{ண்}ய^{ண்}லி: ||ரு௭|| ம^{ண்}து^{ண்}ரீ^{ண்}த^{ண்}வ^{ண்}லா^{ண்} ரீ^{ண்}
 கு^{ண்}வ^{ண்}லா^{ண்}வ^{ண்}லா^{ண்}ய^{ண்}த^{ண்}த^{ண்}ரீ: | த^{ண்}லீ^{ண்}வ^{ண்} ரீ^{ண்}நீ^{ண்}லா^{ண்}ஷ^{ண்} ஜ^{ண்}வ^{ண்}ன^{ண்}ரீ^{ண்}வ^{ண்}

எசெயது ஒரு குடையின கீழ் நவரத்தினகசிதமான பததி
 ராஸநத்தில ப நவீ நநது மன்னுயிரைகதனனுயிர்போல் பா
 மகாநகது வநகன் அவ்வரசனுக்கு கீழ்நையின விவயத
 தில ஸஹராயமாக வல்லவென்கிற வெரு வேதிபனிருந்
 தான. விஷ்ணுவுக்கு லக்ஷ்மீதேவிபோல் அவனுக்கு விஷ்ணு
 மதீ யென்கிற பாரியையிருந்தாள். அப்படிப்பட்ட அவ்வா
 சன் வெருகாலா புத்திரனிலலாமல் மனவருத்தமுற்று ஒரு
 சரயம யுகச்சரனென்கிற தனது மந்திரியை யழைத்து யெ
 நதவுபாயதகாலெனக்குப புத்திரனுண்டாகுமென்று ஆலோ
 சனைசெய்தான அப்பொழுது மந்திரியானவன் புகல்வானில
 லாமல் பரிதாபித கும பூபதியை நோக்கி ஓ அரசனே! சாண்டி
 லலியரென்கிற ஒருமகாரிஷியிருக்கின்றார். அவர் சுத்திய
 வான்; மிகவும சுத்ததர்; சுத்தருநையுமமித்திரனையுமென்று
 போல் பார்க்கின்றவர்; இந்திரியங்களை ஜயிக்கு தவத்தில்மு
 யன்று யெப்பொழுதும் வேதாத்தியனத்தில் பற்றுகலுள்ள
 வர். அக்கினிபோல் ஜ்வலிக்கின்ற அந்த மகானுபாவ

நிலதரீ ||௭௦|| உதுவாஹவரம் தவெஸு ப்ருதிஜெக்து
 வாய வெவ | ஸவபுஜோ வரஃ ஸீரோ களபராவீ செ
 து ஸாஹபு ||௭௧|| உதுவதிம் உதுகாஸு யாஜ
 கொஹபுதஹாஹிம் | கவகா சூதிபுஸாபெந ராஜா
 ஹாரபொவரீ ||௭௨|| பஜாராஜிவ ப்ராப ஸஹஸுநீக
 சாதஜி | வனவ வியபுரீ ஸஹபு சாதநீகாஹிவா
 தரீ ||௭௩|| சுதாஹரே ஜெக்து வரஸுநாநீசு சிவ்வ
 தெம் | திஜா நபுபபஸுபு உதுவா ப்ராபு ||௭௪||
 வொவிதா ||௭௫|| உதுவாபுதஹாஸுநாநீசு
 ஹாஜி ஹுதி ||௭௬|| யளபுராபணா நாஜி ஜெக்து
 வொ கொவி ||௭௭|| விபு கீகஸு தநயம் உதுவ
 ஜொ வஹபுதஹ | ருஜெக்துநிதி விபுதா ||௭௮||
 வரவெஸு
 நுவிஜி ||௭௯|| வஹபு கவகா ஜெக்து தநயா

ய்வெண்டுமென்று தெரிவித்தான். அதைக்கேட்டு முனிசுகா
 மநியாதிய சாண்டிலியர் அப்பொழுதே அரசனைநோக்கி
 மன்னவனே! மயங்காதே; மனவருக்கா தீர்க்கது வைபபே
 நென்று பிரதிஜ்ஞையெடுத்து சத்தியந்தவராமல் கௌசாம்
 டியை யடைந்து புத்திரகாமேஷ்டியென்னும் வேள்வியைச்
 செபித்தார். பிரகு முனிவருடைய மகிமையினால் சதாநீக
 னவன் ஸ்ரீராமபிரானை தசரதனடையத்தோல் ஸஹஸ்
 ராநீகனென்னும் புத்திரனைபடைத்தான் முனிவர்களே' இவ்
 விதம் விதாமாலானவன் சதாநீகனுக்கு வஷ்ணுமதியினிட
 மவதரித்தான். பிரகு மால்லியவான் புகந்தரனென்கிற மந்
 திரிக்கு யௌசந்தராயண நென்கிற பெயருடன் கூடிய புத்
 திரனாகப்பிறந்து மந்திரசாஸ்திரங்களிலும் சமர்த்தனாயும் ப
 வித்தான். புஷ்பதந்தனென்கிற வஸுவானவன் விப்பிர
 தீகனுக்குப் புத்திரனாகப்பிறந்து ருமண்வானென்று பெய
 ரோங்கி யரசனுக்குத்தளகர்த்தனாகச் சத்துருக்களை வசம்
 செய்தான். பலோத்தகனான வஸு வல்லபனுக்குப் பிறந்து

வெவ்வொரு துடி : வவனுகுதி ஷாடுதா நடுகூட்டி
 ஸு கொவிடி : எளி || சுய தெ வவ்யுயுஸவெடி ராஜிவம்
 து வம் ராமரீ : வவ்ஹாயநதாம் தெஷு யாடு க
 ஷு தடிநனாரு || எடி : சுமம்ஸாஸாவி ஸுடுகூட்டி
 நுவடுதம் கூ சுவடிணம் : சுயாஜியாபம் ஷிஹாயுயா
 கநா ஜாதா பிமாவதி || எக || வனம் வியடுகிடுஷா
 வெ ஜிஜிரெ கூதிதிணெடு | வு து யாடுவந ஸநுஷ்டி
 வாயபாஜாஸ தெதி நீடி || அம் ||

உதி ஸ்ரீஸூர்தே தீஹாபுராணெ

சுருஷ்யஸம்வரிதாயாம் ப்ரீஷந்நாஸ்யஸம்வா -

வஞ்சகமான யதேக தரஸாரவஸூ

வரையு வ ரு ஸ்ரீ ஹர தா நம: ||

ஸ்ரீ கணிக் கூரவநரோஹரெத்

வியமுதிராவது, விநாயகி

வளுமென்குராய் ||

வஸந்தகனென்று பெயர்பெற்று மன்னவனுக்கு மனமகல
சத்திராகுறிய சகாயலுனை இவனிகமவாகன பாரில பிரந
து சுககிலபக்ஷசந்திரனபோல வளரந்து ஐந்துவயத்சென்ற
ஸமயத்தில அலம்புஸையெனகிற வபஸரஸஸு, கிருதவா
மனெனகிற அயோத்திமன்னவனுக்கு மிருகாவதியெனகிற
கன்னிகையாக ஜனித்தாள் சளனகாதிகளே சகாநிகன சக
லகலலியாண குணங்களும பொருந்திய புதலவண்படைநடி
மனமகிழ்ச்சியுடன் மனுநீதி தவராவண்ணம் தரணிமண்ட
லத்தை தாக்காரத்தவநகரெனென்று ரூதமகாமுனிவாசொல
விழுடித்தார

கர்ணிகாரவநமாகாதமியத்தில ஐந்தாவது அததியாயம
விதூமா சாபமபெற்ற சரித்திரம் முற்றிற்று.

ஷ டெ ஷ்டா ஸ்ரீ யம் ॥

வியகுசிராவநிவ்யுதி ॥

ஐஷயம்—ஸகுத ஸகுத சீமாபுராஜ ஸவடி. நி
ரவஸெஷதம் ॥ ஐ. ஐ. தீயடிஸு சீமாபுராஜ விஸுராபுஷு
சீமாபுலி ॥ க ॥ ஸகுதம்—சுதூநுரெ சீமாஸகெவா டு
ஷுஸாநுமரொவலீ ॥ சுஷிடிஷ், ஐதி வுரொதொ சீமா
டெஷிதொ வவொதூடி ॥ ௨ ॥ யுஷுஷு குஸரிரொநா சீ
ஸமாபெந டுராநுநா ॥ ருரொய டெவநுநா வவொ
யெ விஸுபாநவி ॥ ௩ ॥ ஸஷுசீரெநி ஐவி சீமாஸகெ

ஆறுவது அத்தியாயம்.

விதாமாவினுடைய சாபநிவிருத்தி.

இவ்விதம் சொன்ன சூதமுனிவரை நோக்கிச் சென்
னகாதிமகரிஷிகள் ஸூக்ஷ்மமான தததுவததை யுணர்ந்த
ஸூதமகாமுனிவரே! இந்திரதீபத்ததின் மகிமையை விரி
வாய்ச் சொல்லுமென்று வினவச சூதமுனிவர் சொல்லுகின்
றார்:- கேளுங்கள் முனிசிகாமணிகளே! இவ்விதம் சதாரீகன
1௧ செலுத்திவருஞ் சமயத்தில் மகாபல 11ராகிரமசாலியா
ன அஹிதமஷ்டிரனென்கிற வெரு மஹாஸுரனானவன்ஸ்
தூலசிரஸ்ஸென்கிற துஷ்டனான இஷ்டனுடன் கூடப்படை
யெடுத்து அமராவதியை அடைகோட்டைசெய்து வானவர்
களை வாட்டுமெபாழுது, தேவர்களைல்லோரும் தானிப்பிடித்
துத்தானவர்களைத்தலைசிற அடிக்க கட்செவிப்பல்லன் கடு
கடுத்துக காலாக்கினிப்பால் சீறி அமரர்களையலரும்படி ய
டித்தான். அதையறிந்த அமரவேந்தன் தன் சூதனைநோக்கி

ஸுரரக்ஷஸோ : । சூமிநாய ஸதாநீகம் ஸஹாபாயு-
 வுரநுரஃ ॥௪॥ ஸயளவராஜே தநயம் நிபாய வியிவநு
 வஃ । ப்ரதஸ்ய ரயோஸ்யாய யாஜாய திதிஜெஸஹ ॥௫॥
 நீதொ ராதயிநாஜஸ்யேத்ய ஸாஹம் ஸயநுபுரஃ । வியா
 ய ப்ரெக்ஷகாந் ஷெவாந் ஜீவாந் திதிஜாந் ரணெ ॥ ௬ ॥
 ஹதஜெத்யாயிவஸொழவி நிஹதஸ்யயாமெ திவி । க
 தஸூக்ரஸ்ய வயஸா வரெதம் நயவஸுஜிவ ॥ ௭ ॥ ர
 யோமொப்ய ஸஹஸா களஸாஸீம் ராதயிபுயஸ । நீ
 க்வா சீஹீதமரீஸஸ ததூதாய நயவெத்யசு ॥ ௮ ॥ ததஸ
 ஹஸ்யாநீகொழவி விவஸ்ய வஹு ஃஃவிதஃ । சீநிவிஸ
 ஹ ஸஃஹுப ப்ரெதகாயுந் நயவத்யுயசு ॥ ௯ ॥ சீதம்
 ஜோக்வா வதிம் ராஜீ ஸஹெஹவாநுசோர வ । சீஹிஷ்யா

மாதஸீமே! நீ பூதவஞ்சென்று நமது சதாநீகனைத் தேவர்களி
 லேற்றி அழைத்துவாவென்று அனுப்பினான். உடனே மாக
 லியுமரசகைக்கண்டு அமரேசனுஜ்ஞையைத்திரிவிக்க வுட
 னே சதாநீகன் செய்வித் மாகுமோவென்றெண்ணி தன்னு
 டைய புத்திரனை ஸஹஸ்ராநீகனுக்கு இளவரசுப்பட்டம்
 கட்டினிட்டு விண்ணுலகஞ்சென்று தானவர்களிடம் யுத்தநெ
 செய்யும் வானவர்களை மத்தியஸ்தமாகவைத்துவிட்டு அசு
 ரப்பண்ணையை யறைநொடியில் மாய்த்து அஹிதம்ஷ்டிர
 னுடன் அனைகநாள் சண்டைசெய்து அவனையும் கொன்று
 அவனால் தானும் மடிந்தான். பிரபு தேவர்கள் சந்தோஷா
 துக்கமிரண்டு மடைந்து மன்னவன் சரீரத்தை மண்ணுலகங்
 கொண்டுபோய் அவனது புத்திரனிடம் ஒப்பிவிக்க வப்பொ
 முது அரசன் குமாரனைவன் அதிக துக்கத்தையடைந்து
 தனதுதந்தையுடன்கூட அனுமரணஞ்செய்த மகாபதிவிரு
 தா சிரோமணியான விஷ்ணுமதியென்னும் மாதாவுக்கும் ॥

ஸஹ ஸம்பூரணெ ஹிவாஸெ கீதிஸெஷதாழ் || ௧௦ ||
 ஹெஜ ராஜ்யம் ஸதாநீகதநயொ சீநிணாம் மிரா | யுமம்
 யரெ விபுதீகெ வஹெவ சீதெ ஸதி || ௧௧ || யளம
 ஸாராயணசுவா ஸதூதூஸவபு வனவ ஹி | ஸதாநீக
 ஸுதஸூஸு தததாயுசிகுவபுத || ௧௨ || வனவம் ஸ
 வாமபாரீஸ சீஹீ ராஜஸுதொ வயீ | யாதெ காரெ
 சீஹெஜெண ஸ நந்நமீஹாதவெ || ௧௩ || நிசீநிதஸு க
 யிதாம் ஹாவீநீசீஸுணொதயாழ் | ஹஜ்—ஹயெபா
 ஷிசு ஹுணஸூவா ஷயொஜ்யாயாசீமம்ஸுலா || ௧௪ ||
 ஜாதா சீமாவதீ கூநூ ஹிவதெஃ கூதவசீணம் | வி
 யகுசீமாரீ வ வஸுஸம் நாகயமநாம் வுரா || ௧௫ ||

தாவுக்குஞ் செய்யவேண்டிய கருத்தியங்களை முடித்துவிட்டு மந்திரிகளின் வேண்டதலால் முடிசூடிச்செங்கோல் செலுத்திவந்தான். அப்பேர்ப்பட்ட மன்னவனுக்குத் தன்னுடன்கூட அவனியிலவதரித்த மால்லியவான்முதலான வஸுக்கள் யொகந்தராயணன் முதலானபெயர்கொண்டு அவரவர்களின் பிதானினவஸாநத்திலந்தந்தக் காரியத்தைச் செய்து வந்தார்கள். அப்படியிருக்கவொருசமய மிந்திரனானவன் அமராவதியில் நந்தனவனோதஸவம் நடக்கும்பொழுது பூபதியை அழைத்துவரச்செய்து அவனுடன்கூடவுதஸவத்தில் வெகுவிநோதங்களை யனுபவித்து மனதைச்சந்தோஷிப்பிவித்து யேகாந்தத்திலிருக்கும்பொழுது அரசனை நோக்கி ஹேமத்திரா! ஸஹஸ்ரநீகா! உனக்குச் சரியான நாயகி பொருவளிருக்கின்றாள். அவளையே நீ மணஞ்செய்யவேண்டும். அவளாரென்றால்; அலம்புஸையென்கிற வப்ஸரஸ்ஸானவள் அயன்சாபத்தால் அயோத்தியாதிபதியான கிருதவர்மனுக்குப் புத்திரியாகப்பிறந்து மிருகாவதியென்ற பெ

தாவேவ ஸ்ரஹஸ்டெந் டுஷ்டாந்நிஹு தாஸகாடி । வி
 ஸ்ஷிஜீநஸ்டிஸாவாந் துஷ்டாந்நிஹு ॥ ௧௬ ॥ வெஸவ
 தெ டயிதா ராஜந் ஹாவிந் ந விராசு ஸவெ । யடா க்
 ரீதந் வுதம் ராஜே ஸ்ஷாஸு ஹுதெ ॥ ௧௭ ॥
 ரீமாவதா வ ஸஹிதொ வெஹாஸுஸீவெம । உஜ்
 கீயெடி ஜீமாவண்ணு உஜ்மடிஸுஷ்டெந் ॥ ௧௮ ॥
 ஸாந் காரிஷ்ஷிவி கடா ஸாவாந்நுதொ ஹிஷ்ஷிவி ।
 உதி ஸ்ராவாஹ ஹவாந் ஸக்யெகெ விதாஜீமஃ ॥ ௧௯ ॥
 உத்யுவாஹ விபளஜீஸம் ஸஹஸுரநீகரீஹாசு । உஜ்
 ஸு வவந் ப்ரூகா ஸஹஸுரநீகஸுஷ்டெந் ॥ ௨௦ ॥

யருடன் பெருபுகழ்ச்சி பெற்றிருக்கின்றான் அவனியிலுள்
 ள அரசர்களெல்லோருமவனையடைய விருப்பங்கொண்டு அ
 ருந்தவம் செய்கின்றார்கள். அவனைக்கண்ட முனிவர்கள் ம
 னங்கெட்டு மயங்குகின்றார்கள். வானவர்கள் வரும் காரியப
 றிந்ததினால் வெறுப்புற்றார்கள். ஆனாலுனக்கவளெப்படி க்கி
 டைப்பாளென்றால், நீ முன்ஜன்மத்தில் விதூமாவென்கிற
 வஸு பிரமன் சபையில் நடனமிடுமலம்புனையினனாடையு
 லைந்தபொழுது காமத்தாலவனைக் கண்ணுற்றுக கமலாஸநன்
 சாபம்பெற்றாய். ஆகையால் அவனை மணஞ்செய்யவிதி யு
 னக்கே. சாபத்தையெண்ணியும் நீ வருந்தவேண்டாம் கோ
 பத்தால் விதி கொடுத்த சாபம் பெரியலாபத்தால் நலமாக
 பளித்ததிப்போ. சாபத்தின் முடிவையந்தவிதியே செய்தார்.
 அதையுமுனக்குரைக்கின்றேனென்னவென்றால், புத்திரனை
 யவளிடத்திலுண்டுபண்ணி அவளிடத்திலவனியை நீ ஒப்பி
 னித்து ஆகமங்களரணியைத்தொழுது யெங்கே அசுத்தித
 னை நிவிருத்தித்துக்கொண்டு பின்பு செடிகொடிகளாய் மு
 னைத்து வலிக்கின்றனவோ; அந்த மறைக்காட்டிற்குவட
 மேற்கில் ஆருருக்கருகிலமர் கோங்குக்காட்டில் சந்திரநதிய

ஸவவதீம் ராஜா தாஜாவாவ திவொததோடி. இவெய யழி
தாஜெவ தநடுஜாம் கூதவடிணம் || ௨௬ || உதாடிஸ
வரீ ஁஁஁ ஸவமிவெடி தவிபொமஜடி. இதுகூ த
டிததிநா நுவம் ப்ராயாநிஜாம் வாஸ்டி || ௨௭ || ததம் கா
மெந தநபாம் ஹிவதெம் கூதவடிணம். தாஜாஸவாடி
டியிதாம் ஸவடிஸம் வாஷடிநம் || ௨௮ || ஜிமாவதீம் ஸரீ
ஸாடி விவாஸதாஸவடிஸ். விவரீம்ஹாயிவஹீம் நந
நு ஜிநடிநுதிம் || ௨௯ || ஸா தஸாடிஹடிஸாத ஹவாநீவெ

அரசன் திலோத்தமையை நோக்கி அடி திலோத்தையையே!
நீ திலத்திலுத்தமையானதா லுன்னைப் பிதாமகர் விரும்பிக்
கிரகத்தார். பாரிலுயிருள்ளவர்கள் பார்ப்பாரோ உன்னைக்
கண்ணால், மண்ணாலுள்ளவர்கள் மிருகாவதியையல்லோ
பார்ப்பார். அவளை நானடைவேனான் விரகத்தைச் சகிப்
பேன் செல்லாய் பென்று சொல்லிவிட்டு கௌசாம்பியை ய
டைந்து மந்திரியினிடம் நடந்தவரலாறைத்தெரிவித்து ஸவ
யம்வரத்தில் மன்மதனுடைய விஜயக்கொடிபோலும் விலா
ஸமாகிற விருஷத்தின் துளிர்போலுமிருக்கிற மிருகாவதி
யை மணஞ்செய்து ரதியுடன்கூட மன்மதன்போல் பலவித
மான போகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்தான். அப்
பொழுது அந்தமாதா சந்திரசேகரனான ஜகதீசனிடமிருந்து
பதிவிருதாதர்மத்தினால் ஸதீயென்று பெயர்பெற்ற மலையர
சன்புத்திரிபோல் ஸஹஸ்ரரீகனிடமிருந்து கெர்ப்பத்தைத்
தரித்தாள். அந்தகர்ப்பகாலத்தில் அந்த மிருகாவதியினுடை
ய அரைவைத்த தங்கம்போலழகான வங்கமெல்லாம் வெள்
ளுள்ளித்தோலிபோல் விசும்பவே வெளுப்பேரி அமிருதத்
தாலலம்பியவோரிந்துகலைபோலாச்சு. கேசமதாம் கார்முகில்
கள் கடுஞ்சினத்தால் மேல்விழுந்து குப்புறவே கவிர்த்த பா
தி மதியாகுமவள் நெற்றி. காமனதுகணையாலே கற்பித்த பு

நுஸெவராசு ! வாணிஜா ஸஸிநெவெவ வ்ய-நெஷக்ஷா
 ஸிதா வஹா ||௩௦|| ஸுநநீர் டிளஹுடிவ்யுக்ஷா ஹுய பௌ
 ராநநீவ டிக் ! ரராஜ ராஜஜிஹிஷீ ரஜநீகரமலிபுணீ ||
 || ௩௧ || ஸா டிளஹுடிவஸாடிஜீ யடிஜிஹித்யம் ஸடா !
 ஸுடிமயுடிஹிவிவெ^ணஜா ததசுஸவடிஸஜாஹாசு ||௩௨||
 வகிள ஸஜீஹிதகரெ ஸாகாவிநுயுமாவதீ ! ஸெவபா
 வெ ஜிதிம் உகெ^வ ரகூவாவீநிஜி^வந ||௩௩|| சுவிம^வஷம்
 ஸ விஜீராய ஜிமாவகா ஜிஹீவதி : களஸுமஹவா
 மெய்^வ ப-நெ^வபா^வ க்ஷணா^வகாவீகாரயசு ||௩௪|| சுலி
 நு^வகூஜமெ ராஜீ ஸாநம் ஸாடி^வராநமொசு ! ததஸா^வ
 ரகூதெதாயாடி^வபா^வ ம^வயுகிம்ஸாகஸநிஹாடி ||௩௫|| ராஜ

ருவததில் ஸூட்டிய தாமரைக்கணைகளவன் கண்களதில்மர்ந்த
 வண்டிகளே கருவிழிகள். கடைக்கண்ணே கருங்குருவி. கி
 ளிக்குடுபோன்ற கண்டநாதத்தைக்கேட்டுக் காமன் கிளிபி
 டிக்கவைத்த கோவப்பழமேபாமவளதாம் தொப்பிள்புகரிளி
 ருநது தொடர்ந்தேரி வெளியேவந்த ரோமக்கொடியான க
 றநாகமுயரே சென்று கொங்கைக்குடம்கண்டு பக்கத்தி
 லொதுங்கியதே. இவ்விதம் குற்றமற்று குணங்களுற்ற அங்
 கங்களுடைய அந்த பிருகாவதீ கொர்ப்பத்திலுண்டான ம
 சக்கையினால் கேட்டதெல்லாம் கொடுத்து அரசனவருடன்
 திவ்வியபோகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்
 திலொருநாள் கணவனை நோக்கியந்தததைப்பயல் ஹேநாதா!
 எனக்கு இரத்தவாய்க்காலில் நீராடவேண்டுமென்று வரும்
 விதியால் வருந்திவேண்ட வப்பொழுது அரசன் புதிதாக
 வொரு குளம்வெட்டி அதில் குசம்பாததண்ணீரைநிரைப்பி
 யதில் நீராடச்செய்தான். அவ்விதம் முழுகி வெளிவந்தமன்
 னவன் மனவியை மாம்ஸமென்றெண்ணி மலைபோலப்பெரி
 தானவொரு கெருடபக்ஷியெடுத்துக் கால்களிலிடுக்கிக்

வநீரோதிஷயிபா ஸுபணடகூமஸம்மவம் । ஜஹார விசுடம்
 வகூதீ சீமூரம் ஜஹும் விபெவடசாசு ॥ ௩௬ ॥ நிகூா வி
 ஹாபஸா டுருரம் ஸுபாரோவமஸவ்நிம் । தகூஜ ரோஹ
 விவஸாரோபாவமகநு ரொ ॥ ௩௭ ॥ மஸுஸம்ஹா ஸமெந்
 கவாஅிமொம கமூவஸுரீ । டிஹிஜாசீமதமகூரஹுரம்
 சீமஹாரஹுருணுவ கடியசு ॥ ௩௮ ॥ ஹாநாப சீநுஹாஜா
 உஹம் கூஅிபொமெந வீயிதா । காரம் மகிம் கூநுமகூபாரி
 உகூஜாரி கூநுஹா டுரா ॥ ௩௯ ॥ டிஹிஜாசீம ஜஹ்ஹா
 நாம் வுரொராமுருது க்யூகா லிணீ । ஸா ஸவடகெஸ
 ரிமெணெ ஸுஜூா ந நியமம் மதா சா ॥ ௪௦ ॥ சகூரெமெவெவ
 ஹி நுணா ரோணம் மெவ மஹுமெ ॥ சுகிதீமம் ஸரோக

கொண்டு தனதிருப்பிடமான உதயகிரியின் குகையிலுள்ள
 டிபோர் மீழ்வைத்து வந்தவையததால் மீமாகமுற்றி நுக்கும
 மிருகாவதியைப்பார்த்து விட்டுப் பயந்து ஒடிவிட்டது பிர
 கு மயக்கம் தெளிந்து கண்களை விழித்துப்பார்த்து ஒருவரு
 மில்லாத மலையின் குகையிலிருப்பதைக்கண்டு பயந்துகால்ப
 தரிக் கைகளை யுதரிக் கொண்டு கணவனைக்காணாமல் தேம்பித
 தேம்பியழுது புலம்பி ஒ பென் பிரணவல்லபா! யென்னை
 யாருக்குப் பறிகொடுத்துவிட்டீர் மகாபாபியான நானும்மு
 டைய முகசமலத்தை இனி பெப்பொழுது காண்பேனென்
 று சுதறியழுது அந்தர்பதிவிருதாசிகாமணிபாகிய மிருகாவ
 தியானவள் குகையிலிருந்து வெளியில்வந்து மரணத்தைய
 டையத் துணிந்து புலிகளுடையவும் யானைகளுடையவும்
 சிங்கங்களுடையவும் கூட்டத்தில் போர் நிற்க அவைக
 ளெல்லாமிவளைக்கண்டு முகர்ந்துவிட்டு ஒதுங்கிவிட்டதுகள்.
 முனிவர்களை! காலத்தையனுசரித்துத் தானல்லவோ மரண
 முமேர்ப்படும். இவ்விதமலறுகின்ற மிருகாவதியின் அழு
 கைக்குறலைக்கேட்டு மான்களெல்லாம் மேயாமலசையாமல்

ணயி கவுர சுகுநிதம் சூஹம் || சக || சீமா நிஷ்ட
 மத்யா ந துணாநிஷ்டயக்யநு | ததஸா கருணா
 விரிபு சூநிபுதஸுபா விதா || சஉ || ருதநீ
 க்ரவபா ராஜீ விரிநிப விரிபு || நுஷ்டயது கா
 ராஜீ மூரவ ஜிஷ்டய || சந || ஜிஷ்டயிபு பிஷ்டா
 காஸாஸபநிகை ஜிஷ்டயி— தயா ஜாநிஷ்டா ஹிஷ்ட
 க்ரதவிரிபு யயா தவ || சச || யயா ரிதா தவ ஸுதெ
 தயா சிஷ்டயிநி கவிபு | ஸவிரிஸாலிகா தது க்ரவ
 பா ஜிஷ்டயிநா || சந || உகெ ததெதவ ஸா வாலா
 ஸுதெ சூநிஸுதெ || ததஸுதெ ந காஸுதெ விஸாவிரி
 வாவுதீ || சச || கஸுதெ தநபம் வாலா ஸாஸுதெ

கண்ணீர்விட்டுக்கொண்டு அவளைச் சூழ்ந்து நின்றதுகள்.
 அப்பொழுது தற்செயலாய் அங்கேவந்த ஜமதக்கினிமுனி
 வன் குமாரனவளைக்கண்டு மனுநீதிதவராமல மண்ணுலகத்
 தையரசாளும ஸஹஸ்ரரீகனுடைய தர்மதார பிவனென்
 றறிந்து சமாதானம் சொல்லித்தனது பர்ணசாலைக்கழைத்
 துக்கொண்டுபோய் பிதானினிடம் தெரிவித்தான். அப்பொ
 முது ஜமகக்கினிமகாமுனிவன் அந்தப்பெண்ணரசைநோக்
 கி அடி! குழந்தாய்! மிருகாவதியே! நீ பயப்படாதே; என்னை
 நீ உன்னுடைய தந்தை அநாதவர்மனைப்போல் நினைக்கக்கட
 வாய். என்னுடைய பக்தினியை யுன்னுடைய மாதாவாக நி
 னையென்றுசொல்லி தைரியத்தையடையச்செய்து தனது
 குழந்தையைப்போல் பாதுகார்த்துவந்தார். பிரகு கொஞ்ச
 காலத்திலந்த ராஜகன்னிகையானவள் ஸாக்ஷாத்பராசக்தி
 யானபர்வதியானவள் ஷண்முகனைப்பெற்றதுபோல் மகா
 சூரனாய் மன்மதன்போல் வடிவுகொண்ட புத்திரனைப்பெற்
 றான். அவளுக்குச் சூதிகாகிரகத்தில் செய்யவேண்டியகாரி
 யங்களையெல்லாம் அங்குள்ள முனிமனைவிகள் போட்டியு

யபூஷு^௧தழ^௨ ! ஸுஞ்சிகா^௩முக^௪தூ^௫நி யா^௬நி கா
யபூணி^௭ ஸா^௮ஸு^௯ஹி^{௧௦} || ௪௭ || வ^{௧௧}கிரெ^{௧௨} சீ^{௧௩}தவ^{௧௪}தா^{௧௫}நி சீ^{௧௬}மா
வ^{௧௭}தூ^{௧௮} சீ^{௧௯}நி^{௨௦}ஹி^{௨௧}ப^{௨௨} || ௪௮ || உ^{௨௩}பா^{௨௪}உ^{௨௫}ஜா^{௨௬}த^{௨௭}கா^{௨௮} வ^{௨௯}கா^{௩௦}ரோ^{௩௧}ப^{௩௨}நா^{௩௩}
ஹி^{௩௪}ய^{௩௫} || ௪௯ || ஸு^{௪௬}மு^{௪௭}ஜெ^{௪௮} ஸ^{௪௯}சீ^{௫௦}நீ^{௫௧}ஹீ^{௫௨}ண^{௫௩} க^{௫௪}த^{௫௫}ஜா^{௫௬}தா^{௫௭}ஹி^{௫௮}க^{௫௯}வ^{௬௦}த^{௬௧} ||
|| ௫௦ || ஜ^{௬௨}ப்ரா^{௬௩}ஹ^{௬௪}ஸ^{௬௫}க^{௬௬}யா^{௬௭} வி^{௬௮}ஜ^{௬௯}ஜெ^{௭௦}மெ^{௭௧}ஜெ^{௭௨}ஹா^{௭௩}சீ^{௭௪}மெ^{௭௫} || ௫௧ || யா^{௭௬}
வா^{௭௭} ந^{௭௮}ப^{௭௯}ஸ^{௮௦}த^{௮௧}ஸு^{௮௨}ர^{௮௩}ய^{௮௪} க^{௮௫}ஜா^{௮௬}வி^{௮௭}ந^{௮௮}ய^{௮௯}பா^{௯௦}வா^{௯௧} || ௫௨ || ஸ^{௯௨}வ^{௯௩}
ஸ^{௯௪}யெ^{௯௫}க^{௯௬} ஸ^{௯௭}ஜ^{௯௮}ம^{௯௯} வ^{௧௦௦}யா^{௧௦௧}ப^{௧௦௨}ப^{௧௦௩}த^{௧௦௪} || ௫௩ || உ^{௧௦௫}வா^{௧௦௬}வ^{௧௦௭} க^{௧௦௮}
வ^{௧௦௯}யா^{௧௧௦} ஸ^{௧௧௧}கா^{௧௧௨}வ^{௧௧௩}யா^{௧௧௪} சீ^{௧௧௫}ஹ^{௧௧௬} ஸ^{௧௧௭}ஜ^{௧௧௮}உ^{௧௧௯} || ௫௪ || கி^{௧௨௦} ச^{௧௨௧}ரி^{௧௨௨}ஷ^{௧௨௩}
ஸ^{௧௨௪}யெ^{௧௨௫}ந^{௧௨௬} க^{௧௨௭}வ^{௧௨௮} மெ^{௧௨௯}ந^{௧௩௦} ஹி^{௧௩௧}வ^{௧௩௨}நி^{௧௩௩}த^{௧௩௪}சீ^{௧௩௫}ஹ^{௧௩௬}ப^{௧௩௭}லி^{௧௩௮} || ௫௫ || த^{௧௩௯}சீ^{௧௪௦}வா^{௧௪௧}வ^{௧௪௨}
த^{௧௪௩}தொ^{௧௪௪} வ^{௧௪௫}யா^{௧௪௬} ஸ^{௧௪௭}யெ^{௧௪௮}ப^{௧௪௯}ண^{௧௫௦}மெ^{௧௫௧}ந^{௧௫௨} வ^{௧௫௩}யா^{௧௫௪}வ^{௧௫௫} || ௫௬ || ய^{௧௫௬}ந^{௧௫௭}
யா^{௧௫௮}ந^{௧௫௯}யா^{௧௬௦}க^{௧௬௧}வ^{௧௬௨} மெ^{௧௬௩}வ^{௧௬௪} யா^{௧௬௫}ஜெ^{௧௬௬} ந^{௧௬௭}யா^{௧௬௮}வ^{௧௬௯} || ௫௭ || க^{௧௭௦}வ^{௧௭௧}தொ^{௧௭௨}
ய^{௧௭௩}ஹ^{௧௭௪}மெ^{௧௭௫}ந^{௧௭௬}வா^{௧௭௭}வா^{௧௭௮} மெ^{௧௭௯}ந^{௧௮௦} மெ^{௧௮௧}க^{௧௮௨}க^{௧௮௩} க^{௧௮௪}ய^{௧௮௫}ஹ^{௧௮௬} || ௫௮ ||

டன செப்துவந்தார்கள். குழந்தைக்கு ஜாகதர்மம் முதலா
னவைகளை கூத்திரியனுக்குரியன்திபபடி மாமுனிவா நடத்
திவந்தார். குழந்தை பிறந்தவுடனே ஒரு ஆகாயவாக்குண்
டாகி இவன் உதயாசலத்தில பிறந்ததினை இவனுக்கு உச
யனனென்று பெயர்வைத்தது. பிரகு வேங்கன்மகன் உதய
நனும மிகவும் செழிப்புற்று வளர்ந்து பதினோராவயதிலுப
நயநஞ்செய்யப்பட்டு முனிவரிடமிருந்து சகலவிததைகளையு
மப்பியவலித்தான். ஒருநாளவன் வேட்டையாடிவருஞ்சமயந
தில் ஒருவேடன் ஒருஸாப்பதகைபபிடித்துப் பெட்டியில்
டைப்பதைக்கண்டு மனமுருகி அடே அப்பா வியாதா! டே
னிந்த சர்ப்பததைக் கொண்டுபோகிராய். இதைவிட்டு வி
டென்று சொல்ல வப்பொழுது அநதவேடன் இதைவைத
துக்கொண்டு நான் பிசசையெடுத்துக்காலம் கழிப்பேனென்
றுசொல்ல வுடனே தன்கையில்ததன்தாய் பூட்டியிருக்கும
ரத்தினகங்கணத்தைக் கழட்டியவன் கையில்கொடுத்துச்

உத்யுகூர வெடிகாயாம் தம் வவாந் சவராயபிஃ | வஜ
 ரோமொக்ய ஹஜமம் சவராய யநாயிபுநெ || ௫௪ || சு
 ரோமயக்ஷ வஜநநீதத் தக்ஷா ஸ கஜ்ஜம் ; ரோமீதஸெ
 ந ஸவெபூரவள நரொஹுகூர க்யகாஜ்ஜிஃ || ௫௫ ||
 ஸவ்யம் க்யகூர உ ஸஹஸா ஸவாதாஹம் நிநாயவெ |
 கிஹராவெந நாமெந யுதராஜி ஸுதெந ஸஃ || ௫௬ ||
 வாதாஹம் ப்ராவிதஸ்து நயவஸக்ஷ வகுஜீதஸுவ்ய |
 யுதராஜி ஸு தநயாம் ஹிமீ கிஹஸ்ய உ || ௫௭ ||
 அலிதாவ்யாம் மூணாவெதாம் ப்ரியாம் ஹெஜி நயூவா
 தஜி | ஸ தஸ்யாம் ஜநயாரிஸ வுதரிவ் திளஜிஸ்ய ||
 || ௫௮ || ததஸா அலிதா ப்ராஹ க்ஷரிதொதயநம் ப்ரா
 த | அலிதா-சஹம் விஜ்யாயஸ் வலவ்யம் ஸுக்ஷணீபுநாபி

சர்ப்பத்தை மீட்டிவிட்டான். வேடனும் சென்றான். பிறகு
 அந்தஸர்ப்பம் மானிடசரீரத்தையெடுத்துக் கொண்டு ஓரா
 ஜகுமாரா! நான் திருதராஷ்டிரனென்கிற நாகராஜனுடைய
 குமாரன் யென்பேர் கின்னரன். உன்னுடைய சினேகத்தை
 நான் விரும்புகிறேன். உன்னைப்போல் தயவுள்ளவர்களை இவ்
 வுலகில் காணேனென்று சொல்லிப் பாதாளத்திர்க்கழைத்
 துக்கொண்டுபோய் பிதாவினிடம் தெரிவிக்க அவனுமதிக
 சந்தோஷத்துடன் அரசன்மகனுக்குத் தன்புத்திரியான ல
 ளிதை யென்பவளை விவாகஞ்செய்து வைத்தான். இவ்வித
 முதயனன் லளிதையை மணஞ்செய்து நாகலோகத்திலவ
 ளுடன் ரமித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்திலவள் கர்ப்ப
 மாகி அளவற்றமகிமையுடைய வொருபுத்திரனைப்பெற்றாள்.
 பிரகு அந்தலளிதை தன் கணவனைநோக்கி ஓநாதா! நான்
 ஸுகர்ணீயென்கிற வித்தியாதரீ; சாபத்தால் நாகமானேன்;
 யெனக்குச்சாபம் நீங்கிவிட்டது. இந்தாரும் யெனக்குப்பதி
 விர்த வாடாமாலையைக்கழுத்தில் தரித்துக்கொள்ளுமென்று

[illegible]

ஒருவாடாமாலையையும் கோஷவதியெவ்னு மொரு வினை யையும் புத்திரனையும் பகிரினிடம் கொடுத்தவிட்டுத் தன்னுருவையடைந்து தனதிருப்பிடம் சேரகாள் உதயரனும் மனவருத்தத்துடன் மூன்றையும் பெற்றுக்கொண்டு மாதா னைப்பார்க்கவேண்டி நாகங்கனிமனமதி பெற்றுக்கொண்டு முனிவருடைய பர்ணசாலை வந்துசேர்ந்தான். அவ்விடத்தில் தன்னைப்பிரிந்தது முகல் துக்காக்கிராந்தையாய் ஒவ்வொரு நாளும் புலம்பியழுது ஜமதக்கினியினால் ஸமாதானஞ்செய்யப்படும் தன்னுடைய தாயைக்கண்டு தாளடியில் பணிந்து தன்வரவினால் மனம்மகிழ்ந்து தன்னைக்கட்டியனைத்து உச்சி முகர்ந்து யென்கண்மணியே நீ யென்னைவிட்டு யெங்கேபோனாய்; உன்பிதாவைவிட்டுப் பிரிந்ததுக்கத்தை உன்முகத்திலாரின யென்னை இப்படிமோசஞ்செய்தாயே யென்று வருந்தின அவளிடம் தன்வரலாரைத் தெரிவித்துத் தன்குழந்தையை மவளிடம் கொடுத்தது மாதாவும் புத்திரனும் சிசுவைப்பரிபாலிததுக்கொண்டு பர்ணசாலையிலேயே யிருந்தார்

ணிஜம் பயள | சுரு || ஸஹஸ்ரநீகநாஜாஜம் விசீயஜீணி
 கூணம் | ராஜஜீமூரம் ஸரோமொக்ய கூணை ஸ உணி
 மரம் || சுசு || ஸவரெண ஸஜீம் மகா ஸவட ராஜே
 நுலெடியக் | க கஸஹஸ்ரநீகொயம் கசு ப்ராப்ய ஜீ
 ணிகூணம் || சுஎ || ஜீமாவதீவிப்யொமவிஷாமிவரி கா
 விதம் | கஜாஹஸஸவீய-குஷஸீகரா காரஸீ சஷ்ட ||
 || சுஅ || கூணம் ஹுடியெ நுஸ்ய விமூராவ ஸாஜுஃவி
 தம் | உவாவ உ கடிய மஹு கூணம் ஸவர க்வபா || சுசு ||
 ஸ மெவஜீமூஸஸ்ப்ராவிசுஜீம் கமெஸ் நுலெடியக் |
 ஸவரஸ்ய வஹுஸூகா ஸஹஸ்ரநீகஹ்நிவதம் || எம் ||
 ப்ரகஸெ ஜீவிவிஸாஜம் வியாஜொகநகள துக் | ய

கள். இத்தமத்தியிலந்தலோடன் கௌசாம்பீ நகரத்தைய
 டைந்து ஒருவியாபாரியினிடம் கங்கணத்தை விடைக்குக்
 கொடுக்க வெண்ணிக் காண்பிவிக்கான். அப்பொழுது அந்
 த வியாபாரி அதிலரசன்பேர் பதித்திருப்பதைப்பார்த்து அ
 வனையுமழைத்துக்கொண்டுவந்து அரசனிடம்கெரிவித்தான்.
 அதைப்பார்த்துப்பூபதியும் மிருகாவதியைக்கண்டது போஸ்
 கண்குளிர்ந்து மாரிலணைத்து மிகவும் துக்கித்து அதின் வர
 வையவனிடம் விரிவாய்க்கேட்க வேடனும்அரசனைநோக்கிச்
 சொன்னதாவது; எம்பிரானே! நானென்றுமறிவேன். நானு
 தயமலையிலுள்ள வேடன். ஒருநாளென்பிழைப்பிர்க்காக
 ஒரு பாம்பைப்பிடித்தேன். அப்பொழுது பதிமூன்றுவய
 துள்ள வொருராஜகுமாரன் யெனக்கந்தக் கங்கணத்தைக்
 கொடுத்துப் பாம்பைவிடச்சொன்னான். நானும்படியேசெய்
 தேன். ஆனால்நகருழந்தை தங்களைப்போலவேயிருந்தான்.
 இதுதானெனக்குத் தெரியுமென்று சொல்ல வுடனே அரச
 னவனுக்கு அளவற்ற தீரவியத்தைக் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு

[illegible]

மிருகாவதியை பெப்பொழுது காண்போமென்று மனதில்
வேகங்கொண்டு மந்திரிகளுடன் புரப்பட்டு அநேக ஆறுகள்
மலைகள் வளங்கள் தாண்டி அங்கங்கு தங்கி இராப்பகல்
நித்திரையில்லாமல் வஸந்தகாலம் சொல்லப்பட்ட விசித்தி
ரங்களான கதைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு காலத்தை நயிப்பி
வித்து இந்திரதிக்கையடைந்து சிங்கமும் யானையும் பசுவும்
புலியும் கிரியும்பாபமும் கூடி விளையாடுகின்ற தபோவனத்
தையடைந்து தவசதி லுபாரந்த மகாமுனிவரைக்கண்டு தண்
டம்போல் பாதததில்பணிந்து துதித்துச்சென்னிமேல் கரங்
குவித்துக்கொண்டுநின்றான். அப்பொழுது ஜமதக்கனியும்
அரசனை ஆசீர்வதித்து ஆதித்தியஞ்செய்து வைத்து மன்ன
வனே! இதோ உன்னுடைய தர்மபத்தினியிருக்கின்றான்.
இவன் உன்னுடைய புத்திரன் உதயனன். இந்தசிசு உன்

தா வலிம்ஹஸம்ஹநநொ யுவா || ௭௮ || வளத்ரு வளஷ
 சீஹாவாற தயாஅவ்யுதயநா தஜம் | உயம் சீமாவத் ஹ
 யுா வாகிவ்ருக்ருவராயணா || ௭௯ || ததெதாஹ்விநு
 சீஹாராஜி வ்ரு திபுஹ்விஷ ரா விரடி | உகெஹம் சீமிநா
 ததாந் தாநு குஹ்விஷா சீஹ்வத் || ௮௦ || ப்ரியாஸஹா
 யஸ வாய்ம் வ்ரு தஸெ சீநிவிவ்ருதம் | ப்ருவிஸ்ய க்ருய
 க்ருஸாரஸீநமரம் ஸ ந்ருபொததீ || ௮௧ || ஸ்ரநு ஸ்ரு
 ஸ்ய வயநம் சீநுஹ்விஷ க்ருய ந்ரு க்ருயந் | சீஹ்ரீசுதயநாநெவ
 ததள வுத்ருய யீசெ || ௮௨ || தஸிநுதயநெ வு
 தெ நாஜிவாயநதக்ருதிணை | நாஜிவாரம் விநிசுதிவ்ரு
 ஸ்ராவவிநிவ்ருதய || ௮௩ || உஸ்ருகரம்சீணவ்ருரம் சீ
 மாவத்ரா வ ஹயயுயா | யளமிந்ருராடணைநாவி சீநிவ
 தெண ஸம்யுதம் || ௮௪ || உயு கீயெயு சீஹாவண்ண
 உயுந்ருஜாஸவீவெ || ஸ்ரநம் க்ருதம் யயா த்ருணம்
 ஸவ்ரு கீயெயு ததெரீததீ || ௮௫ || க்ருஹநெவ்ருயா கரம்

னுடைய பேரன். இவர்களை யழைத்துக்கொண்டு நகரஞ்
 சென்று சுகமாக இராச்சியக்கையாசசெலுத்தென்றுசொல்
 வியனுப்பினார். அரசனும முனிவனை வணங்கி மூவர்களையு
 மழைத்துக்கொண்டு மிகவும் ஸந்தோஷத்தோடு வரும்வழி
 யில் மிருகாவதியின் வரலாயமுதயனனுடையசரித்திரத்
 தையும் கேட்டுக்கொண்டே நகரம்வந்தான். பிரகு வெரு
 காலம் மிருகாவதியுடன் ஸுகமாகச் செங்கோல்செலுத்தி
 விட்டு இந்நிரனுடைய வசனத்தை மனதிலெண்ணி மானிட
 ஜன்மத்தைத் துலைக்கக்ருதி உதயனனுக்கு முடி சூட்டி பூரா
 ரத்தை ஒப்பிவித்துவிட்டு யௌகந்தராயணன் நுமண்வான்
 வஸந்தகன் இம்மூவர்களுடனும் மிருகாவதியுடனுங்குடத்
 தேரேரித்தென் திசைசென்று திருக்கோங்குவனமடைந்து

[illegible]

வீதப்படி தீர்த்தரத்தினமான இந்திரதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து திருக்கரச்சின்னமகாலிங்கத்தையும் சுவேதவலயாம்பிகையையும் பூஜித்துத்துதித்து ஈசனுடைய அனுக்கிரகத்தால் பிரமன்சாபம் நீங்கி திவ்வியவஸ்திரம் தரித்து திவ்வியசுந்தம்பூசிதிவ்வியாபரணங்களணிந்து திவ்வியவிமானத்திலே ரிக்கொண்டு மாலியவான் புஷ்பவான் பலோத்கடன் அலம்புனை இன்னான் குபேர்களுடன்கூட இந்திரதீர்த்தத்தைத் துதித்துக்கொண்டு தேவலோகம் சேர்ந்தான். அதுமுதலவர்கள் யெல்லோரும் ஒவ்வொருவருஷமும்வந்து ஸ்நானஞ் செய்கின்றார்கள். எவர்களிர்தீர்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்கின்றார்களோ அவர்கள் ஸ்வர்க்கஸுகத்தை யடைவார்கள்.

ரவிவாவந் || ௬௩ || யம் வடுஹிஜிஜ்யாயம் ஸுணுயாஅ
ஸரீஹிதம் | யம் யம் காரியதெ காரி தக் ஸவடும் ஸீவ
ராவுயாக் || ௬௪ ||

உதி ஸ்ரீஸாநெ ஹொவாநாணெ
சுமஸ்யஸம்ஹிதாயாம் ஸ்ரீஸாநாமஸ்யஸம்வாநெ
வருவடூனாமெ யநெடூதரஸாரவெஸு
வ்யாவ்யவாஸ்ஸரீஹொதூதமுத
ஸ்ரீகணிகாரவநரீஹொதூ
உஜதீயடூஹிவணடூநெ
வியருசீஸாவநிவூதிநடூரி
ஷெஷோஜ்யாயம் ||

இவ்விதமுங்களுக்கு அலம்புனை விதாமனிருவர்களுடைய
சரித்திரமும் சொல்லப்பட்டது. இதைப்படித்தவர்களும்
கேட்டவர்களும் சகலமான அபிஷ்டங்களையு மடைவார்
களென்று சொல்லி முடித்தார்.

ஸ்ரீகர்ணிகாரவநமாகாதம்யதத்ஸ
இந்திரதீர்த்தமகிமையில் ஆளுவது அத்தியாயம்
விதாமாவினுடைய சாபரிவிருத்தி
முற்றிற்று.

ஸ வ ரோ ஽ ஶ்ரீ ரா ய ஃ ॥

சித்ரஸஹவரித்ரு ॥

சூநயம்—ஸநுத ஸநுத சீஹாஸாஸ வுராணா
யுவிஸாஸாடி । ஊதீயுவுஸு ராஷாஸு ராஸாதுகாரி
வயம் வுநம் ॥ ௧ ॥ பரீஸநு மம்— ஸுணுஸுஸுஸுஸுஸு
ஊதீயுவுஸு வெஹவது । சீ காராஸு வ ஸநுத
சீஸுநுஸு காராஸு ॥ ௨ ॥ வநுதகாராஸுஸுஸு
காஸுயாமி ஸுஸுவிதா ஜநம் । ஸகூஸுநுதூயகூஸுநுதூ
வஸுநுதூஸுஸுஸுஸுஸு ॥ ௩ ॥ ஸுஸுஸு வஸு வுருதூ
ஸுஸு யுஸு நுஸு । வஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு வுஸு

ஏழாவது அத்தியாயம்.

மித்திஸஹசரித்திரம்.

இவ்விதஞ்சொன்ன சூகமகாமுனிவரைநோக்கிச்செளநகா
திமுனிவர்கள் ஓ மகாபாக்கியசாலியான சூகமகாமுனிவரே!
உம்மைப்போல் புராணங்களினர்த்தத்தைத் தெளிவாயும், வி
ரிவாயுஞ்சொல்ல யார் வல்லவர்கள். ஆகையாலிந்திரதீர்த்தத்
தின் மகிமையை மறுபடியும் விரிவாய் கேட்க விரும்புகின்
றொமென்று சொல்ல வப்பொழுது சூதர் செளநகாதிகளை
நோக்கிச் சொல்லுகின்றார்:- கேளுங்கள் முனிவர்களே! இந்தி
ரதீர்த்தத்தின் வைபவத்தை யெளிதில் சொல்ல வொண்ணா
து. ஆனாலும் தெரிந்த வரை சொல்லுகின்றேன். சொல்லப்
போகின்ற விஷயத்தில் கொஞ்சமுஞ்சந்தேகப்படாதேயுங்
கள். அதென்ன வென்றால், உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகள்
முன் செய்த தீவினையாலிழிவான குலத்தில் ஜநித்து கெர்ப்
பத்திலே மலமுத்திரமாம்ஸங்களாலும், அன்னையினுதரக்க

கதிவொவஸ்ய ||ச|| ஜாதொ வாயுவஸாந்ஸுஜாக வு
ந் வாவொ கரொத்யு || உவ்வொதொ யயொரொஜீத
யா ஜாதொவி ரொஜிதி ||ரு|| ஜாத் கஸுமெஹஸ
ஜெஞ்ஞலிஷாஜிவெவிக் || க்ஷுதிவாஸாஜஹுஜோந் கு
கொஸாதி ஸுஸா ஜெஹம் ||சு|| வுநஸுபுரொவொ
ஜெஸுஜஹுஜெ க்ஷுந்ஹாஜிநா || வனவொ க்ஷுத்யுபரி
முரொநா ஜெந்ஸாவிந ரொஜிதி ||எ|| உநொததள வு
ந்ஜெஹொ ஜெஹொ ஸுஜாக் கண்துவெயெந் || வஸாஸுஸ
வ்ந்ஜெகஞ்ஞவாஜிஷொஜெந்ஜெஹொ ஹயொ ஹவெக் ||அ||
வனவொ ப்ருவெஜா ஜெஹொ யளவந் ப்ராஹுயாக்
ஜாக் || ஜெஹொ யளவந் ப்ராஹு ஷஹுஸுத்யுவிநிவ

னலாலும், அவளருந்துமுப்புறைப்புக்களாலுமவதியடைந்
து அலலும் பகலுமலறிக்கொண்டு கமிஞ்சிரையில் வைக்கப்
பட்ட திருடன்போல தேம்பித்தேம்பியழுது பத்துமாதஞ்
சென்ற பிறகு சூதிகாவாயுவினால் தலைகீழாகப் பிறட்டி வெ
ளியில் தள்ளப்பட்டிக் கஷ்டத்துடன் வெளிவந்து கதறியழு
கின்றாள். பிறந்த ஜீவன் பசியாலுந்தாகத்தாலும் வருந்
தி வார்த்தை பேசமுடியாமல் மலமுத்திரங்களில் பிரண்டு
கதறுகின்றான். பிறகு பந்துக்களால் செய்யப்பட்ட கர்ண்
வேதநமென்கிற காதுகுத்தினால் கஷ்டப்பட்டுப் பாம்புக்கும்
ஆற்றிர்க்கும், குளத்திற்கும், கிணற்றிற்குநதப்பிப்பிழைத்து
தருணவயஸை அடைகின்றான். உடனே மதங்கொண்டு தன்
னையாவலுடனாதிரித்த தாய் தந்தைகளை யவமதித்துக்காமன்
வசமாகி மைதுனத்தில் மனம் பற்றி யாரை யணைவோம்? அ
ழகுள்ள பெண்டிரெங்கிருப்பார்களென்று தேடித் திரிந்து
தைய்பலார் வசமாகி மதிமயங்கி வேதசாஸ்திரங்களை விட்டு
பிரம்மசரியங்கெட்டு முன்னோர்கள் தேடிவைத்த தனத்தை

தம் || கூ || யிகாரம் கூருதெ விதெரா மெபெயுமெநு
 ஸீராபிபுதம் || காம் வா ஹாயபுரம் மதிஷூரி கூதெரா வஸதி
 ருடுவிணீ || கம் || ஐதூநதெரா ஹவெயூவி வெபுரா
 ஸவீவஜிபுதம் || ஸ்ரீஹவயபுவரிஸுஷு ஸ்ரிஸுராஹவராய
 ணம் || கக || நிஹபுதபுநு ஸவதிதரம் ரோதரம் வ ஸுநிநிராக் ||
 நிஷூஸயகி ஐமெபெயா யளவெநந ஸுபவிபுதம் || க௨ ||
 யதூ கூதூவி ஹவெந மொரயிகூர யநம் வஹம் || ஐர
 ஸீவிவிபுஹரெசுமெஸுஹம் கீணாயுஸுபவம் ஹவெசு || க௩ ||
 வணவவிதெராஸு வுதூகூம் கீவிதா கஸுதகீகதிதள ||
 விதூஷூரம்மூலிதீவூதூயுபொரெவாஹிதொஹவெசு ||
 || க௪ || வுதூகூம் வ விதூகூம் வ வடுவபுகீபுநிவாஸ
 நபு || வுதெரூ பூதெ கிம் பூயதெ விதாவி வ பூதள
 வஸம் || க௫ || ஐஹெ ஹவெநநொஐம்வம் ரெநொஐம்வெ
 ஐவீயநபு || வகூஐம்வெகூதிவீயாஸூரகூதிஐம்வெவ
 வகூணாம் || க௬ || சூதூஸாரெஸூ ரெநொஹமெஷூ ரெநொ

யெல்லாமழித்து இது வெல்லாம் நமது குலத்திற்குசிதமில்
 லையென்று மதியுறைக்கும் மாதாபிதாக்களை வீட்டைவிட்டு
 வெளியில் துரத்திப் பிண்டத்திற்குத் திண்டாடவிட்டுச் சி
 லவுக்குத்தனமில்லாமல் திருடி யவமானப்பட்டும், கொஞ்ச
 மும் வருத்தமற்று மறுபடியும் விடனாகத்திரிந்து மகாபா
 பத்தைத்தேடுகின்றான். இப்படியிருக்க வலகத்தில் யார்
 தந்தை? யார் புத்திரன்? யெல்லாமுழிவினையின் பயனே;
 புத்திரன் மரித்தால் பிதா கூட மரிக்கின்றானா? அவன் மரித்
 தாலிவன் மரிக்கின்றானா? யெல்லாம் மனதின் விருப்பும்
 வெறுப்புமே தவிர, வேறில்லை. சரீரமுண்டானால் மனவ
 ருத்தமுண்டு. மனவருத்தத்தால் சரீரத்திற்குப் பிணி.

ஹமஷ்டஜவீந்தா ! ஸத்யவிரிநு ஸதீகிஸஸ்ய ததஜெ
 வெஸூரி ஸிதிஃ || ௧௭ || ஷெஹாவெ ஷெஹஜாயம் தத
 ஹாவெ ஷேதாதா ! வனவம் வரஸாரஸஜஸஸஜஸ த
 யொஸ்யா || ௧௮ || வததாம்ஹா விபுஷஸு ஜாயதெ ய
 ஞுதொஹி தாஃ ! ததஹாவெ ஷேதஜிவ நிர்வாகசுக்ஷணா
 ஷி || ௧௯ || வனவம் ஷெஹெ வஸநு ஷெஹீ ஷெஷதெ வா
 யாயதிரிதஃ ! ததஹாவெ ஹஸிகெவ யஞ்ஞகம் க்ஷவிரெ
 ஷதஃ || ௨௦ || காயகூகாரணஹாவஸ தயா யத
 ஷா ! தனாஸெந்நுநயதி ஸதஞ்ஞெபிரிதொஜதஃ ||
 || ௨௧ || சுநயவதிருகாஹாரம் ஷுஃவாவதஜாயதெ ! ஜ
 ந்நுக்ஷம் ஜநகக்ஷஹெ ஸெஷக்ஷம் வுதவளத்யொஃ || ௨௨ ||

கண்வலியாலிமை நோகும் இமையின்னேயால் கண்ணுக்
 குப் பீடை. சரீரசெளக்கியததால் மனதிற்குச்சந்தோஷம்.
 மனதின் சந்தோஷத்தால் சரீரத்திற்குப் புஷ்டி. மனதின்
 சங்கரப்பவிகர்ப்பங்களால் சம்'ந்தமும் பிரிவுமுண்டாகின்
 றது. இவைகளை பெல்லாஞ் சற்றுஞ் சட்டைசெய்யாமல்
 தாலிகளுடன் ரமித்துச் சென்மத்தை வீணாக்குகின்றான்.
 சரீரமானது ஜலயந்திரம்போல் வாயுவினால் சேஷ்டை செய்
 கின்றது. வாயு பிரிந்தால் தோல் துருத்திபோலாய்விடுகின்
 றது. மண் குடத்திற்குக்காரணம். கொடும் மண்ணின்கா
 ரியம். இது போல் பிதாவின் தோல்துருத்திப் புத்திரன்
 தோல்துருத்தியின் காரணம். அது இதினுடைய காரியம்.
 ஜீவனுக்கென்ன சம்மந்தம்? ஆகையால் புத்திமானிவைகளில்
 பற்றுதல் செய்யக் கூடாது. செய்தாலவனைத்தவிரப் பசு
 வேறுண்டோ. ஒரு ஜீவனுக்காக மற்றொரு சரீரத்தையறுத்
 து புஜிக்கின்றான். சரீரமானது வொரு யந்திரம். அந்த
 யந்திரத்திற்கு ஜீவனிருந்தால் விசேஷம். இல்லாவிட்டால்
 ஜலயில்லாத பம்புபோல் வீணாகும். தருணனாயும் தன

உன்வென்வென் நகுவீடுத வுயிநிபுஸுடிவஸுதி | யதி
 கூபுடாதுவெரோஹெந தஸாசுகொழநு^ஹ வரவஸு^த ||
 ||௨௩|| யதுஸு^தயாதிஸபாஜீவொ ஜீவாயு^த ஸஸவாடி
 நடி | வனவ^த வர^தவெகெ^தயு^த வு^தவாஷ^த தொஷயெச
 வதி^த ||௨௪|| வு^தஷ^த நாரீ^த வதி^த வெஷி^த ரு^தம^த வு^தக
 ஸ^த நிபு^தநடி | வனவ^த வு^தத^தவ^தப^தவ^தஷ^த வி^தத^தர^தவெ^த
 ஷி^தப^தவ^தவெ^த ||௨௫|| வெ^தஹ^த கஸு^தவிரா^தபிரி^தது^த வ^தஹ^தஉ^த
 வ^த வு^தவெ^தய^தய^த | கள^தரோ^தரெ^த தி^தவ^தஹ^தவெ^தந^த வி^தத^தர^தா^த ர
 வி^தய^த வு^தவ^தநா^தசு^த ||௨௬|| உ^தர^தா^தவ^தரோ^தஹ^தவெ^தச^தவ^தவெ^தய^தய^த
 வ^தவெ^தந^த தி^தஷ^தத^தடி^த | வி^தத^தர^தள^தய^த ஸ^தர^தந^தடி^த வு^தய^தந^தடி^த
 உ^தஹ^தடி^த காரீ^தடி^த கஸு^த ||௨௭|| கி^தவெ^தடி^தம^த வி^தகா
 வு^தப^தவ^தஹ^தவ^தது^தவெ^தஹ^தவ^தஸி^ததி^த | ய^தள^தவ^தநா^தந^தள^தர^த தி^த
 தெ^தயு^த ஜிர^தயா^த வாயி^தகொ^தவெ^தசு^த ||௨௮|| வனவ^த து^தகா
 வ^தஉ^தய^தர^த வ^தஸா^தசு^த வ^தக^ததி^த வெ^தஸு^தநி^த | வ^தஹ^தவி^தயெ^தஷ^தஉ^த
 ந^தவெ^தடி^தஷ^த உ^தவ^தயு^தம^த காய^தவெ^ததா^தவ^தயி^தய^த ||௨௯|| ஸு^தஜீ^தந^தரீ^த
 ண^த வாவீ^த வு^தத^தவீ^தவ^தயு^தவ^தஜீ^தடி^தத^த | வ^தஸா^தவெ^தயா^தடி^ததி^த

முள்ளவனயுமிருக்கின்ற சுணவனை இல்லாள் மதிக்கின்றாள்.
 வயது சென்றும், தனமற்றும், ரோகியாயு மிருப்பவனை ய
 லட்சியம் செய்கின்றாள் பிதாவானவன் புத்திரவாஞ்சையி
 னாலவனைச் சிறுவயதில் சிஷிக்காத தோஷத்தினாலவன் தரு
 ணவயதில் மூடனாயும் விடனாயும் பணித்துப்பிரகாவினுடைய
 இகபரங்களுக்கு ஹிதமாகாமல் பிதாவையவமதிக்கின்றாள்.
 பிரகு முதிர்ந்த வயதை யடைந்து சுண் தெரியாமல் கிரகத்
 திலேயேஒடுங்கித் தன்னைக் கார்ப்பவர்களிலாமல் அயயோ!
 யென்னை யிப்பொழுது ஆதரிக்கின்றவர்களொருவருமில்லை
 யே; பரலோகத்திற்குறிய புண்ணியத்தைக் கொஞ்சமுஞ்
 செய்யாமல் நரகத்திற்கேதுவானாபபத்தைச் செய்குகெட்

ஞாம்பா தாய்: பூவென்று ஸ்ரீமதாசாமி: || ௩௦ || சிவசுந்தரி
 நவசூத்திர வரலாறு உதாசாமி: பவனதெ வரலா
 தாய்: பூவென்று சிவா உதாசாமி: || ௩௧ || சிவசுந்தரி
 தாய்: பூவென்று நவசூத்திர வரலாறு: || ௩௨ || சிவசுந்தரி
 வரலாறு: பூவென்று நவசூத்திர வரலாறு: || ௩௩ || சிவசுந்தரி
 வரலாறு: பூவென்று நவசூத்திர வரலாறு: || ௩௪ || சிவசுந்தரி
 வரலாறு: பூவென்று நவசூத்திர வரலாறு: || ௩௫ || சிவசுந்தரி
 வரலாறு: பூவென்று நவசூத்திர வரலாறு: || ௩௬ || சிவசுந்தரி
 வரலாறு: பூவென்று நவசூத்திர வரலாறு: || ௩௭ || சிவசுந்தரி
 வரலாறு: பூவென்று நவசூத்திர வரலாறு: || ௩௮ || சிவசுந்தரி
 வரலாறு: பூவென்று நவசூத்திர வரலாறு: || ௩௯ || சிவசுந்தரி
 வரலாறு: பூவென்று நவசூத்திர வரலாறு: || ௪௦ || சிவசுந்தரி

டேனே; யென்ன செய்வேனென்று அலறிக்கொண்டே ம
ரிக்கின்றான். பிரதூ பந்துக்களொரு நொடியிலிவனை மயா
னங்கொண்டு போய் கொளுத்திவிட்டு ஒருக்கால் கூட நி
னைக்காமல் தங்கள் தங்கள் சுகத்தைத் தேடுகின்றார்கள். ஆ
கையால் முனிவர்களே! புத்திமானாயுள்ளவன் தர்மத்தை
யனுஷ்டித்து பிரபமத்தை விசாரித்து மெஞ்ஞாந்தை ய
டைந்து முத்திரிலை நாடவேண்டும் இந்தவிஷயத்திலொரு
விசித்திரமான சரித்திரஞ் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்.
யென்னவென்றால்; முன்காலத்தில் ஸஹ்யபர்வதப்பிராஞ்
சத்தில் அநேகம் தர்மவான்களான வேதியர்களால் வலிக்
கப்பட்ட மணிமாவென்கிற அக்கிரகாரத்தில் மித்திரஸஹ
னென்றொரு பூஸுரரிருந்தார். அவரெப்பொழுதுந்தர்ம

ஹோதி ஷெஸௌஹோதி ஹோஸுயாதிடகம் । சீணிரோதி
தி விஷுதொ யாதிடகஜிலஸவ்யதம் ॥௩௮॥ தது தித்ரு
ஸஹோநாதி வீதிஹோத்ராநயொடிவம் । ஸுகௌத்ருஸு
வாத்ராஸ்யோ தித்ருவாவலிவரொயிஜி ॥௩௯॥ டாநத்
ஸாநஸவடஸஹோதநாதீதொ விஜிதரம் । வெடிஸாஸுவ
ஸாநஸ

நாதா ஜோநீ ஜோநவதாம் வரம் ॥௪௦॥ வடுவடஜநநு
டாநெந டாஸிஹொ ஸுஸடும்விதம் । தஸு வாத்ராஸு
யொஜாதா சீணிநுத்ருயொயொஸாரம் ॥௪௧॥ வித்ருவநீ
தாஹெ ஸஹெ திபரோஜ்யநெரதாம் । வந தஸிநு ஸரி
யெ ரீக்ஷம் ப்ராஹ்ம தித்ருஸஹோயிஜி ॥௪௨॥ தடா
யடா வதிரோயிஜி ஸுமடும் ப்ராஹ்ம வதிவ்ருதா । வணிடி
நள ஸாதரள வொயள சீணிநுத்ருயொயொஸாரம் ॥௪௩॥
டும்விதளவித்யடும்வெந காலபடிஹொயதள । ௦௪௦

சீலர். நல்ல சீலமும், பதிவிருதாதர்மமுமுடைய சத்தகளத்
திரமுமுடையவர். இஷ்டர்கள் பந்துக்கள் முதலானவர்
களை யாதரித்ததால் மித்திரஸஹரென்று புகழ்ச்சி பெற்
றார். வேதம் சாஸ்திரம் முதலானதுகளை யப்பியாஸஞ்
செய்து சமம், தமம் முதலான குணங்களுடன் கூடி தத்து
வஞ்ஞாநம் பெற்றவர். அவருக்கு மணியென்றும், நியக்
ரோதனென்றும், ஈசவரனென்றும் மூன்று புத்திரர்கள்.
அத்தருணத்திலவர் முன் ஜந்மத்தில் தானஞ் செய்யாத பா
பத்தாலில்லாமையை யடைந்து கஷ்டப்பட்டு மரணத்தை
யடைந்தார். பதிவிருதையான அவர் மனவி அவருடன்கூட
வே மரித்துவிட்டாள். புத்திரர்கள் பிரம்மசரியத்தைக்கைக்
கொண்டு வேதாத்தியயனஞ்செய்து நல்ல சீலத்துடனிருந்
தார்கள். அவர்களில் மணியும், நியக்ரோதனும் பிதாவின்
மரணத்தால் சோகமுற்றுக் கொஞ்சகாலத்திலிறந்துவிட்

ஸாஸவபுராஸுதூ குதவாணிபதெஜ்யம் ||சச|| ஸாஸா
 ரஸஸுரோமொய்யு ஸஹ்ரஸஸிகரொக்டுமத்யு | தவக் க
 தபுமிநாவிபுக் கணிகுராசவநம் ஸாஸு ||சரு|| உவா
 ரு ரீஹாதாயபிஜ தீபுஜுமாரபு: | ருரூகூநிபுய
 ரொ யீரோங் ஸுஹ்ரோமெநகததரம் ||சக|| தவஸவா
 ரீஹாவொரூமும் தவ உவாமரிக் ||சகர||

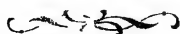
உதி ஸ்ரீஸாநு ரீஹாபுராணெ
 ஸுஸுஸுஸுமி தாயா ஸ்ரீஸுநாமஸுஸுஸுவாபெ
 வகுபுமாமெ யபெரூதரஸாரபுஸு
 ஸுராயுபுஸுரூஹாதூநமபுத
 ஸ்ரீகணிகுராசவநரீஹாதே
 உதீபுஜுமிவணபுநெ
 ரீதஸஹயரிதுநாரீ
 ஸவெரோஜ்யாயம் ||
 —————

டார்கள். முன்றாவது குமாரனான ஈசுவரன் சாஸ்திரத்தை
 பப்பியலித்து ஞானத்தை யடைந்து வைராக்கியத்தால்
 ஸன்னிபாஸஞ் செய்துகொண்டு திவ்வியஸ்தலமாயும், தவத்
 திற்குறிபதாயுமிருக்கின்ற கர்ணணிகாரவந்தை யடைந்து
 கரச்சின்னேசலிங்கத்தைப்பூஜித்து இந்திரதீர்த்தக்கரையி
 லாச்சிரமங் கட்டிக்கொண்டு உக்கிரமான தவத்தைச்செய்து
 வந்தாரென்று சூதர் செரல்வி முடித்தார்.

ஸ்ரீகர்ணிகாரவநமாகாத்மியத்தில்
 இந்திரதீர்த்தமகிமைமையில் ஏழாவது அத்தியாயம்
 மித்திரஸஹசரித்திரம்
 முற்றிற்று.

ಅವರು 68ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು.

ஸம்ஸாரவாஸித்யம் ||

[illegible]

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ஈசுவர சரித்திரம்.

மறுபடியுஞ் சூதர் சொல்லுகின்றார். கேளுங்கள் கவுந்தையே தனமாகக்கைகொண்ட தன்னியர்களே! இவ்விதமாக ஈசுவரனிடமிருந்திருந்ததை யடைந்து திருநீறு பூசி அங்கங்களில் இருக்கிறாக்களாணிந்து பூமியில் வலதுகால் கட்டவிரல்நாணியை யூன்றி மறநிலைத்தூக்கிகொண்டும் கரங்களே யஞ்சலியாய் குவித்து ஆகாயத்திலுபயயெடுத்துக் கொண்டு மறைக்கண்முடி மாலும்மறையுங்காணாத மகாதேவன் மலரடியை மனதில் நண்ணி விண்ணோர்கள் சங்கக்க விசுவாமித்திரரும் கூடமெச்சிக்கொண்டாடும்படி மூவாயிரம் வருஷமாக மேனியசையாமல் தவஞ்செய்தார். அந்தத் தருணத்திலொருக்கால் கார்காலத்திருள் போல் கறுத்துக் கொடிமரம்போலுயர்ந்தசரீரமும் தணலிப்பால் சிவந்து புரு

கஸ்வரஸ்யாஸு வகநாலிகபா யுதாஃ || ௪ || சூக்ரு
 ஸ்யோநா வெவெந யாவநஸு ஸநிதகஃ | ஷுஷ்டாஷுஷ்டா
 ஜிவநா தம் ப்ராபு வத் ஷக்ஷணாஷுதாஃ || ௫ || சுஸக்தாஃ
 ப்ராபுஸெநம் தெ ஷுஷ்டிராநாஸுஷஜஸா | திஷ்டெநா
 உருரகிமிர ஸாஸி த்ராஹீதி உருருஸாஃ || ௬ || த
 ரோ க்ஷுஸாரகாணயு யெஸெரெ ப்ராஹணாதுதிஃ | வ
 ஸுஷ்டாஸெ ஷுஸுத த்ருவிஸாஸாநதிஷ்ஷணாது || ௭ || ப்ரா
 வணாயநம் க்ருக்ஷா தாநுவாவ உபாநியிஃ | கெயருபம்
 கூத சூபாதாஃ கூதுதாஃ க்ருஷ்விஸுஹாஃ || ௮ || சூ
 கெருஸா கிரிஸுதம் உ த்ராஹி த்ராஹீதி ஷுஃஸிதாஃ |
 கத்ஸுபுருத ஷுஹாஸாரா உஷ்ரிஷ்டாஷிஷுஹிவஃ || ௯ ||
 விபுஸாமுதம் வீக்ஷா விஸாஸா சுதிஷுஃஸிதாஃ | த்ரு

வமவரைமுளைத்த சுருண்டகலையி நும் பாழுங்கணர்போல்
 பள்ளமான கண்களும் வளைந்த மூக்கும தெத்துப்பற்
 களும் புழுத்தகன்னங்களும் பருத்தவயிரும் நீண்ட
 முட்டிக்களும் சுருங்கினதொண்டையமுடைய மூன்று
 பிசாசுகளோடிவந்து பசியுந்தாகமும் தாங்காமலலரிக்க
 கொண்டு கிட்டே நெருங்கி அவருடைய தவக்கனலால்
 பொசுங்கி விலகியோடித்தூரத்தில் நின்று கொண்டு ரக்ஷி
 யும் ரக்ஷிபுமென்று கூக்குரலிட்டதுகள். அப்பொழுதீச
 வரரு மந்தக்கூக்குரலைக்கேட்டுக் கண்ணைக் கிறித்தப்பின்பக்
 கதிலதிக்கோரமான உருவத்தோடு கூடிய மூன்று பிசாசு
 களையும் பார்க்கு ஆசாமனம்பண்ணித் தவத்தைநிருத்திவிட்
 டு நீங்களார்? யெங்கேயுள்ளவர்கள்? யெங்கிருந்து வந்தீர்
 கள்? உங்களுக்கிப்பேர்ப்பட்டவருவம் வந்தகாரணமென்ன?
 யேன் ரக்ஷியும் ரக்ஷிபுமென்று அலருகின்றீர்களென்று வி
 னவவுடனே அவருடைய ஸன்னிதானத்தில் பசிதாகம்

ஸுபுநஸுபோஷஸுக்ஷுதிவாலாஃ க்ஷணெந தெ || ௧௦ ||
 விஷிதாஸு ப்ரஹ்மஸு விபு வாக்யஸ்யாஸு வநு |
 விஸாஸாஃ—ஸஸாகம் ஸுரவஸூரம் தெ ப்ரஹ்மோ ப்ரா
 ஹண ஸுஃபதாஸு || ௧௧ || வஹ்ருபுபாவவிவாகெந ஸ
 ப்ராஸாஃ ப்ரஹ்மதாஸிஹ | ஸஹம் ஸஸராஸு ஸுஸ்யோ
 ப்ராஹ்மணா யநவாநுஸாரா || ௧௨ || வெஷிதாஸுபாஸு
 விஷுக்ஷேதி விபுதாஃ | ரஹ்ருபவாநுஸஹம்பு த்ரு
 ஸாயுநிநாஸாராயணம் || ௧௩ || ஸஹம் ப்ரஹ்மம் ப்ர
 ஷுஃ க்ஷணெந யநவாநுஸு | ஸுதி மஹ்யுதஸுபுபாநு
 வாக்யாஸுஷுபுஷுபுஷுபு || ௧௪ || ஸுத்யேஷு வஸா
 ணெஷு வரிதேஷு திரிஜாதெஷு | ஸுஷுபுயே ஸு
 வாஸி வா ப்ரஹ்மாராநுஸுவிஜ || ௧௫ || நாவிக்யாஸுஷு
 யா மாயா ந க்ஷாஸிஷுபு ப்ருதா | ஸுபாவகாநா வி
 ப்ராணாம் வுத்யுயேஷுவிஷுபு || ௧௬ || த்ருபெநா
 த்ருபெநா வுத்யுயேஷுவிஷுபு || ௧௭ || ஸுத்யேஷு வஸா
 ணெஷு வரிதேஷு திரிஜாதெஷு | ஸுஷுபுயே ஸு

நீங்கிமனம் குளிர்ந்த பிசாசுகளிலொருபிசாசானது சொல்லு
 கின்றது. ஓ மகாமுனிவரே! கேளுமெங்கள் விருத்தாந்த
 த்தை. யென்னவென்றால் நான் ஸஸராஷ்ட்ரதேசத்தின்
 பிரந்த பிராமணன். விஷ்ணுசர்ம்மாவென்று பெயர்பெற்
 றவன். அளவற்றதனமும் அழகும் அநேகம் புத்திரர்களு
 முடையவன். வேதாத்யயனமும் சாஸ்திராப்பியாஸமும்
 செய்தவன். அப்படியிருக்கத் தனத்தாலுமழகாலும் கல்
 வியினாலும் குலத்தாலுங்கெர்வங்கொண்டு நமக்கு யாரும
 நிகரில்லையென்கிற வகங்காரத்தால் யாவரையுந்தூஷித்து ம
 னம் வருந்தச்செய்து நாஸ்திகனாய் ஆலயம் மடமக்கிரகா
 ரம் முதலானவிடங்களில் சற்கதைகள் படிக்கும் சாதுக்களை
 ப்பிடித்து அத்தியயனஞ்செய்யுமந்தணர்களை யவமதித்தே

யபா சூகா க்ஷுஷிந்ஷுஷா நூவெணாவஹுதம் யபு ||
 || கள || வொரமுஷா வலீஷுஷா வொடவாஸுதஜுஸு
 ரோ || ததொ ஸ்வாஷிஷுஷா வஹுஷா வஹுஷுஷா
 க்ஷுயாஷிஷு || கஅ || ரோஷுஷுநிநிவாதெந சூகா
 நீதொ யகிஷுஷு || சூகாஷுஷுரோஷுஷா ஸுஷுஷுஷுஷுஷு
 ய்வாஷுஷுஷுஷு || கக || வீஷிஷுஷுஷுஷுஷு
 ஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு

ன், அந்தமகாபாபத்தினால் பிள்ளைகளும் பெண்டிரும் மரி
 ததார்கள். பயிர்களழிந்துவிட்டதுகள். தனங்கனையுமாடு
 மாடுகளையுந் திருடர்கள் திருடிக்கொண்டுபோனார்கள். பந
 னுக்களுமென்னைத்தள்ளிவிட்டார்கள். அதினால் மிகவரு
 த்தமுற்றுக் காலங்கழிக்குமுபாயமில்லாமல் தேசாந்திரஞ்
 சென்றுதிரியுங்காலத்தில் நடுவழியிலிடிவிழுந்து மர்த்து
 நாய்நரிக்குக்கிரையானேன். இவ்விதம் நடுவழிப்பிணமாய்
 மரித்துப் பிரேதகிருத்தியமற்ற என்னை யமதுதார்கள் பாசத்
 தால்கட்டிக்குப்புறக்கவழ்த்தி முள்ளிலுங்கல்லிலும் பிறட்
 டிப் பிறட்டி யிழுத்துக்கொண்டுபோய் இருளடைந்த தாமி
 ஸ்ரமென்கிற நரகமென்ன, மயக்கத்தையடிக்கடியுண்டுபண்
 ணுமந்ததாமிஸ்ரமென்கிற நரகமென்ன, பசியால் வருந்தி
 தன்னுடைய மாம்ஸத்தைத் தானேகடித்துத்தின்னக்கூடிய
 ஸ்வமாம்ஸாசனமென்கிற நரகமென்ன, கத்திபோன்ற இலை
 களால் நெருங்கிய அலிபத்திரமென்கிற நரகமென்ன, குட
 த்திலடைத்துத் தண்ணீரைவிட்டுப்பிறுணிகளை உயிரையும்
 வாங்காமல் தளதளவென்று வேகவைக்கும் கும்பீபாகமென்
 கிற நரகமென்ன, சகிக்கமுடியாததண்டனையால்பிறுணிகளாய்
 யோ அய்யோவென்று அலரிமடியும் ரெளரவம் மகாரௌர
 வம் முதலான நரகங்களென்ன இவைகளிலும் மற்றுமுள்ள
 கொடியநரகங்களிலும் தள்ளிக்கொடுமையான தண்டனைகள்

[illegible]

செய்தார்கள். முற்பதுனியிரம் வருஷம் நரகங்களை யனுபவித்துவிட்டுப் பிறகு இந்தப் பிசாசுருபத்தையடைந்து மகாதுக்கத்தையனுபவிக்கின்றேன் இது யென்னுடையவரலாற்றென்று சொல்லிவிட்டு அருகிலிருக்கும் மற்றொரு பிசாசைக் கையால் சுட்டிக்காண்பிவித்து இவன் தமிழ்நாட்டில் பிறந்த வேதியன். விகர்ண்ணென்று பெயர் பெற்றவன். செவிடன். வேதசாஸ்திரங்களைப்படித்து மாசாரமில்லாமல் நித்தியகர்மம் விட்டு பரஸ்திரீகளை யணைந்து பரான்னத்தையே புஜித்து ஸோமபாஜியென்று காதுகளில் குண்டலங்க ளணிந்து வெளிவேஷங்கொண்டு அயோக்கியர்களுக்கு யா கஞ்செய்துவைத்தும், பால், தயிர், நெய், எண்ணை, வஸ்திரம் முதலியவைகளை விற்பனை செய்தும், பண்ணைவைத்துப்பயிர் செய்தும் முற்பதுனியிரம் தனத்தத்தேடி ஸ்னானம் தானமொன்றுமில்லாமல் நான் பிசரம் மஞ்ஞானியென்று கர்வங்கொண்டு சாதுக்களையவமதித்து மகாபாபத்தத்தேடியதிலை பகிரான்கு இந்திரப்பட்டம்வரை கொடியநரகங்

கூகு லீஜாத மாராநுத | யாரயங்கண்டயொவ்ணுக்கு
 ண்னெ யஜுதுகூணெ || ௨௬ || ஸயம் ஸ்ரெஹதி ரீநுதெ
 ரீ லீகாலஸடிஹுஹி | ந ஜீவம் ந ஹுதம் தவம் ந டி
 து வ லீஜாதயெ || ௨௭ || வணவம் ஸ்வாடியாபோஸ யநா
 நாரியு ததுயு | நித்யம் வயபுஷிதாஸீ வ ந நிவெடி
 நவொஜநம் || ௨௮ || தெந வாவெந் நவொயாமுடுகா
 வவ்ஸு பாதநி | நரகாணாநிமடுகி வாது யாவடி
 லுயுதாது || ௨௯ || வணதாநநாநஸு ஹுதா த
 தம் ஸ்ராவ்விஸாய காடி | கிரிகுணஜதி ஸ்ராதஸு
 ஸ்வொநயுநாநிதாடி || ௩௦ || ரீதொவ்யுபிகுஹ்வொத
 ஸ்ரெகூஸதி டிவாநிஸு | சுலாவாஜயிநீவாவீ ராஜா வ
 ஜநநிதகம் || ௩௧ || ஹுஜுநவீ திகுநித்யம் ரீஜந ஸ்வா
 ஸாமரெ | ஹுஜுநிவவ்விதொ ரீநெயுஸு || ௩௨ || ஹி
 வாகிஸு || ௩௩ || ஸவபுஸாஸாடிவகாவ வவபுவாவெந
 வாவயி | ஸிவெடி ஹுதாநித்யம் ஸிவவகிவ்வொ
 யகம் || ௩௪ || வாவெண ஹுதாவெடி வுஷவவபுஜிவ்
 ஹெடுதொதளி ஹாவாஸவவ்விவபுஸு | வவதெவ
 வ

களை யனுபவித்துவிட்டு இப்பொழுது புழுத்தகழுத்துடன்
 கிரமிகண்டனென்று பேர்கொண்ட பிசாசமாகியென்னிலும
 திகதுக்கத்தை யனுபவிக்கின்றான். யென்று சொல்லிவிட்டு
 மறுபடியும் மற்றொரு பிசாசைக்காண்பிவித்து இவனுஜ்ஜயி
 நீநகரத்தரசன். பந்துகீர்த்தியென்று பெயர் பெற்றவன்;
 துஷ்டரகையும்கிஷ்டசிகையுஞ்செய்தவன்; துஷ்டமந்
 திரிகளோடுகூடக்கெட்ட ஆலோசனைகள் செய்து ஜனங்களை
 ஹிம்ஸித்தவன்; மகாகோபி; தாலீலிடன்; யெல்லாசாஸ்
 திரங்கையுங்கற்றும் வித்தண்டாவாதஞ்செய்து விஷ்ணுபக்
 தனென்று வியாஜம் லைத்துக்கொண்டு சிவதூஷணபண்

நெடு வஹுவொழலுநொடூர் உவாஸு ஸம்மம் விம தா
 யுநெஷா மதாம் || ௩௪ || உவாவகாநாம் ஹயெஷா பீதி
 பூஃ கா வாழவுவஸூ ஹி கவாலுரோலிநம் | விஸாவ
 மொஷீநிரதஸ்ஸுஸாநஹ டிவஸந் வஸாநஸு தரகூஜாம்
 க்ஷயஸ் || ௩௫ || உதி க்ஷயிதிஸ்ருஷெஷா ராஜ்யமவெபுண
 மவிபுதம் | வஸுமகீதிபுரி திவ்யா தஸுஷாஸிவரீடி-டுஷயக்
 || ௩௬ || விஷ்ணுஹிவயாவரம்மம் டி-டுஷயந் காமடி-டுஷணம் |
 ஸிவகெஷு த்ராண்யா க்ருதி வஸுமமெ ஸுபரீகதம் || ௩௭ ||
 ப்ராகாரமொவாராஹீஸு ஹிநதி ஸு வ டுபீடகிம் | த
 டெஸஸூம் ப்ரஜாஸவகா டுவபுதம் வீக்ஷு வாயிபுஷ்
 || ௩௮ || த்ருகா வாரம் வ டெஸம் வ நாமாடெஸாநுவா
 மரீநு | டாஸுராவஸுஸுஸு காம் ஹாபுரீகதிஜவ வதிவ்ருதாஸ்
 || ௩௯ || சுத்யுதகெந வாவெந ரீஹாநம் வ்யாயிபிந
 ஹபிசு | ஸவபுஷெஹவ்ருணீ காமுஷீ ஹாஹெகி ப்ராரம்
 ஸகா || ௪௦ || பீமொதாநம்மபி நரகாந் க்ருகாக் ஸுள

ணிச் சிவபக்தர்களையுபத்திரவஞ்செய்தவன்; பாணன் இரா
வணன், விருஷபர்வா, ஜம்பன் முதலான அசுரர்கள் பு
லித்தோலுடுத்தி முண்டமாலை யணிந்து பிசாசுகளோடு
கூட மயானத்தில் வலிக்கின்ற ருத்திரனையாராதித்து
அற்பாயுஸ்ஸாய் அழிந்துவிட்டார்களென்று ஜகதீசனைத்
துஷித்து ஆலயங்கள், மதிகள், கோபுரங்களை யெல்லா
மிடித்து சிவகேசுத்திரங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டவன்.
பதிவிருதையான பத்தினியைத்தள்ளினவன் இவனுடைய
வுபத்திரவத்தைச் சகிக்கமுடியாமலாரையுந் தேசத்தையும்
விட்டு ஓடின பிரஜைகளுடைய தனத்தையபகரித்தவன்.
இவ்விதமான மகாபாபங்களா லிவன் குஷ்டத்தையடைந்து
சீரம்புறவும்புழுத்து அலரிமடிந்து பிரமனுடைய இரண்டு

ஷுவிசுதியு | வஸூவ வாவஸெஷெண விஸாவகூரி
வாவவாது || சக || வஸெத வபம் கூதபா டுஷூரிநாஸவ
ரிவீயி தாஃ | உதஸுதஸ யாவநம் ஸூலிரொ ந கூடாவந ||
|| சஉ || மாயா டாவாழிஸபுஸாஃ 'கிரிபுதம் மவாழிக்ஷ |
ஹுஸம் விஷபிவாவாதி தெந டுஷூரிஷெ வயபு || சந ||
ஸம்ஸாரம்— ததம் விஸாவா ரெஷுருத வுஷாஹி வி
வாகிநாடி | கூது வாவஸ் கூ வாவஹாரம் கூதஸுளபு
மவாபுஸாடி || சச || உதி பூஷாஃ விஸாவாஸெ ஸூ
ஹெணந ஸுநிவபுதாஃ | பூதுருவாஸகூரெவாய
கூது || ஹிவாடாஸுதா || சந || விஸாவாஃ— ரகூதாஷா
ந ஹெவநெநா யரெஷெதகூவபுஷம் | ந யநெவதா
வகுஜா க.க. நம் களவொடிக்ஷ | சக || யபுஷெ வஹி
ஸதாரொ ந யது துஷலீ ஸாவா | ந யது வஹி
ஜூஸு ந லெஷீ வவநகியா || சஎ || ந யது மூஹிணீ

நாள் முடியும் வரைமகாநரகங்களையனுபவித்து கன்னம்பு
முதத கிரிமிதாலுவென்கிற பிசாசாகி யெங்களிருவரைக்கா
ட்டிலும் அதிகதுக்கத்தை யனுபவிக்கின்றான். ஓ மகாத
யாளுவான மகாமுனிவரே ! இது யெங்களுடைய விருத்தா
ந்தம் நாங்கள் படுத்துயரஞ் சொல்லிமுடியாது. யெங்களை
க்கரையேற்றவேண்டுமென்று விரயத்துடன் பிரார்த்தித்த பி
சாசுகளை நோக்கி ஈசுவரர் வினவுகின்றார். பிசாசங்களே !
உங்களுக்கு வாஸமெங்கே ? ஆகாரமெங்கே ? சுகமான சய
னமெங்கே ? யென்றுகேட்கப் பிசாசுகள் கையை சென்னி
யில் - குவித்துக்கொண்டு ஓ முனிசிகாமணியே ! எந்தகிரகத்
தில் ரகோக்ஷமென்கிற மந்திரஜபமில்லையோ; யந்திரதே
வதாபூஜை நடக்கவுமில்லையோ; அந்தகிரகத் திலெங்களுக்கா
ஹாரம். எந்தவீட்டில் ஓளபாஸநம், சோபனமான துளவி

ஸூகா தத் நம் சுளவதிரோடிநம் । ந ப்ரா தமெபூரியா
 மொவி ஸ்லெஷநா யஜுமெ ஹவெசு ॥ சஅ ॥ சுஸூகா
 யஜுமெ நாரீ வகுஜாபுடும் வவதி திஜ । வுதநா ய
 ஜுமெ நாரீ தத் நம் சுளவதிரோடிநம் ॥ சக ॥ நயத்
 ஸ்ரஹ்வொஷஸுஷாஸ் ஸ்ரஹ்நிந்ரவ யஜுமெ ॥ ஐகிஹா
 வஸுராணாநாம் ப்ராபுபதெ யத் ந யுநிம் ॥ ௧௦ ॥ நி
 த்யுமெ நதிதிக்ஷுஷாஸ்ரளவாநாவிவஜித்காம் ॥ வஸுதிபத்
 வஸுஸுபா வுத் நித்யம் வஸாரிஹி ॥ ௧௧ ॥ கிதித்
 ஹுமெநாதெநாஸுபுதிஸ்ரூபதாரிஹி ॥ மூஹிணீவாபுஹ
 ஸ்ரோ வா ஸ்ரளவாநாவிவஜித்கம் ॥ ௧௨ ॥ பவநிந் மூமெ
 ஸ்ரஹ்வொரோ வா ஹொபிபுபதெ ந விஜுதெ ॥ தத்
 ஸூகம் ஸுபாவாஸு ஸுமம் தஜுமெஸுநம் ॥ ௧௩ ॥
 விஸாஜந்நொஸூந் ஹொ ஸூராபஸு டயாநியெ ॥ வஸு
 த் வததா ஸ்ரஹ்வ ஸாயவஸுடிஸுநாம் ॥ ௧௪ ॥ ஸு
 ஸுநாஹ்ஸுஸூரொ ஹாஸூராஹம் யயா தகிம் ॥ ௧௫ ॥

யால் பூஜை, பஞ்சபக்டும், தேவபூஜை முதலியவைகள் நடக்
 கலிலையோ; அந்தவீட்டிலெங்களுக்கா ஹாரம். எந்தவீட்
 டில இல்லாள் சுத்தமிலையோ; யெதில் கோமயத்தால் சுத்தி
 செய்வதுமிலையோ; யெதில் ஸ்திரீ அதிகாரஞ்செலுத்துகின்
 றாளோ, அந் கிரகத்திலே பேய்தின்ற மீதிபைத்தின் னுகின்
 றார்கள். யெந்தகிரகத்தில் வேதகோஷமும் புராணபடனமும்
 நடக்காமல் பிராமணநிந்தையுமேர்ப்படுகின்றதோ, யெவ்விட
 த்தில் நல்லஆசாரமும் நித்தியகர்மானுஷ்டானமும் நடக்கவி
 லையோ, அப்பேர்ப்பட்டகிரகம், அக்கிரஹாரம் மடம் முத
 லியவிடங்களிலெங்களுக்கா ஹாரமும் வாஸமுமேர்ப்பட்டி
 ருக்கின்றது. இதுயெங்களுடைய யோசனேஷமம். யெங்களைக்
 கார்த்தவேண்டும். சூரியனைக்கண்டபின்னிருளுடைய சம்பந்

ஸம்ஸதாஃ தெஷாஃ ருஷதாஃ கருணம் வம் || ௩௩ ||
 ஸ்ருகா காருணிகொ விபொ ரகூதிஷுதவடி தாநு |
 ரொஹெஷு துஜிதாஃ டும்பம் ரொஹெஷு விஸாஹ
 தாடி || ௩௪ || உதூகா ஜலரோடிப வெஶுதீயுஷு
 வெஹவாஃ | ருஸுரொஶுதவாநு ய்ரொ பதிஸுத
 கரிணவா || ௩௫ || ஹரிஸுஹெஸுரொநு யுராயநு ப்ராணா
 பாஸுரஸுரடி | ஸிரஸுஹெஸுரொகூபாரொஸ தாநாஹெய
 திராணிசு || ௩௬ || கஸ்திருதெஶுதீயுஷு வெஹி
 கெஶுரூகூதாஸு தெ | வெஸாஸீம் யொநிரூஹிஷு ஸ
 ஷொ வியுஹவூஷுராஃ || ௩௭ || ஶுஸுநெ ஸு நஹொ
 ஷெஸெ ஷொதயநெஹ ஷெஸொ ஷு | ஹவாஹெஸுநம் ௩
 ஹாஹாஃ க்ருதாஜுவிஹுஷு || ௩௮ || ரகூதிதாஸு
 ஸபா ஶு ஹநு ரகூஸொ ரொஹிதா வடி | நரிஸுஹு
 நரிஸுஹு நரிஸுஹு நரொநரி || ௩௯ || உதி ஸுகா
 வரிசுரி ப்ரணரி வ ஸுநரி ஸுநரி | க்ருதிதா ஶிஜெ
 ஷெண விராநஸுர யயாஹிஷு || ௪௦ || ஸுநரிஸுநம் ஸ

தமெப்படியில்லையோ, அப்படியேசாதுக்களைதெரிசித்ததின்
 பிறகு ஸம்ஸாரபந்தம் விலகியிடுமென்பதைக் காருமென்று
 தீனமாக முறையிடும் பிசாசுகளுடைய வசனத்தைக் கேட்டு
 தயாநிதியான ஈசுவரர் பயப்படவேண்டாம்; இங்கே வா
 ருங்களு என்று சமீபத்திலைழுத்துக் கமண்டலுவிஸந்திரதீர்
 தத்ததையெடுத்து ஒங்காரத்தைச்செபித்து முழமுர்த்திக
 னையுந்தியானித்துக்கொண்டு பிசாசுகளின் சிரஸில் புரோ
 க்ஷித்தவுடனே அவைகள் பிசாசருபம் நீங்கித் திவ்வியரூப
 த்தையடைந்து ஈசுவரரைப்பிரதக்ஷிணநமஸ்காரங்கள் செ
 ய்து சென்னிமேல்கைகுனித்துப் பலவாறுகத்துதித்து அவ
 ருடைய அனுமதியின்பேரில் திவ்வியவிமானத்திலேறிக்

போலாய மெஸ்ரொ யூநததரம் ! ததொ ஷெவாஸுமநய
வடாவிலிபாஸு வரபிஷ்ட்யம் || சுந || ஸாயு ஸாஸ்தி தம்
ஸுஸா வுஸுவமெஷ்டரவாகிரங் ! ஐத்யேயஸு போ
ஹாத்யம் ஐஷ்டா ஷெவமணாஸுதா || சுச || சுநொந்யம் ஹ
ஷோணாமெஸு ப்ரஹ்மஷ்டிநஸொஹவங் ! ஹமஸுமெஷ
தாஸவடா வரநத்யாஸு வவடாஸம் || சுரு || ஐத்யேய
தா யெஸாஸா வந்ஷெ ஷெவதீஸாஸம் ! ஐஹ மொகெ
வரத்யாவி ஸுஸம் ப்ராஸுதா நிறடாஸம் || சுச || வ
ஐத்யேயடாகஸுநம் வாவமெஸுமஸுநம் ! வஷ்ட
கொடிதவொஹம் வஸுயாயாம் ந ஸுஸம் || சுச ||
யஸாஸா வஐத்யேயஸுதாஸிங் யாஸாஸம் ஐதாஸி மெவ
சுநம் வா காஸமெசுக் வா ஸாவஸுமளமொ ஹவெஸு
யம் || சுஅ || ஷெவஸு தா வுரொஹாமெ ஷெவதீயடாஸி
யெஸுமெவ ! யஸாஸி காதிடகெ போஸி நரொ மெயுத
ஸுஸுடாஸம் || சுச || ஷெவதீயேயுபிஹாவுமெஷ்டெவெஸுதா

கொண்டு தேவலோகஞ்சென்றதாகள். பிற்பாடு ஈசுவரர்
மறுபடியும் மௌனத்துடன் சமாதிரிலைபெற்றுநிற்க வப்
பொழுது சகலமானதேவர்களும் முனிவர்களும் கர்ணணி
காரவநம் வந்து ஈசுவரரை மெச்சிக்கொண்டாடி புஷ்பங்
களால் வர்ஷித்துவிட்டு அகோ என்ன ஆச்சரியம் ! இந்திர
தீர்த்தசுதின் மகிமையென்னமகிமை. எவர்களிர்த்ததீர்த்தத்
தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஜகதீசனை ஸேவிக்கின்றார்களோ ; அவர்
கள் இகத்தில் மகாபோகங்களை யனுபவித்துவிட்டு பரத்தி
லும் பரமசுகத்தையடைவார்கள். சந்தேகமில்லை. தவிர
வும் வச்சிரதீர்த்த ஸ்நானமும் வாஸவலிங்கத்தின் தெரிசன
மும், அநேகங்கோடிகாலம் தவளுசெய்தவர்களுக்குத்தான்
கிடைக்கும். யெல்லாருக்குமெளிதில் கிடையாது. இந்த

பு.வ.ஞ்சிதெ । சோதூமா விதூமா வாழவி நரலோ
கூர் பு.சூ.யுதெ || எஃ || டெவதீயுடும் சீமா தீயுடும் டெ
வடெவபியம் ஸடா । ததீயுடும்புடும்புடும்பு நரலோ சூ
யுதெ கிவிஷ்டா || எக || நாராயணவாரொமாயு
பு.மா.பு. ஸகமா சுவி । வலிஷ்டாபு. சிஜெருஷா ஸ
நகாபு. சீமாஷ்டுயம் || எஃ || டெவதீயுடும்பு.ஸம்ஸதி டெவ
டெவவயு வாஷ்டுடும் । தஸாசு ஸவபு.யுதெ ந நரலீ
யுடும் நிஷெவதா || எஃ || ததீயுடும்புடும்புடும்பு நரலோ
பு.பு.ணி வயுதி । டெவதீயுடும்பு சோமாபு. கொ வா
வணபு.யுதெ மூவி || எச || ததீயுடும்பு.ஸம் தீயுடும்
நாலி யொகது.யெஷ்டி । வணததீயுடும்பு சோமாபு.
வெதி டெவொ சீமாஸுரம் || எஃ || உதூகூ பு.யு.
ஸவெ. டெவாவஷ்டி.பு.ணாஸடா । ததெ ஸம்மூ.பு.

வச்சிரதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து ஒருகபளமன்னமும்
ஒருகாசுமாவது உத்தரான வேதியனுக்களித்தவர்கள் சக்
நிவர்த்தியாகபனிப்பார்கள். ஜகதீசன் சன்னிதானத்திலி
ருக்கின்ற தேவதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவன் சங்கடம்
நீங்க மாதிருஹத்தி பிதிருஹத்தி முதலான மகாபாபங்க
ளுங்கூட நசித்து திவ்வியபோகங்களை யடைவான். தேவ
தீர்த்தத்தை ஸ்பர்சித்தமாதிரத்தில் சகலபாபங்களும் நீங்
கிப் புனிதர்களாவார்கள். விஷ்ணுமுதலான தேவர்களும்
வலிஷ்டர்முதலான முனிவர்களும் சநகர்முதலான யோகி
களுந் நந்திமுதலானகண்திபர்களும் இந்த தேவதீர்த்தத்
தைப புகழுகின்றார்கள். மூன்றுலோகங்களிலேயு மிதற்கு
ச்சமமீன தீர்த்தங்கிடையாது. இதைத்தெரிசித்தமாதிர
த்தில் சகலமங்களங்களுமுண்டாகுமென்று வாழ்த்திவிட்டு
வானுலகஞ்சென்றார்கள். அப்பொழுது சிவகணங்கள் வி

தாவெனெ கெனொவாழாமதா சூதழ் எனக் ஹெனொகிஞ்
 னிகவவபுடா ஈ ரு பூகாஹாணொஜ்ஜாஃ | விஜெநெந
 ஸஹாமத்ய கணிக் காரவநம்ஸாஹ | என் தத்ய ஸாஹம்
 சீஹாஜெவம் ஸஜிபாநந்வித்யுஹ | வராசு வரதாரம் நி
 த்யம் ஸவபுபிஷாநதீவ்யபு | என் | ஸநாநிசெநிஜபம்
 உதயபு சரிவதீபபு | ஸவபுதாநம் ஸஜிதாநம் யுரய
 நம் ஹபுபாம்பொஜெ எனக் | சூநநாபாஸாரிகிநம் மொ
 சிஹிதகெனெவாபு | என்ஸாரம் சேநிஸாபுபுதம் நந்
 கெஸாஸஹிபு | அஃ | பூபுஷா விஜயபிவஹா விநபாசு
 பூவஹாவிநா | மொ மொ சேநிவா ஸ்ரீநி ஸசேநீப
 மொவநெ || அக || சூதகாஸ்துதெ ஸம்மொ ராசுபா
 ஸவிசேநகாந் | வஸ்ய வஸ்ய சீஹாஹம் க்விஸாந் சரிவ
 வாஷபுடாந் அஃ | சூதகாஸ்துதெ மொசீ கெனொஸம்ஸ
 ஜராபு | உதிதெ பூயபுபாசொஸாஸா ஹபுஸா
 ரெஸாபு | அக || என்ஸாஸ்தகாணபு வாஷபுடாநம்
 வவபுடா | உநீத்ய உகாஷ் ஸகி | வாஷபுடாநவ்மொ

புதிருத்திருக்கோதரிசுகளாய்க்கொண்டு விமானத்துடன் கை
 லேயில நின்றும் கண்ணிகபரவநமவநது சச்சிதநநதமான
 சதாசிவத்தைத்தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்து மீகவரரை
 க்கண்டு ஓ ! மகானுபாவா ! கண்ணை விழியும் ; கைலாசத்திற்
 கெழுந்தருளும் ; உமக்கெம்பிரானுத்திரவென்று விரயத்து
 டன் வேண்டவப்பொழுது முனிவரும் கண்களை விழித்துக்
 கணங்களைக்கண்டு வணங்கு ஸ்துதிசெய்து அவர்களால்
 கைலாகுகொடுக்கப்பட்டு திவ்வியவிமானத்திலேரிக்கொண்
 டு பதினெட்டுவகை வாத்தியங்கள் முழங்க தேவதாசிகள்
 நடனஞ்செய்ய வலித்தவித்தியாதரர்கள் ஸ்துதிக்க முனி
 வர்கள் கண்டு களித்த ஆராயமார்க்கமாய்க்கலைசென்று மீமா

சூ 2 || அச || பூண்பூ சரிவா உதவவதெவ்விவகி
 மென : விசாநவரகாரஹ கொடிஸைடுபுலஸிபூ ॥
 || அரு : கிணெரெஃஸுடுபுலஸிபூ ஜமாசி சிவஸுநியிடு
 ஹூ தீயபுலஸி தீயபு சஸாநாவலி ஜமதயே || அசு ||
 ஸாஸரஸுபரிதம் ஸாஸாவஹம் ஸுணதாஸ வடதாஸ
 சுகிபூ || கீதிபுதம் சுகிவரா சுகிபூநா வம் வராஸர

னத்திலிருந்து இறங்கி பிரதக்ஷிணஞ்செய்து உயரமேறி
 போகவழிப்பட்டணத்தில் பிரவேசித்து ஆலயத்தை வலம்வந்
 துகோபுரவாசலிலிருந்து தண்டம்போல் பணிந்து இருகை
 களையும் சென்னிமேல் வைத்து ஸ்ரீ நுத்திராடி முதலான ம
 காமந்திரங்களாஸீசனை ஸ்துதித்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்
 குள் பிரவேசித்து ஆசாரவாசலில் மண்டியிட்டு ஸ்வர்ணப்
 பிலம்பு தாங்கிக்கார்த்திருக்கும் சைலாதியை வணங்கி யனு
 மதிபெற்று ரத்தினஸ்தம்பமண்டபத்தில் பிரம்மவித்தியாநு
 பியான பராசக்தியுடன் ஸசளீகரித்து பிரம்மவிஷ்ணுவாதி
 தேவர்களாலும் அகஸ்த்யாதி முனிவர்களாலும் ஸனகாதி
 யோகிகளாலும் சூழப்பட்டுக்கொண்டு நவரத்னகசிதமான
 சிங்காஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸச்சிதானந்தமாயும் சாந்த
 மாயும் சகலஜகத்திற்கு மதிஷ்டானமாயும் பரமாத்மஸ்வரூப
 மாயுமிருக்கிற ஸ்ரீகண்டபரமேசானனைக்கண்டு பணிந்துபணி
 ந்து பரவசமாகி ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக அஞ்சலிசெய்து
 கொண்டு நின்றார். அப்பொழுது ஸர்வேசுவரான ஜகதீ
 சன் மந்தஹாஸத்துடன் ஓ ஈசுவரா! வாரும்; வாரும்; இது
 வரை யெனக்கு ஒரு ஈசுவரனில்லாமலிருந்தேன்; இதுமு
 தல் நானுமீசுவரனுடன் கூடிவிட்டேனென்று ஸந்தோஷிப்
 பிவித்து ஸன்னிதானத்தில் வைத்துக்கொண்டார். முனி
 வர்களே ! இதைப்படித்தவர்களும் கேட்டவர்களு மீசுவர

நொஹாழ் ॥ ௧ ॥ வவள சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 விக் ॥ சுதாரா ஸ்ரீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 ॥ ௨ ॥ சுதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 கணிபுகாரா: பவாநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 ॥ ௩ ॥ உதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 கா: வாஸதநிதெஹா சீகநிஜநயா
 ॥ ௪ ॥ சுதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 உதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 ॥ ௫ ॥ சுதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 சுதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 ॥ ௬ ॥ சுதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 சுதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 ॥ ௭ ॥ சுதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 சுதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 ॥ ௮ ॥ சுதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 சுதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 ॥ ௯ ॥ சுதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 சுதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா
 ॥ ௧௦ ॥ சுதாரா சீநாநிதெஹா சீகநிஜநயா

வர்களை நோக்கி, ஓ மகாதவம் பொருந்திய பெரியோர்களே! ஒருசமயம் தென்னாட்டிலுள்ள திவ்வியஸ்தலங்களேத் தெரிசித்துவரும்பொழுது அந்தக்கர்ணணிகாரவந்திலும் ஸ்ரீரஞ்செய்து கரச்சின்னலிங்கத்தைப் பூஜித்துக்கொண்டு வசிக் தம் ஸமயத்தில் நான்கண்டவீசேஷத்தைச்சொல்லுகின்றேன்; கேளுங்கள். யென்னவென்றால், அப்பொழுதவ்விடத்திலாறுருதுக்களிலுமருமையான வஸந்தருதுவான தேர்ப்பட்டது. உடனே அங்குள்ளமாமரங்கள், அடிமுதல் நுணிவரையுந்துளிர்த்துத்துளிர்மறையப் பூத்துப் பூவுதிராமல் காய்த்துப்பனங்காய்கள்போல் பறுத்துப் பக்குவமாயுதிர்ந்த பழங்களால் பாத்திகட்டி அப்பாத்தியில் பூந்தனைப் பெருகவிட்டு, அதினால் மறுபடியுஞ் செழிப்புற்ற

வீடுதரவி || ௬ || விவியெவ்வுருஷெண்ணெய் வவடித
வரிவாரிதழு || வஹாதிவநிதாணினடுவாரநாடி
தழு || ௧௦ || மருவீடுகாவுவெகொருகடுவடிஷஜம் ௨
ஹா || ௧௧ || மருவீடுகாவுவெகொருகடுவடிஷஜம் ௨
லாவுவாரெவயவகாவுவெகொருகடுவடிஷஜம் ௨
காரவநம் ரஜம் வவடிவெகொருகடுவடிஷஜம் || ௧௨ || ஹாஷி
தெண்ணவாவவெவவிதீகாநவடிதவொவவடி
ஹாவிவடிவெவகணிகாரவநம் மருவடி || ௧௩ || ஹாஷி
யடுகாவுவாரவடி ௨மருவீடுகாவுவெகொருகடுவடிஷஜம் || ௧௪ || ஹாஷி
ஷாவுவெகொருகடுவடிஷஜம் || ௧௫ || ஹாஷி

நின்றதுகள் அத்தராணைங்குள்ள சுறுங்குயில்கள் அம்
மாமரத்துளிகளை யதிகமாயருந்திக் கண்டங் கரகத்துப்
பஞ்சமத்தொனியுடன் காதுகளுக்கின்பமாகக் காணஞ்செய்
யப் பூரதேனைப் பாணபண்ணிப் பூரக்கிச்செங்கரிக்க மல்லி
கைப்பூப்பொடி உளையும், மந்தாரப்பூத்தேன்களையும் மருவிக்
கொண்டு மந்தமாகமலயமாருதம் வீச, அதினால் காமவெறி
கொண்ட கிணர கிம்புருஷ சித்த வித்தியாதர நாககன்னி
கைகள் கணவன்களுடன் கூடக்காடிப்போர்புரிந்து கிளைத்
து முகம்வாடி மதுவையருநதி மதுவும் மதங்கொண்டு
மாதவத்தோர்மனங்கலங்க மதுமர்கப்பாடி நடித்தார்கள்.
அதறிநீச, அக்காட்டி வதிகரித்த திருமலைக்கோங்குசளும்,
பொரசுகளும், தேக்குகளும், பாக்குமரங்களும், பனைகளும்,
கொடைப்பனைகளும், அரசு வில்வம்முதலான புண்ணியவி
ருக்ஷங்களும், நவ்வல்லமரங்களும், சம்பகம், சாம்பேயரி, அ
டம்பம், அசோகம், பாடலம், சாலம், தமாலம், முகிழும்
முதலான மரங்களும் பருத்துத்துளிர்த்துப் பூத்துக் காயத்
துப்பழுத்து விண்மறையவளர்ந்து நின்றதுகள். தவிரவுழ்
அவ்வனத்திலுள்ள வச்சிரதீர்த்தம், இந்திரதீர்த்தம், தே.

ஹேஸாரம் ஹக்ஷா வகுஜயிக்ஷா ஹிமேஹிமே. | சுத்யுபத
பலாநக்யத் வஷ்டுகொடிதவம்மவழ || ௧௫ || ப்ரெ
ஹிமே கயாநெய்வி ஜநாஸ்து சதாததா | உஷிக்ஷா
வகுஜயிக்ஷாரம் ஹஜீரே வரபிம் வஷ்டு || ௧௬ || உஷ்தம்
பிபா சுணிக்ஷாரவநாஹாதுஜேததீ || ஸங்க்ஷபாநிஸ்த
ராஅஷ்தம் ந ஸக்யா கவுகொடிலி || ௧௭ || ய ஜஹ்
ஹநராஸ்யாமம் ஹதி ஸுஜபாநிதீ | உஷிக்ஷா வு
துவளஹேஸு ஸாவஜிமே ஸிவம் வுஜேக் || ௧௮ || ஹ

தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில் இளங்காற்றினால் சிறு அலைகளுண்டாகித் தாமரைமலர்களை அசைக்க அவைகளில் பதுங்கியிருந்த அன்னங்கள் முதலான ஜலவாசிகளான பக்ஷிகள் இளம்பிறை கெட்டைபோலாகாயத்தில் வட்டமிட்டு மறுபடி இறங்கி மலர்களிலமர்ந்து மறுபடிகாற்றினாலுயரக்குளம்பிச் சப்தத்துடன் சஞ்சரிக்கப் பாசிக்கொத்துகளுஞ் சல்போலாசய மச்சங்கள் துள்ளிமாறி விழ பசுவின்கன்று புலியினிடம் பாலகுடிக்க, அவைகளைக்கண்டு வநவாவிகள் மனமகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். அந்ததீர்த்தத்தின் கரைகளில் தவஞ் செய்யும் முனிவர்கள் காதுகளிலும் சடைகளிலும் பக்ஷிகள் கூடுகட்டி அகுஞ்சுகளுடன் களகளவென்று சப்தித்துக்கொண்டிருந்ததுகள். சரீரம் மறையும்படி புத்துண்டாகப் புத்தின் புதர்களில் நாகங்களுரைந்திருந்ததுகள். இவ்விதம் மகாமுனிவர்களமர்ந்த சரண்ணிகாரவனத்தின் மாக்ஷிமைடை ஆதிசேஷனுஞ்சொல்ல வல்லவனல்ல. முனிவர்களே ! கரட்சின்னேசனுடைய ஆஸபத்தில் கோபுரம் மதின் முதலியவைகளைக் கட்டிப்புண்ணிபதீர்த்தங்களையும் வெட்டி தீர்த்திருத்தஞ்செய்தவர்கள் பூமியில் செழிப்புற்றுப் புண்ணியலோகங்களில் போகங்களை யனுபவித்து முடிவில்

கூறா வரதேயா யுகேதா யஸுனோதி ஸரோஹிதஃ
 ஸஹுகூ ஸகலாந் ஹொமாததே சரிவவடிம் வுஜேசு
 || ௧௯ || கணிபுகாரவந வுனெயெ யெ லவநி நரெ..
 ததாரீ | தெ லவெபு சரிவலாயுஜிம் ஹதே நாத், ஸம்
 ஸயம் || ௨௦ || க்ஷேத்ராணாஸுததிம் மஹிம் ஸவத்வாவ
 ஹம் ஸஹி | ஸதிநாசு க்ரோஸரீதம் உ வுணுஹி
 திரிதி ஸுபதம் || ௨௧ || காரயிக்ஷா உ விபுஷாஃ கர
 விஹஸு ஸாதிநம் | திணவாந் ஸுஹிநிந் வாஃவி
 ப்ராகாரம் வா ப்ரயததிம் || ௨௨ || த்ராசுவநம் க்ருகா
 வாஹாராந் கரோதி யம் | ஸுவணம் தோஷரீதம்
 யொ டிஷாதிஸாவிஸிஹ || ௨௩ || ஹோஜயேசு ப்ரா
 ஹணாந் காஸரி கெடிஸாலாயுக் காலிஷாந் | வுஜி
 யம்ஸ திஹோஸாந் துவம் உ கரோதி யம் || ௨௪ || தெ ஹ
 கர ஸகலாந் ஹொமாத் கெலாஸவடிநயம் | ஹதா

முத்தியை யடைவார்களென்பதிலென்ன ஐயம். அந்த
 சேஷத்திரத்தில் அன்னதானம், சுவர்ணதானம், வஸ்திரதா
 னம் முதலான தானங்களைச் சிறுதேனுஞ் செய்தவர்கள்
 அழிவில்லாப்பதத்தை யடைவார்கள். வீடுகளைக்கட்டி வே
 தியரைக் குடிவைத்தோர்களுக்கு வீண்ணிலகஞ்சொந்தமா
 ரும் அவ்விடத்திலீசனுக்கு உத்ஸவத்தை யேர்ப்படுத்தி
 நடத்திவரும் புண்ணியர்கள் கைலைக்கதிபதியாவார்கள். அ
 கோ என்ன சேஷத்திரம் ! யென்னதீர்த்தம் ! யென்னபெரு
 மை ! யேதோ தெரிந்தவரைகொஞ்சம் சொன்னோம். கற்ப
 கோடிகாலஞ்சொன்னாலும் விரிவாய் சொல்லமுடியாதென்று
 சொல்லிமுடிக்க வப்பொழுது சளநகர்முதலான நைமிசவந
 வாலிகள் சூதரேநோக்கி ஓமகானுபாவா ! யென்ன ஆச்ச
 ரியம். இப்பேர்ப்பட்ட மகிமையோங்கிய மாகாத்மியத்தை

௩) சீமா தாந ஸ்ரீமத்காழிசுநீஸ்வராம் || ௨௫ || சு
 ஷோ விவித்ரும் சீமா தாந வாவிதாஸக்யா வய்யம் | சு
 த்ராஸயுக்தம் ஸுண்ணம் விவித்ரும் உசீநோரதீ || ௨௬ ||
 கரநிஹஸ்தாஸீமா தாந வசு கா ஹாவிதாதநா | ஸுருத
 ஸுருத சீமாபூஜை ஜீவஜீவஸதம் ஸரீரம் || ௨௭ || உதி
 ஸுக்மா சீமாஹாஸஸுருதம் வளராணிகொத்ததீ || வகுஜ
 யிக்மாஸ்யமாநாபெஜ்ஜீவஸுருதாஹாஸஸுருதா || ௨௮ ||
 சுக்ஷுமெத ஸுருதஸீவெதே வசுருதே ராஜீஷுசீமாஜ
 ரெநம் | சுணிக்மாஸ்யம் தெந ஸாகம் ஸவெசு சீஸ்வ
 ராம் || ௨௯ || வஸுருத து ஸரீரதத் ஸுக்மா தீயேசு
 ஷு நித்யஸம் | வகுஜயிக்மா சீமாஷேவம் கரநிஹாஸ
 யம் வஸு || ௩௦ || ஸவசுஸம்வசுஷுபம் ஸம்ஹம் ஸவசு
 வசுநிவாரக்யம் | விசுருவிணு தயா ஸுருதவஸுயாஸி
 க்யா ஸம் || ௩௧ || தசுஷுஸாஷாஸு ஸுபூஷா சுஜீ
 ஷுநலிதாநவி | வசுருதேசுசீமாஸாஷு ஸுருதே

யுபதேசித்து யெங்களைப் பரிசுகளஞ்செய்த வுமக்கு நாங்க
 ளென்னசெய்யப்போகின்றோம் ? நீரெப்பொழுதுஞ் சிரஞ்சி
 சியா யிருக்கடவீரென்று வாழ்க்கி அர்க்கியபாத்நியம் மு
 தலானதுகள் கொடுகது ஆடை ஆபரணங்களாலலங்கரித்து
 சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜித்துச் தழுவிச்சந்
 தோஷிக்கச்செய்து அவருடன் சிறுக்கைச்சின்னம் வந்து
 திருக்குளங்களில் நீராடி யீசனைப்பூஜித்துச் சகதீசனனுக்கி
 ரகத்தால் பவான்கம்நீங்கி ஜீவன்முக்தியை யடைந்து மறுப
 டியும் நைமிசாநஞ்சென்று மனமகிழ்ச்சியுடன்சுகமாகவாழ்
 ந்தார்கள். இதைப்படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும்படி

ஷுபிபுகாரவநகோஹாதேது ॥ ௩௨ ॥

உதி ஸ்ரீஸூரநே சிவோவாராண்
 சூமஸ்யஸம்ஹிதாயாம் ஸ்ரீஸூரநாமஸ்யஸம்வா
 பஞ்சபுஷ்பமெ யதேபுகாரவாரபு
 யூவ்யூவாஸீஸூரஹாதேது நமத
 கணிபுகாரவநகோஹாதேது
 க்ஷேது சிவிரிநாவணபுநம் நாரி
 நவிரிநாவணபுநம் ॥
 கணிபுகாரவநகோஹாதேது
 ஸூரவ்யூ ॥

யே செழிப்புடன் வாழ்ந்துமுடிவில்முத்திவீடடைவார்கள்
 கரச்சின்னமாகாத்மியத்தில் ஒன் தாவதத்தியாயம்
 க்ஷேத்திராகிமை
 முற்றிற்று.
 கர்ணிகாரவநமாகாத்மியம்
 முற்றிற்று.

